

36

İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ
FEN - EDEBİYAT FAKÜLTESİ
KİMYA BÖLÜMÜ

**BAZI SÜBSTİTÜE 1,3,5,-TRİFENİL
FORMAZANLARIN UV - GÖRÜNÜR BÖLGE SOĞURMA
SPEKTRUMLARININ İNCELENMESİ**

DOKTORA TEZİ

Habibe TEZCAN

MALATYA - 1984

SÜBSTİTÜE TRİFENİLFORMAZAN' LARIN
ABSORPSİYON (λ) MAXİMÜMLARININ
İNCELENMESİ

SUNUŞ:

Bu çalışma, Mart 1982 - Ocak 1984 tarihleri arasında,
İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ FEN - EDEBİYAT FAKÜLTESİ KİMYA
BÖLÜMÜNDE, Doç. Dr. Tahsin UYAR Yönetiminde yapılmış
ve İnönü Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Kimya
Bölümüne, doktora tezi olarak sunulmuştur.

TEŞEKKÜR

*Tezi yöneten ve tüm çalışmalarım süresince bana yön veren,
yönetici hocam Sayın Doç. Dr. TAHSİN UYAR'a sonsuz teşekkürlerimi
sunarım.*

*Ayrıca çalışmalarımda değerli bilgi ve her türlü ilgi ve
yardımlarından yararlandığım, sayın hocam Prof. Dr. Celal TÜZÜN'e
ve her türlü madde, araç temininde yardımlarını gördüğüm, sayın
Dekanımız Prof. Dr. Cemal AYDIN'a sonsuz teşekkürlerimi sunmayı
borç bilirim. Yazı ve dizgide sonsuz sabırlarından yararlandığım
Durmuş HASDEMİR'e ve Abdullah CAN' na teşekkür ederim.*

HABİBE TEZCAN

Ö N S Ö Z

"Formazanlar" adıyla bilinen $-N=N-C=N-NH-$ yapısındaki binlerce maddeden pek çoğu değişik birkaç yoldan elde edilmiş, verim artırmaya çalışmaları yapılmış ve yapıları aydınlatılarak birçok özellikleri araştırılmıştır.

Bu çalışmanın amacı, 1,3,5-trifenilformazanın 1-fenil halkasına, elektron sağlayıcı ve elektron çekici, değişik atom ya da grupların, orto (σ) meta (m) ve para (p) yerlerine bağlanması ile oluşan "1-sübstüefenil-3,5-difenilformazan"ların UV-Görünür Bölge absorpsiyonlarının incelenmesidir.

Bu inceleme sonucunda, bağlı grupların UV-spektrumunda λ_{\max} 'lar üzerindeki etkileri, grubun türüne ve bağlılığı yere göre araştırılacak ve λ_{\max} daki değişimler incelenecaktır. Ayrıca 1-sübstüefenil-3,5-difenilformazanların UV-Görünür Bölge spektrumlarındaki λ_{\max_1} leri ile (σ) Hammet sübstüent sabitleri arasında ilişki olup olmadığı araştırılacaktır.

İÇ İNDEKİLER

BÖLÜM: I

GİRİŞ

Sayfa No

1.1. Çalışmanın Amacı	2
1.2. Kaynak Özeti	3

BÖLÜM: II

ARAÇ-GEREÇ ve YÖNTEMLER

2.1. Kullanılan Maddeler, araç ve Gereçler	19
2.1.1. Kimyasal Maddeler	19
2.1.2. Araç ve Gereçler	19
2.1.3. Aletler	19
2.2. Yöntemler	19

BÖLÜM: III

DENEYLER

3. SENTEZLER	24
3.1. 1,3,5-trifenilformazan sentezi	24
3.2. 1-(o-tolil)-3,5-difenilformazan sentezi . .	27
3.3. 1-(m-tolil)-3,5-difenilformazan sentezi . .	28
3.4. 1-(p-tolil)-3,5-difenilformazan sentezi . .	28
3.5. 1-(o-bromfenil)-3,5-difenilformazan sentezi.	29
3.6. 1-(m-bromfenil)-3,5-difenilformazan sentezi.	30
3.7. 1-(p-bromfenil)-3,5-difenilformazan sentezi.	30
3.8. 1-(o-klorfenil)-3,5-difenilformazan sentezi.	30
3.9. 1-(m-klorfenil)-3,5-difenilformazan sentezi.	31
3.10. 1-(p-klorfenil)-3,5-difenilformazan sentezi.	31
3.11. 1-(o-karboksifenil)-3,5-difenilformazan sentezi.	32
3.12. 1-(m-karboksifenil)-3,5-difenilformazan sentezi.	32
3.13. 1-(p-karboksifenil)-3,5-difenilformazan sentezi.	33
3.14. 1-(o-nitrofenil)-3,5-difenilformazan sentezi.	33
3.15. 1-(m-nitrofenil)-3,5-difenilformazan sentezi.	34
3.16. 1-(p-nitrofenil)-3,5-difenilformazan sentezi.	34

BÖLÜM: IV

SONUÇ ve TARTIŞMA

BÖLÜM: I

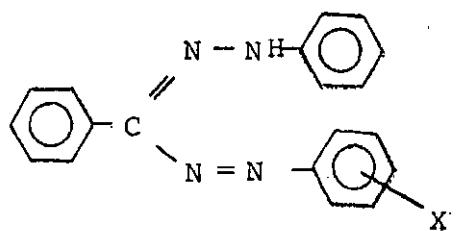
GİRİŞ

Bu bölümde, önce çalışmanın amacı verilecek, arkasından formazanlar konusunda bu güne dek yapılan çalışmalar "kaynak özeti" olarak sunulacaktır. Kaynak özeti; formazanların tanıtımı, adlanmaları, yapıları, özellikleri, sentezleri ve fenil halkasına bağlı grupların UV-Görünür bölge spektrumlarına etkileri sırasına göre verilmeye çalışılacaktır.

1.1: ÇALIŞMANIN AMACI

"FORMAZANLAR" adıyla bilinen $-N=N-C=N-NH-$ yapısındaki maddeler geçen yüzyılın sonlarından beri bilinmektedir. Ancak yapısından da görüleceği gibi 1,3,5 numaralı bağlara alifatik ve aromatik tüm kökler, bağlanabileceği, bu nedenle binlerce tür formazan olanağı doğacağı için kimyaları gereğince aydınlatılamamıştır. Zamanla bunlardan pek çoğu sentez edilmiş ve yapılan aydınlatılmış, metal kompleksleri incelenmiş, çoğu özellikleri aydınlatılmıştır. Ancak UV-Görünür Bölge spektrumları ile ilgili sistematik bir çalışma pek rastlanmamaktadır.

Bu çalışmanın amacı;

yapısındaki formazanlardan $X = -CH_3$, $-Br$, $-Cl$, $-COOH$ ve $-NO_2$ gibi elektron salıcı ve çekici grupların 1-fenil halkasının orto (σ -), meta (m -) ve para (p -) köşelerine bağlanması ile oluşan formazanları sentez ederek bunların UV-Görünür Bölge spektrumlarının incelenmesi ve aşağıdaki iki konunun aydınlatılmasıdır:

- 1) Bir ve aynı grubun, 1-fenil halkasının σ - $, m$ - ve p - köşelerine bağlanması ile formazanın UV-Görünür Bölge spektrumundaki pik λ maksimumuna etkileri arasında bir sistematikliğin olup olmadığını saptamak.
- 2) 1-fenil halkasına bağlanan grupların elektron salıcı ya da çekici olmalarına göre UV-Görünür Bölge spektrumundaki λ maksimumuna etkileri arasında bir sistematikliğin olup olmadığını saptamak.

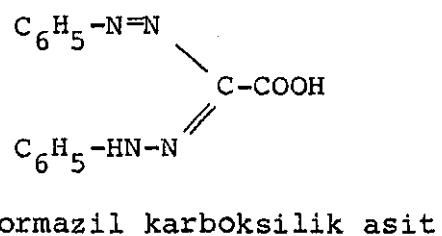
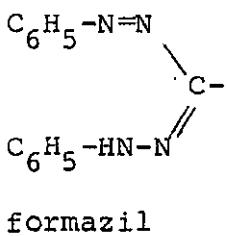
Ayrıca bu grupların λ maksimumları ile (σ) Hammet sübstituent sabitleri arasında ilişki olup olmadığı da araştırılacaktır.

1.2: KAYNAK ÖZETİ

Kaynak özeti verilirken kaynaklar, formazanların tanıtımı, yapısı, adlanmaları, özellikleri, kompleksleri, sen-tezleri ve diğer çalışmalar birbirini izleyecek şekilde sıralanacaklardır.

FORMAZANLAR HAKKINDA GENEL BİLGİLER

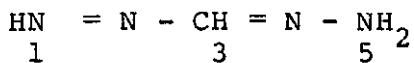
Formazanlar $\text{N}=\text{N}-\text{C}=\text{N}-\text{NH}-$ zincirini içeren bileşiklerdir. İlk kez Bamberger (1) ve Pechman (2) tarafından tanımlanmışlar ve formazil diye adlandırılmışlardır. Aynı adlanmayı Mitchell (3) de kullanmıştır. Bu yönteme göre formazil kökü ve formazil karboksilik asit aşağıdaki gibi gösterilir.

Bu adlandırma yöntemi sübstitüe fenil durumlarında ve fenil yerine başka kökler geçmesi durumlarında yetersiz kalmıştır.

Daha sonraları "Azo bileşiklerinin fenil hidrazono türevleri" olarak adlandırıldılar da bu adlanmanın da bilesiğin yapısını tam doğru temsil edemediği anlaşıldı. Çünkü ileride görüleceği gibi formazanlar tautomerdirler: ve azo çift bağıının yeri sabit değildir.

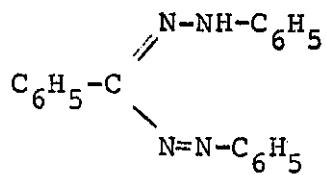
Son olarak Beilstein'e göre (5) formazanın temel bileşiği

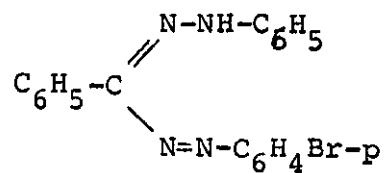
olarak kabul edildi. 1,3,5 numaralı yerlere bağlanan grup-ların adları sıra ile söylenilir ve "formazan" kelimesi ek-

lenerek okunurlar.

Örneğin;

1,3,5 -Trifenil formazan

1-(p-bromfenil)-3,5-difenil
formazan

Rapoport ve Bonner (6) bu sistemi formazanların indirgenmiş bileşiklerine de uyguladılar.

V. Pechmann (7): Formazanların yapısını aydınlatmak amacıyla ilk çalışandır. 3-metoksikarbonil-1-fenil-5-p-tolilformazan ve 3-etoksikarbonil-5-fenil-1-p-tolilformazanları, başka çıkış maddelerinden giderek elde etmiş, bunların hidrolizleri ile aynı formazanı elde ettiğini görmüştür. Ayrıca her iki formazanın CO_2 kaybetmesi ile gene aynı maddeyi elde ettiğini görerek formazanların "tautomer" olduğu sonucuna varmıştır.

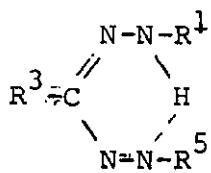
Pechmann ve Runge (8): Yapı aydınlatma çalışmalarına devam ederek, benzendiazonyum klorür ile benzaldehit-p-tolilhidrazondan ve p-toluendiazonyumklorür ile benzaldehit-fenilhidrazen dan iki formazan elde ettiler. Bu iki formazanın özelliklerinin aynı olduğunu saptadılar. Gene Asimetrik (azotlara bağlı grupları farklı olan) formazanların indirgenmesinden dört farklı ürün elde edildiğini göstererek, formazanların tautomer olması gerektiğini savundular.

Fichter ve Schiess (9): Diazolanmış sülfanilik asit ile benzaldehitfenilhidrazon ve diazolanmış anilin ile benzaldehit p-sülfofenilhidrazondan olmak üzere iki formazan elde ettiler. Bu iki formazanın renklerinin biraz farklı olduğunu, yün ve ipeği farklı boyadıklarını açıklayarak yukarıdaki savunmayı yetersiz buldular.

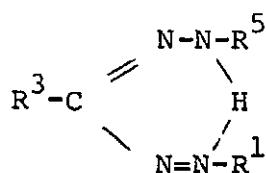
Busch ve Schmidt (10): Benzendiazonyum klorürle, benzaldehit-p-bromfenilhidrazonun kondenzasyonundan ve p-brombenzen-diazonyum klorürle benzaldehit-fenilhidrazondan elde edilen formazanların az da olsa birbirlerinden farklı olduğunu savundular.

Lapworth (11): Formazikarboksilik asidin l-mentil esteri gibi optikce aktif formazanları elde ederek tautomerizmini mutaratasyonu ile göstermeye çalıştı ise de başarılı olamadı.

Hunter ve Robert (12): Birçok formazan çiftleri elde edip bunların fiziksel sabitlerini, Cu(12), Ni(2), Co(2) komplekslerini hazırlayıp komplekslerinin de özelliklerini saptayarak formazan çiftlerinin bir ve aynı madde olduğu sonucuna vardılar. Bunlara göre molekül içinde HİDROJEN BAĞI olmalı ve formazanlar çelat yapıda olmalıdır. Sonuç olarak formazan iki mezomerik halde bulunur. (a) ve (b) formazan molekülünün rezonans hibrit halleridir:

(a)

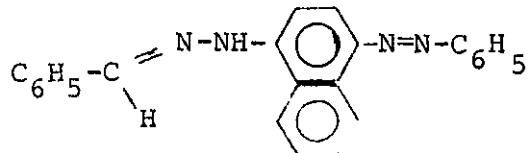

(b)

Kuhn ve Jerchel (13): Hunter ve Robert ile aynı tarihlerde sekiz ayrı formazan çifti elde edip bu çiftlerin aynı özellikleri gösterdiğini saptayarak çiftlerin aynı madde olduğunu sonucuna vardılar. Ayrıca bu formazanların koli, difteri v.b. gibi bakteriler üzerine toksik etkilerini de araştırdılar.

Ragno ve Oresta (14): Azo'da naftil, hidrazo da sübstitüe fenil grupları bulunan formazanlar elde ederek bunların mezomerik kurama uymadığını, şayet kuram geçerli ise dengenin bir veya diğer tarafın lehine olması gerektiğini ileri sürdüler.

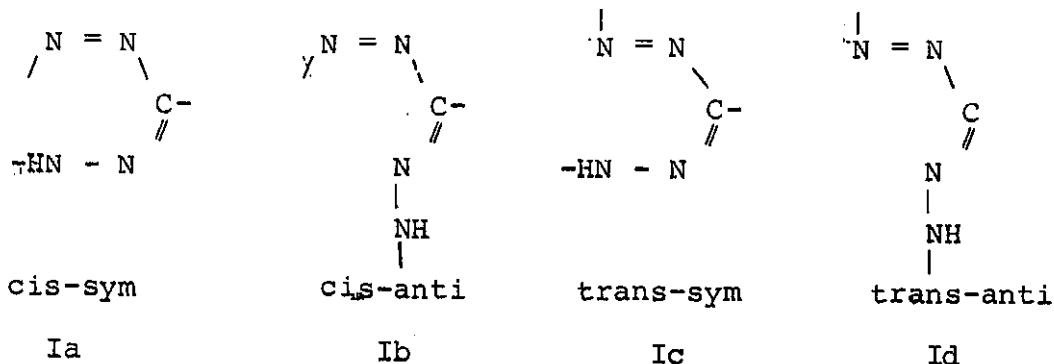
Haussner, Jezchel ve Kuhn (15): Yukarıdaki çelişkiyi çözümlediler. Bunlara göre benzendiazonyum klorür ile benzaldehit-1-naftilhidrazonun kondenzasyonu, bekelenen formazanı değil, naftalin halkasının azo-kenetlenmesiyle elde edilen ürünü vermiştir.

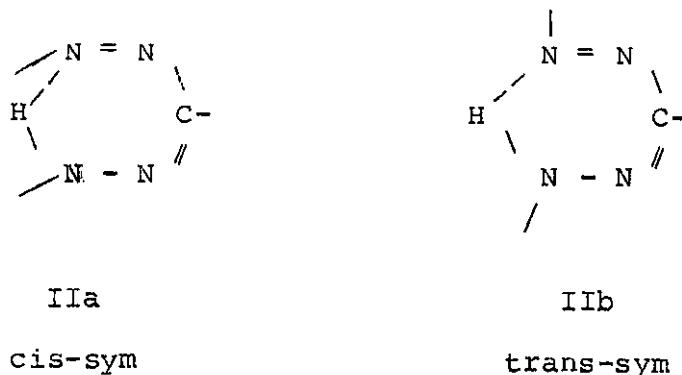
Bu bileşik metallerle kompleks vermez, pek çok davranışını formazandan farklıdır. Rapno ve Ornesta'nın yanılığısı, bu bilesiğin formazan sanılmasıdır.

Yukarıdaki görüşlerin sonucu olarak, üç sübstituenti aynı olan birtek formazan vardır. İkisi birbirine benzer, biri farklı olursa iki izomer elde edilebilir. Üç grubun farklı olması halinde üç farklı izomer elde edilebilir. Bu sonuç formazanların çelat yapı oluşturmalarını doğrular.

Formazanlarda renk değişiminin yapısal açıklamasını Hauser, Jerchel ve Kuhn (16) yaptılar. Şöyleki, bir formazan molekülünde iki çift bağ olduğundan geometrik izomeri açısından, uzayda dört farklı yapı olanağı vardır:

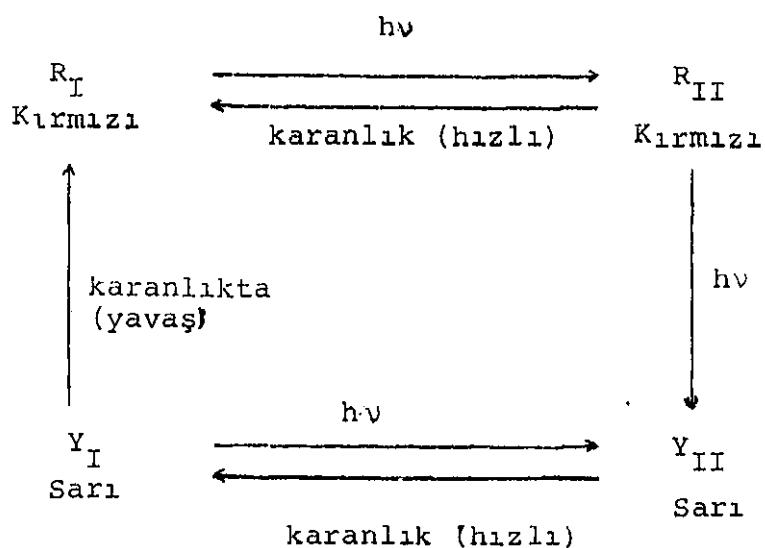

Eğer formazanlar için kabul edilen çelat yapı geçerliyse cis-sym (Ia) ve trans-sym (Ic) şekilleri aşağıdaki gibi gösterilebilir:

IIIa sterik nedenle mümkün değildir. Cis-anti (Ib) ve trans-anti (Id) ise çelat olamazlar, çünkü uzayda (H) bağı gerçekleşmez. Bu durumları değerlendirerek Kuhn ve arkadaşları renk dönüşümünü söyle açıkladılar:

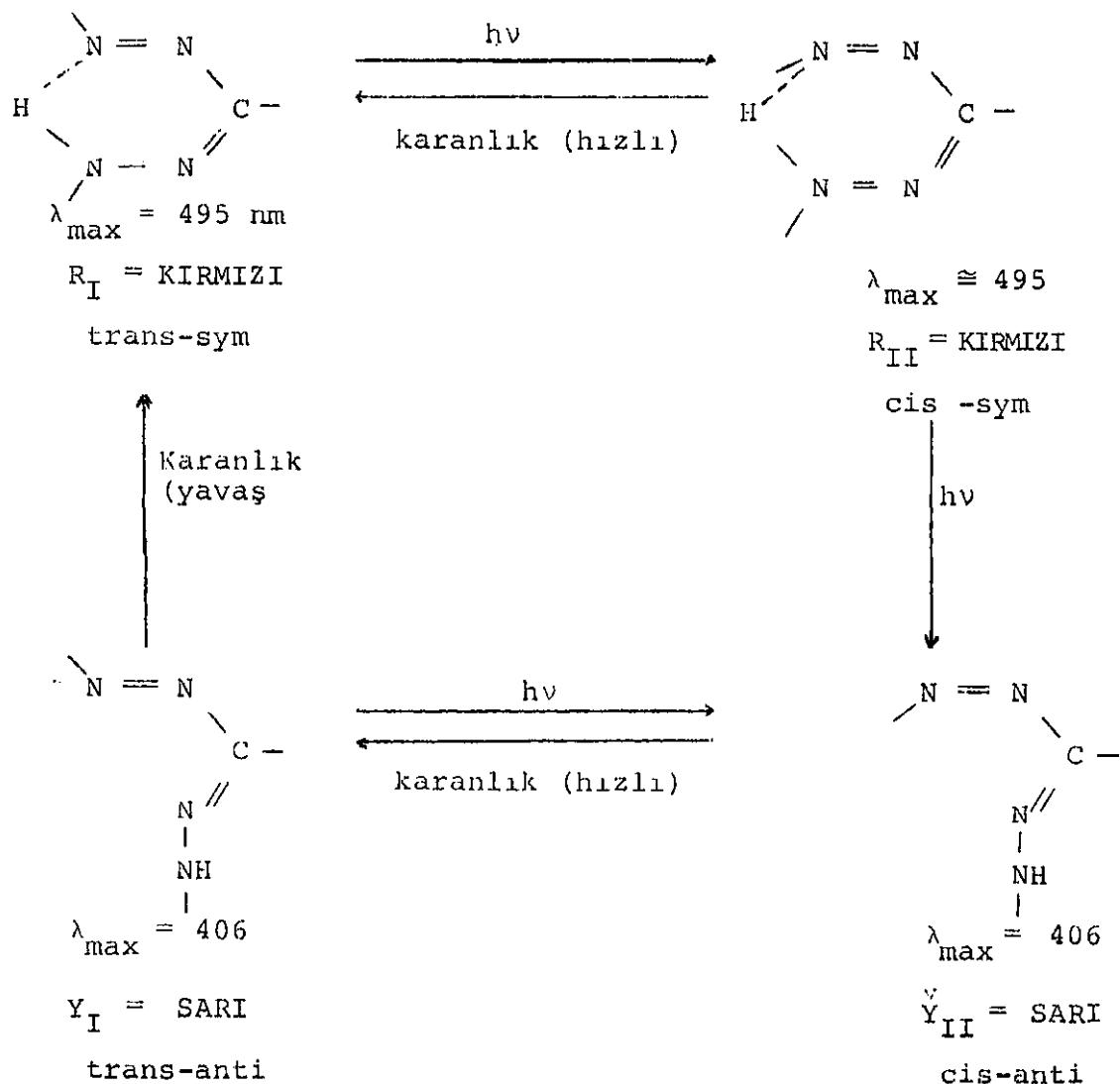
Bazı formazanlar güneş ışığı etkisiyle kırmızıdan sarıya dönerler. Olayın tersi ise karanlıkta olur. Dönüşümü aşağıdaki gibi özetleyebiliriz.

Kuhn ve Weitz (17): Yukarıda açıklanan sonuçları toparlayarak formazan yapısının (Ia-d) olduğunu, bu yapıya açılıp kapanan (H) köprüsünün de eşlik ettiğini açıkladılar. Maddede görülen değişimin geometrik izomeriden kaynaklandığını, izomerik yapılar arasındaki bu siklik dönüşümün aşağıda gösterildiği gibi olduğunu savundular. (*)

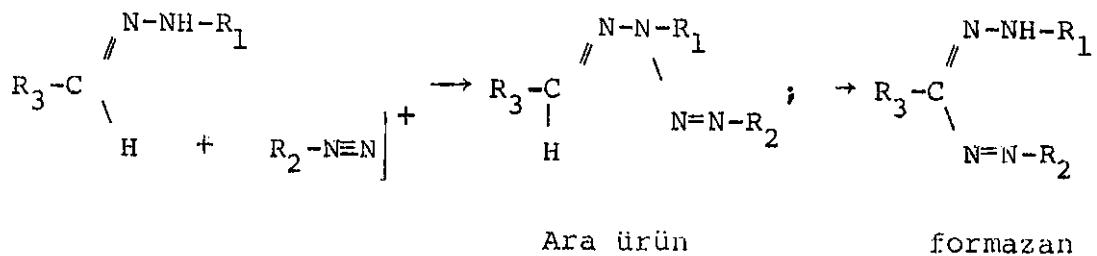
Özetlersek formazanın biri (H) köprülü diğerı köprüsüz, biri ışıkta diğerı karanlıkta kararlı olmak üzere iki şekli vardır. Bu konuda bugüne dek başka bir açıklama yapılmamıştır.

Fries (19) ve Claisen (20) formazanları ilk elde eden kişilerdir Pechman (2) ve Bamberger (1) ayrıntıyla tanımlamışlardır.

(*) Renk dönüşümünün yapısal açıklaması

Busch ve Pfeiffer (21): Formazanların oluşum mekanizmasını açıkladılar. Formazan oluşumunda imid hidrojeninin görevi olduğunu, bu hidrojen olmadan ($R - C = N - N(H)R_1 R_2$) türündeki sekonder hidrazoneların formazan vermediğini, öyleyse olayda ilk kenetlenmenin imid hidrojeni ile olduğunu açıkladılar ve olayın yürüyüşünü aşağıdaki gibi verdiler:

Ara Ürün Busch tarafından benzendiazonyum klorünün benzaldahitfenilhidrazonla CH_3COONa ve etanollu ortamda et-kileşmesi sırasında da 0°C da izole edildi. Bunun hızlıca formazana dönüşümü, rengin sarıdan kırmızıya geçmesiyle gözlen-di.

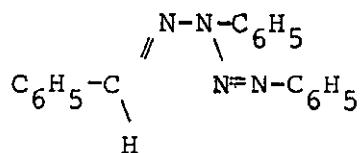
Busch ve Schmid (10): Dizonyum bileşiklerinin değişik türdeki hidrazonlar üzerine etkilerini aşağıdaki gibi özetlediler:

1- Aldehit-arylhidrazonlar diazonyum tuzları ile azo-hidra-zonlar üzerinden formazanları verirler:

2- Aldehit-sekonderhidrazonlar, diazonyum tuzlarına
güçlükle etkiyerek azo-hidrazonları verirler. Eğer hidrazon-
daki aril grubu azo kenetlenmesine yeterli derecede etkin
değilse formazana dönüşme olmaz.

Bu araştırmalardan sonra bazı araştırmacılar bu mekanizmayı yalanlar, bazıları doğrular nitelikte sonuçlar yayınlamışlardır..

Hauptmann ve Perisse (22): Formanzanların oluşum mekanizmasını açıklamak için önce Busch (10)'ın belirttiği 1-benzal-2, 4 difenil tetrazen'i elde ettiler. Bu maddenin oluşumunun PH'a şiddetle bağlı olduğunu ve en yüksek verime PH=6~8'de erişildiğini açıkladılar.

1-benzal-2, 4 difeniltetrazen

Bu maddenin asidik ortamda tekrar hidroliz olduğunu, bazik ortamda ise (PH≈ 12) hızlıca trifenilformazan'a dönüşüğünü, bu dönüşümün molekül içinde bir "uç dönme" ile gerçekleştiğini açıkladılar. Öyleyse görüşleri Busch mekanizması ile uyum halindedir.

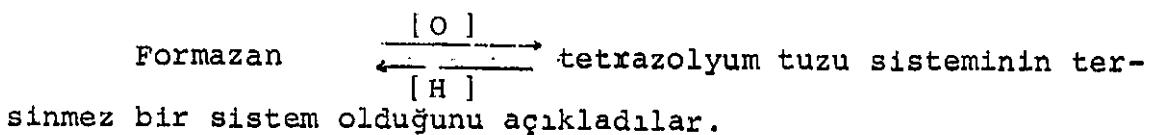
Mattson, Jensen, Dutcher (24): Runge ve Bamberger tarafından elde edilen trifenilformazanı daha iyi bir verimle elde ettiler.

Smith (25): Trifenil formazanı elde edip yükseltgerek 2,3,5-trifeniltetrazolyum klorürü elde etti ve bu maddeyi yaşayan dokular için test ayıracı olarak kullandı.

Seligman ve Rutenburg (26): Basit formazanların test ayıracı olarak kullanımının, az miktarlar için soluk renkli olması ve görünümlerinin zor olduğu gereklisi ile biformazan

(mavi pigment) elde ettiler. Bunun yükseltgenme ürünü üç değişik hayvan türünün çeşitli dokularında (kalp, böbrek, ciğer, beyin mide v.s. gibi) uygulayarak süksinik dehidrojenasın etkinliğini ölçüler.

Jerchel, Möhle (27): Formazan / tetrazolyum tuzu sisteminin redoks potansiyellerini ölçmüştür. Tetrazolyum tuzunun her koşulda kolayca formazana indirgendiğini, ancak formazanın kolay kolay yükseltgenemediğini yani;

Brewer (28): Kabusuz yer fistığını çeşitli sıcaklıklarda bir saat ısıttiktan sonra tetrazolyum tuzu ile etkileştip formazana indirgenme oranını saptayarak fistığın o sıcaklıkta canlı kalma yüzdesini saptamıştır. Böylece fistığın fazla zarar vermeden kür edilme sıcaklığının formazan ile saptanabileceğini göstermiştir.

Atkinson, Melvin, Fox (29): 2,3,5 trifeniltetrazolyum klorür ve çeşitli iyot türlerinin açacağı tümör dokularına uygulayarak ilgili formazana indirgenmesini gözlemişler ve iyotlu türevlerin indirgenmesinin, basit formazana göre daha kolay olduğunu göstererek formazanı açacağı tümör dokularının saptanmasında kullanmışlardır.

Mattson, Jensen (30): Tetrazolyum tuzlarının formazana indirgenmesi olayını indirgen sekerin kolorimetrik kantitatif tayininde kullanmışlardır.

Wlood (31): Tetrazolyum tuzunun formazana indirgenmesini kullanarak "Brucella Ring" testi geliştirmi̇ş ve bu testle, sütte Brucella mikrobunun varlığını pratik yöntemle saptamıştır.

Stein ve Gerarde (32): Tetrazolyum tuzunun formazana indirgenmesinin hücresel canlılığın belirteci olmasından yararlanacak civciv kalplerinde bu testi uyguladılar. Ancak beklenen renklenmenin gözlenmemesi üzerine, tetrazolyum tuzlarının yaşayan hücrelerin zararlarından geçme yeteneğinin az olduğunu, bu nedenle canlılık için, her tür canlı hücre için bir test ayıracı olamayacağını belirttiler.

Mattson, Jengen, Dutcher (33): Elma, portakal, üzüm, dağ mantarı, havuç, boğa spermı ve yumurta embriyonu üzerinde T.T.C'yi yaşayabilirliği̇n test ayıracı olarak kullandılar.

Delepine, Grammaticakis (34): Azo-aldiminlenin, azo-aldoksimlerin ve azo-aldehidazonların spektrumlarını alarak bir-biri ile karşılaştırdılar. Bu tür bileşiklerde spektrumla çakışmış olmaları önemlidir.

Ostrovskaya, Pryanishnikov, Raikhlin (35): Trifenilformazanı elde ederek onu PbO ile yükseltgediler.

Bushmakn, Klimova, Kotova (36): Fenilhidrazını, benzaldehitin alkoldeki çözeltisinde etkileştirerek oluşan ürünün hemen benzendiazonyum klorür ile tampon çözeltide etkileştirerek trifenilformazanı iyi bir verimle elde ettiler.

Moeckel, Staerk (37): Trifenilformazanı tetrazolyum tuzundan giderek elde ettiler.

Wecerek, Bretislav (38): 1,3,5 konumunda H, Ph, 2-MeOC₆H₄, 4-NO₂C₆H₄ Bulunan formazan ve biformazanları elde edip bunları gümüş nitrat ile yükseltgeyerek ilgili tetrazolyum tuzlarını elde ettiler.

Ermakova, Vorontsova (39): Değişik türde formazonlar elde edip yükseltgeyerek oluşan tetrazolyum tuzlarının antiradyasyon özelliklerini incelediler.

M. Seyhan (40): Formazanların metal kompleksleri ile çalışarak ardarda yaptığı yayınlarla dikkati çeker.

Seyhan ve Sargin (41): Azot heterosiklikleri ile hazırladıkları formazanların uran ve kobalt komplekslerini elde ederek özelliklerini açıklamışlardır.

Seyhan, Ocakoğlu (42): Başka azo-heterosikliklerle formazan elde edip kobalt ve uran komplekslerini elde edip özelliklerini açıkladılar.

Seyhan ve Kaban (43): Gene heterocaril formazanlar hazırlayıp nikel ve uran komplekslerini elde etmiş ve özelliklerini açıklamışlardır.

Bekaroğlu, Dikman, Yüksel (44): Al(3), Cr(2), Zn(2) ve Be(2) salisiliklardan Nemodruk yöntemiyle 5-diazosalisilik asit elde edip bununla PH ≈ 12 de benzaldahitfenilhidrazonu etkiyerek formazan, ve formazanın yukarıdaki metal komplekslerini elde ettiler.

Bekaroğlu, Güvençoğlu (45): Biformazanların iki yeni türevi sentez ederek yapılarını aydınlattılar. Biformazanların Cu(2), Ni(2), Co(2) ile verdikleri komplekslerin trinükleer ve-

ya binükleer düzlem yapıda olabildiğini açıkladılar.

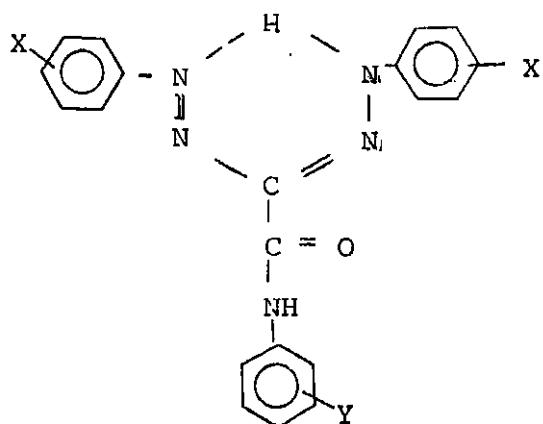
Yüksel Ü (46): Formazanların bugüne dek uygulanan sentez yöntemlerini iki başlıkta toplamıştır.

1- a) Aldehitrazonların diazonyum tuzlarıyla kenetlenmesi,

b) Aktif metilen bileşiklerinin diazonyum tuzlarıyla kenetlenmesi,

2- Tetrazolyum tuzlarının indirgenmesi yollarını önermiştir.

1,5 -difenil- 3-fenilkarbamoilformazanın türevlerini sentez etmiş, bu formazanların UV ve IR spektrumlarını alarak yapı değerlendirmelerini yapmıştır.

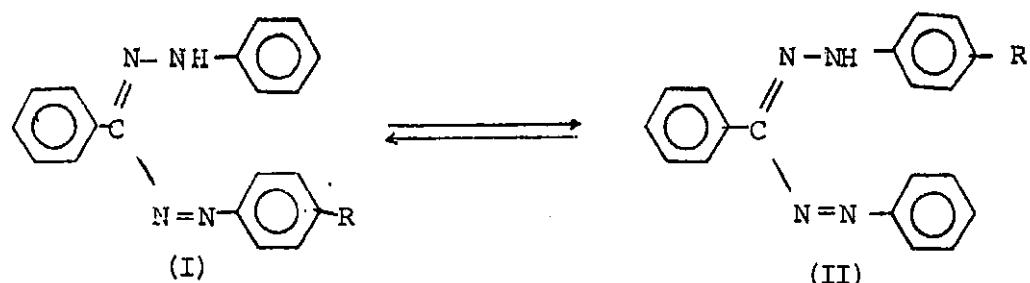
yapısındaki sübstitüe formazanların Cu(2), Ni(2) Co(2) komplekslerini elde edip incelemiştir.

Drice (47): Bis-1,3,5 - trifenilformazan, tris-1-(2-karboxifenil)-3,5-difenilformazanlar CH_3OH 'lu ortamda CuCl_2 ile etkileşirildiğinde, formazanların belirli bir oranını tetfazolyum tuzuna yükseltgendiğini, oluşan bu tuz ile yükseltmemiş,

formazan karışımının Cu(2) ve Co(2) ile kompleks verdiğini gösterdi ve bu komplekslerin bazı Özelliklerini açıkladı.

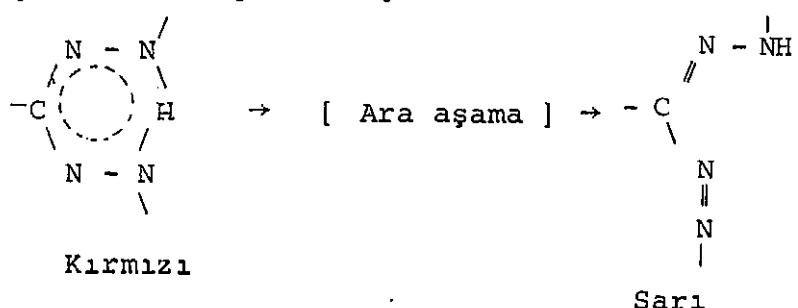
Kulikov, Yakushkina, Bunt (48): $O-HO_2C-C_6H_4-N\equiv N'$ 'nin sodyum hidroksitli ortamda glikozla azo ketenlenmesini % 32 verimle basardılar.

Avramenko, Lapshin, Stepanov (49): Bazi triaril formazanların elektron spektrumları ile tautomerizmini açıkladılar:

dengesi UV ile incelendi. $R = -OCH_3$ olursa dengenin I. yönü $R = NO_2$ olursa II. yön kaydtığı sonucuna yardılar.

Schiele, Von. C. (50): C-sübstitüe aril ve N-aril formazanların ve tetrazolyum tuzlarının IR ve UV-Görünür alanda sistematisk ölçümler yaparak tetrazolyum tuzlarının parçalanma potansiyellerini saptamışlardır. Çalışmada, o güne kadar kabul edilen tetrazolyum katyonunun rezonans hibritleri sonunda iki ayrı yapıyı vermesi düşüncesi廓ütülmüş, buna karşılık formazanlarla ara aşama (halkalı aşama)ının açık zincirli sisteme geçişinin, molekülün sym seklinde anti şekline geçisi olarak Kuhn (17)'un açıklaması doğrulanmıştır.

Fitcher ve Schiess (9): Formazanları boyama maddesi olarak kullanıdilar. Daha sonra formazanların Cu(2) ve diğer metal komplekslerinin formazanlardan daha kullanışlı boyama olduğu saptandı.

Irving ve Bell (51): Difeniltiyokarbazon türevlerini (ditizon), çeşitli ağır metallerin iz element analizinde kullanıdilar.

Lipunova, Gul emina, Mertsalov (54): Heteroaril formazanların, Cd ve Zn ile etanol-su ortamında kompleks oluşumun incelediler ve bu olayı Zn ve Cd'un spektrofotometrik duyarlı tayininde kullanıdilar.

Lazorev, Lazarev, Kharlamov (55): 2,3,5-trifeniltetrazolyum sülfatın bazik ortamda AsH₃ ile indürgenmesi ile oluşan 1,3,5 trifenil formazanın 480 nm de absorbansı ölçülerek Arseniğin spektrometrik olarak tayini yapıldı. Çelikteki As miktarı bu yolla saptandı.

Avramenko, Stepanov (56): Değişik sütstitüe triarilformazanların UV spektrumları ile tautomerik yapıları arasında ilişki kurmaya çalıştı.

Watsonabe, Mistumo to, Aria, Kano (57): 2-(sütstitüefenilazo)-1-naftilamino sülfonatın absorpsiyonunda sütstitüent etkilerini incelediler. (Bu maddeler azo boyar maddeleridir)

Klyuev, Kalavaeva, Zhilnikov (58): Bazı aril ve heteroaril-formazanların tautomer hallerini, kütle spektrometresiyle çakışarak açıklamışlardır. Özellikle heterosiklik halkaların varlığında NH varlığı saptanmıştır.

Johson, Thornton (59): 1,3,5 triarilformazanın Co(2), Ni(2), Cu(2) kompleksleri, bir N yerine N¹⁵ geçirilemek izlendi. N¹⁵-metaliyon sübstitüsyonunun IR'si çekildi.

Yukarda özetlenen formazanlarla ilgili tüm çalışmalar- dan da anlaşıldığı gibi pek çok formazan elde edilmiş, bunla- rın yapıları aydınlatılmış ve çoğu özellikleri açıklanmıştır. Ancak spektrumlarla çalışmalar az sayıda olup onlar da kom- leks tuzlarının yapılarını aydınlatma amacıyla ile yapılmıştır. Yalnızca formazan spektrumları ile çalışmayı Schiele (50) ile Üçsel (46) yapmışlardada birisi (50) redox potansiyeli diğer (46) belirli yapıda formazan kompleksini incelemiştir. Sübstituent etkileri UV-Görünür Bölgede (57,80) incelenmişsede bu çalışma- lar azo-boya maddeleri ile yapılmıştır. Bizim amacımız ise for- mazanlarda sübstituent etkilerini incelemektir.

BÖLÜM: II
ARAÇ GEREÇ ve YÖNTEMLER

2.1.1: KULLANILAN KİMYASAL MADDELER:

Bu çalışmada kullanılan tüm maddeler "sentez için" vasıflı olanından seçilmiş, MERCK ve FLUKA firmalarından sağlanmıştır. Madde ve çözüçüler yeterli saflıkta olduğundan ayrıca bir saflaştırma işlemi yapılmamıştır.

2.1.2: ARAÇ ve GEREÇLER

Deneysel çalışmalarında tüm çözünmelerde RODDWEL marka ısıticili magnetik karıştırıcı kullanıldı. Tepkime sıcaklıklarını Paşabahçe'nin ürettiği 110°C'lik termometre ile, erime noktaları ise BUCHI S10 tipi Erime Noktası Tayin Cihazı ile belirlendi. Ürünler NÜVE-FN 400 tipi etüvde kurutuldu. Tartımlar, SARTORIUS-FERKE 6 MBH GÖTTINGEN Terazisinde yapıldı. Kullanılan çeşitli cam araçların tümü JENA markadır.

2.1.3: ALETLER

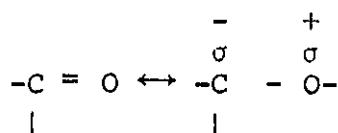
Maddelerin UV-Görünür Bölge spektrumları PERKIN-ELMER 550 tipi spectrophotometer ile, IR spektrumları ise UNICAM SP 1025 INFRARED SPECTROPHOTOMETER ile alındı.

2.2.: YÖNTEMLER

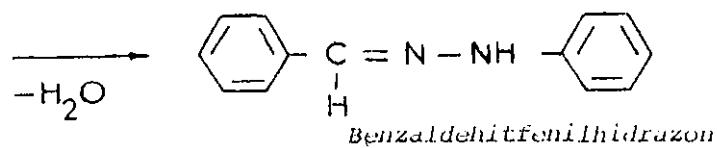
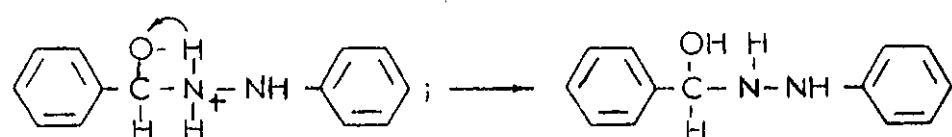
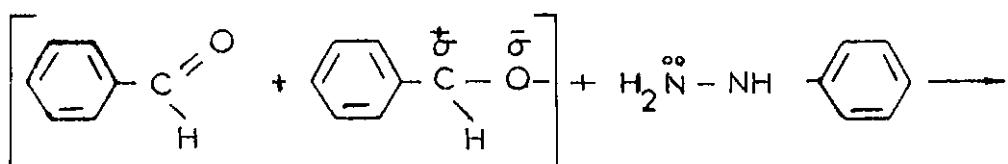
Sentezlerde kullanılan yöntem, aril-hidrazoneların sübstitüe-aril-diazonyum tuzları ile kenetlenmesi yöntemidir.

Karbonil kondenzasyonu, diazolama ve kenetleme olmak üzere üç aşamada tamamlanır.

1. Aşama: KARBONİL KONDENZASYONU: Bilindiği gibi karbonil karbonu induktif ve mezomerik etkiler nedeniyle nisbeten pozitifdir fenil hidrazin ise NH_2 - Azotunun bağ oluş-

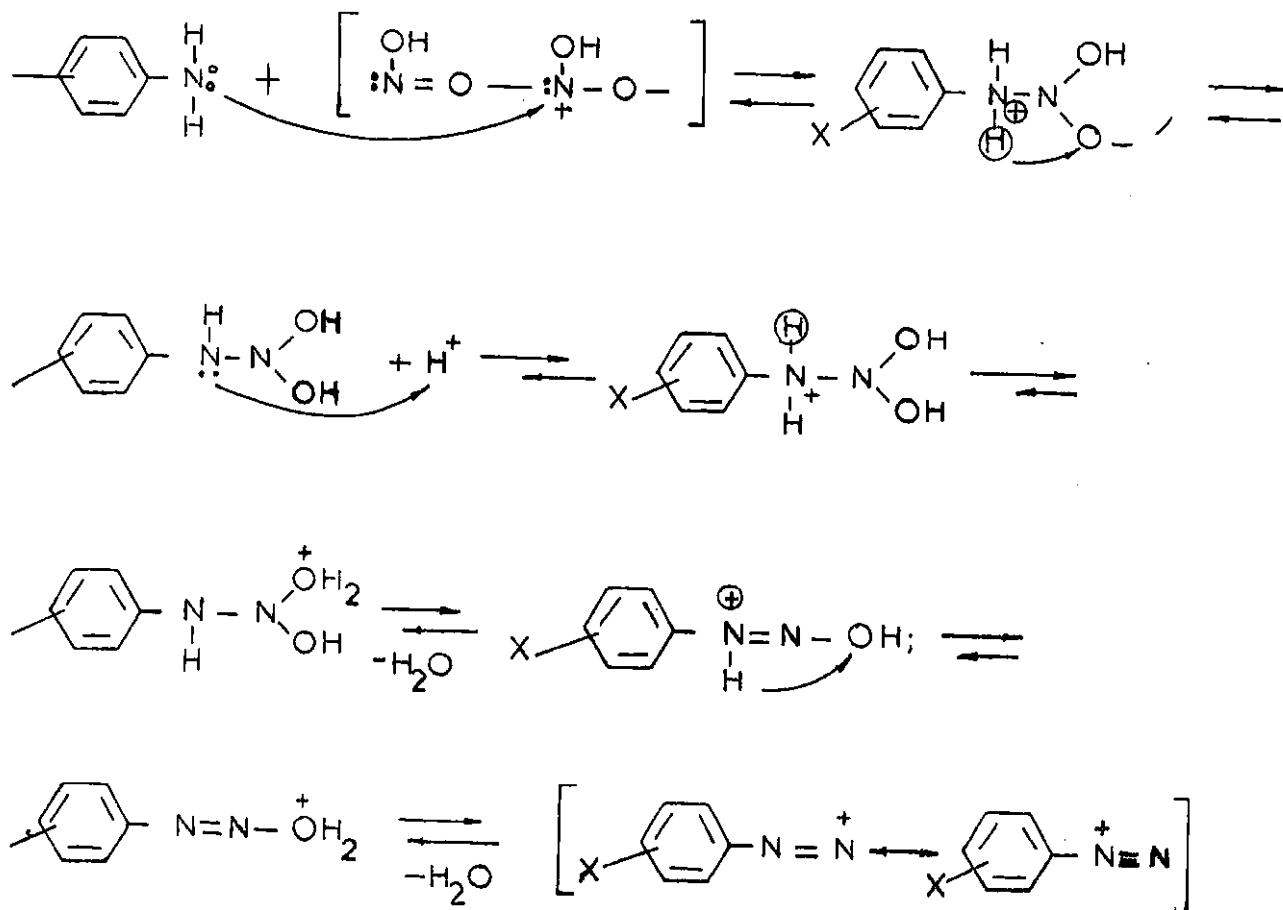

turmayan elektronları nedeniyle çekirdek seven (nukleofil) durumdadır. Bu nedenle iki madde etkin bir şekilde birleşirler. NH_2 -azotunun elektronları karbonil karbonunun oktet boşluğunu doldurur. Gelişen olay dizisi aşağıdaki gibi gösterilebilir (78, 79).

Tepkime nukleofilik katılma-ayrıılma şeklinde yürüyen bir kondenzasyon olayıdır.

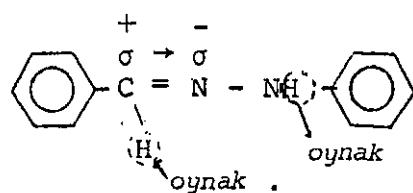
II. aşama: DİAZOLAMA: Aromatik diazolama yöntemi ile çalışılmıştır. Bu yöntemle anilin ve sübstitüe anilinler diazolanarak ilgili diazonyum tuzları elde edilmiştir. Olayın yürüyüşü aşağıdaki gibidir (61):

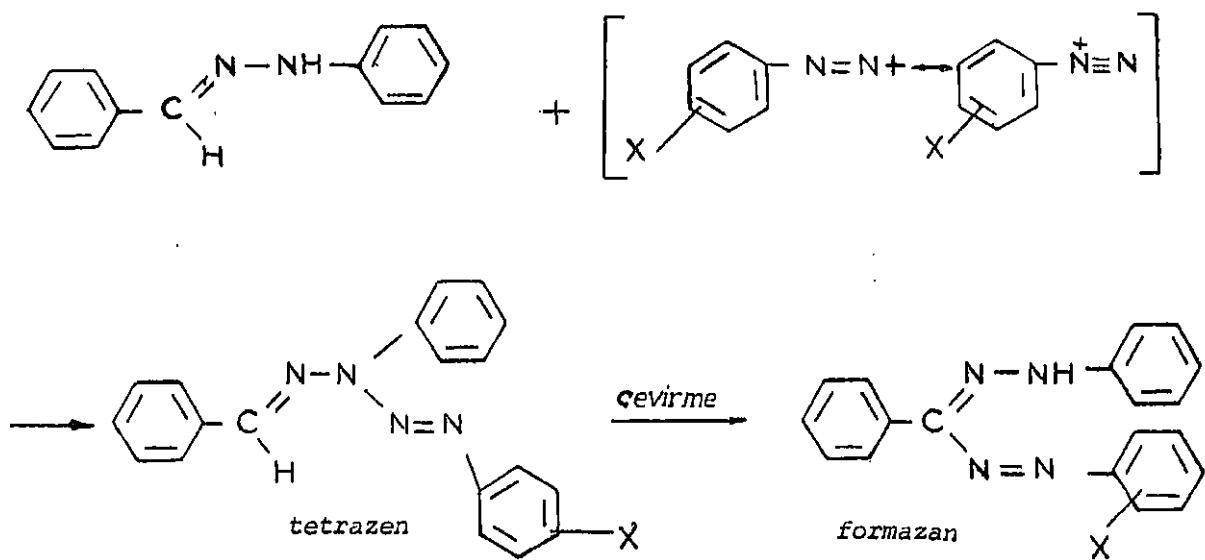
Diazonyum Katyonunun Mezomer Halleri

Tepkime çok hızlı ve exotermiktir. Asidik ortamda gerçekleşir.

III. Aşama: KENETLEME: Aslında kenetleme tepkimleri, diazonyum bileşiklerinin elektron verici atom veya gruplarla etkinleştirilmiş aromatik halka ile azot kaybetmeden bağlanarak Azo bileşikleri'ni oluşturmasıdır (61). Bizim çalışmalarımızda birinci aşamada elde ettiğimiz aldehydrazonun, ikinci aşamada elde ettiğimiz diazonyum tuzu ile, bazik ortamda etkileşmesi de bir kenetlenme türündür. Aldehydrazonun aldehit karbonu imin azotunun ($\text{C}=\overset{+}{\text{N}}-\text{H}$) ve fenil halkasının induktif ve mezomerik etkileriyle pozitifleşmiştir. Bu nedenle bu karbona bağlı H oynaklaşmıştır. Ancak imin azotundaki H da aynı nedenlerle oynaktır.

Diazonyum katyonu ile etkileştirildiğinde, bir görüşe göre (22) imin azotundaki hidrojen üzerinden kenetlenerek tetrazen verir. Hemen molekül içinde bir dönme ile formazana dönüşür. Tepkimenin yürüyüşü aşağıdaki gibi gösterilebilir (22).

Özetlersek, Nükleofilik katılma-ayrılma şeklinde yü-
rügen karbonil kondenzasyonu, aromatik diazolama ve kenetle-
me olayları kullanılarak sonuca varılmıştır.

UV-Görünür Bölge spektrumları bilinen yöntemle, tara-
ma aralığı = $650 \sim 192,2$ nm, tarama hızı = 120 nm/dak. kayde-
dici hızı = 5 cm/dak. ve 0,1 volt ile çalışılarak alınmıştır.

IR spektrumları ise disk yöntemi ile KBr de alınmış
ve $4000 \sim 625 \text{ cm}^{-1}$ aralığında taramılmıştır.

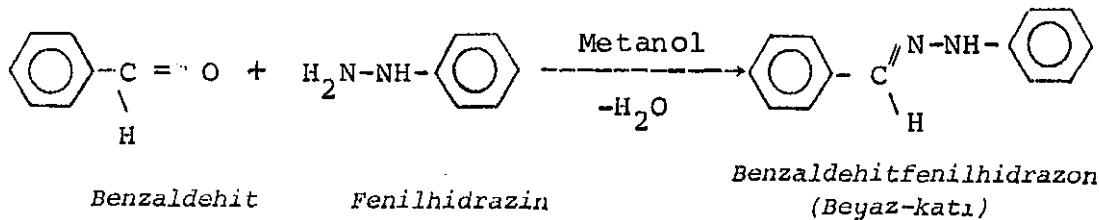
BÖLÜM: III

S E N T E Z L E R

3.1: 1,3,5 - TRİFENİLFORMAZAN SENTEZİ

3.1.(a) Benzaldehitfenilhidrazon elde edilişi: 2,12 gram (0,02 mol) benzaldehit, iki boyunlu 100 ml'lik balona alınarak 12,5 ml metanol ile seyreltildi. Balonun bir ağızına termometre diğerine damlatma hunisi yerleştirildi. Magnetik karıştırıcı üzerine yerleştirilen balona, damlatma hunisinden 2,16 gr (0,02 mol) fenilhidrazin, karıştırma eşliğinde damla damla eklendi. Fenilhidrazinin eklenmesiyle birlikte sarımsı, beyaz renkli katı ürün oluştu. Damlatma hızı, reaksiyon karışımının sıcaklığı 25 - 30°C'yi geçmeyecek şekilde ayarlandı. Olay yaklaşık 45 ile 60 dakika arasında tamamlandı. Oluşan ürün arada bir çalkalanarak 2 saat dinlendirildi. Trompla süzüldü, sıra ile su ve metanolle yıkandı. Metanolden kristallendirilginde beyaz iğne kristalli benzaldehitfenilhidrazon elde edildi. EN= 157°C (Lit= 157°C) Diğer kristallendirmede erime noktası değişmedi (Verim % 96).

Tepkimenin toplu denklemi aşağıdaki gibidir.

Bu deney ikinci kez tekrarlandığında yukarıdaki taramaların on katı ile çalışılarak tüm denemelere yetmesi sağlanıdı.

3.1(b): Benzaldehit-fenilhidrazon Çözeltisinin Hazırlanması:

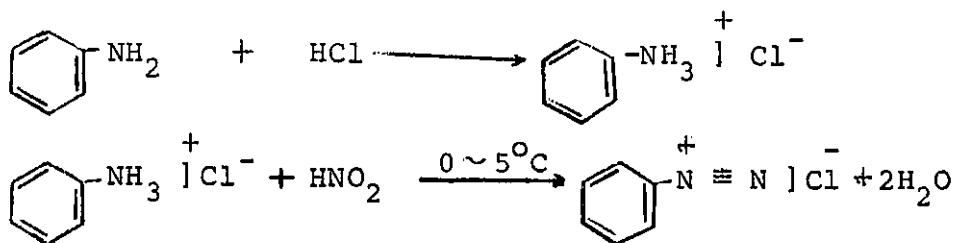
Yukarıda hazırlanan benzaldehit-fenilhidrazondan 1,96 gr (0,01 m) alınarak 50 cm^3 metanol içinde geri soğutucu altında ve magnetik karıştırıcı - ısıtıcı eşliğinde çözünunceye kadar karıştırlıdı. Elde edilen çözelti oda sıcaklığında kenetlenmeye hazır bekletildi.

3.1(c): Bazik Çözelti Hazırlanması: 2,50 gr NaOH ve 3,50 gr sodyum asetat bir balona alınarak 50 cm^3 metanol içinde, geri soğutucu altında ve magnetik karıştırıcı - ısıtıcı eşliğinde çözüldü. Bu çözelti de kenetlemeye hazır, oda sıcaklığında bekletildi. Kenetleme yapılacağı an yukarıda (3.1(b) de) hazırlanan benzaldehit-fenilhidrazon çözeltisi ile karıştırlıdı.

3.1(d): Benzendiazonyum Klorür Elde Edilmesi: 0,93 gram(0,01 m) anilin, 100 ml'lik behere alınıp bağıtla karıştırılarak üzerine damla damla 2,5 ml derişik hidroklorik asit eklendi. Beyaz, katı bir ürün (anilin hidroklorür) oluştu. Karıştırmaya devam ederek 2,5 ml buzlu su eklendi ve ürün çözelti haline getirildi.

Cözelti dıştan buz banyosu ile soğutularak 0°C 'ta ayarlandı. Uygun biçimde termometre ve damlatma hunisi yerleştirildi. 0,75 gram 'lık NaNO_2 'in 1 ml sudaki çözeltisi, karıştırma eşliğinde damla damla eklendi. Damlatma hızı, ortamın si-

caklılığı 0°C - 5°C arasında kalacak şekilde ayarlandı. Deney sonunda saydam, açık sarımsı renkli bir çözelti elde edildi. Bu çözelti benzendiazonyum klorür çözeltisidir. Kenetlemeye sokuluncaya kadar buz banyosunda 0°C dolayında bekletildi. Tepkimenin toplu denklemi aşağıdaki gibidir (63, 66).

Benzendiazonyum

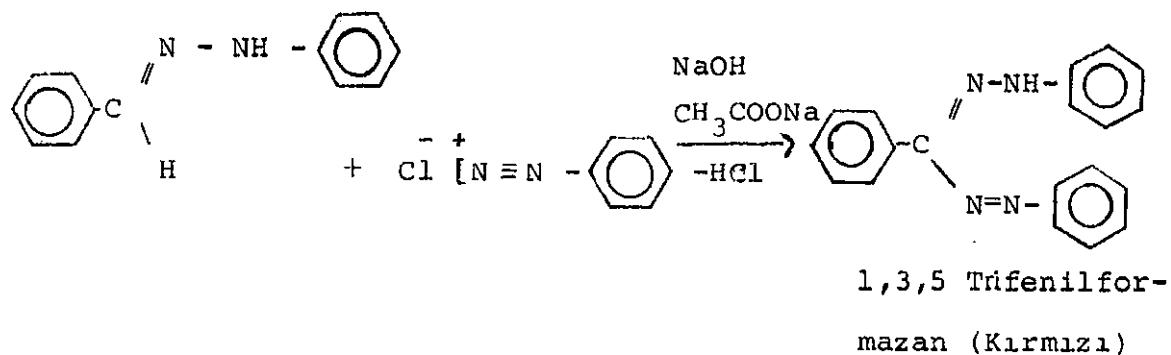
klorür:

3.1(e): 1,3,5 - Trifenilformazan elde edilmesi: Kesim 3.1(b) de elde edilen benzaldehit-fenilhidrazon çözeltisi ile kesim 3.1(c) de elde edilen bazik çözelti, iki çıkışlı 250 ml'lik bir balona alınarak karıştırıldı. Balonun bir ağızına termometre, diğerine, diazonyum çözeltisini eklemek için damlatma hunisi yerleştirildi. Balon magnetik karıştırıcı üzerine yerleştirilerek, karıştırma eşliğinde, damlatma hunisinden benzendiazonyum klorür çözeltisi damla damla eklendi. Damlatma hızı, ortamın sıcaklığı 25°C 'yi geçmeyecek şekilde ayarlandı. Damlatma hunisindeki benzendiaronyum klorür çözeltisinin sıcaklığının yükselmemesi için içine arada buz parçaları eklendi. Benzendiazonyum klorür çözeltisini ekler eklemez derhal karışım koyu kırmızı renge boyandı ve 1,3,5

trifenilformazan oluşumu izlendi (24). Deney, 25 - 30 dakika-
da tamamlandı. İşlem sona erdiğinde karışımından kırmızı renk-
li formazan çıktı, Kristallenmesi için bir gece dinlendirildi.
Trompla süzüldü ve önce metanol sonra su olmak üzere iki-
şer kez yıkandı.

Metanol içinde yeniden kristallendirildi ve süzülerek
 80°C 'de, etüv'de kurutuldu. Erime noktası $172 - 173^{\circ}\text{C}$ dir
(Lit= $170^{\circ} - 173^{\circ}\text{C}$) (Verim % 78).

Tepkimenin Toplu Denklemi:

3.2: 1-(O-Tolil) - 3,5 DİFENİLFORMAZAN SENTEZİ:

Benzaldehit-fetilhizrazon Çözeltisinin Hazırlanması:

Kesim 3.1(a) da elde edilen benzaldehit-fenilhidrazon dan 1,96 gr (0,01 m) alınarak 50 cm^3 CH_3OH 'ta, 3.1(b) de anlatıldığı gibi hazırlandı ve kenetlemeye hazır bekletildi.

Bazik Çözelti Hazırlanması:

2,50 gr NaOH ile 3,50 gr sodyum esetat, 50 cm^3 me-
tanol içinde, kesim 3.1(c) de anlatıldığı gibi hazırlanarak
kenetlemeye hazır bekletildi.

o-Metilbenzendianzonyum Klorür Elde Edilmesi:

1,07 gr (0,01 m) o-toluidin bir behere alınarak kesim 3.1(d) de anlatılan benzendianzonyum klorürün elde edilişi gibi çalışıldı. o-toluidine 2,5 ml HCl eklendiğinde çözülen beyaz renkli o-tolidin hidroklorür, 2,5 ml suda çözünmedi. Karıştırarak, 1-2 ml daha su eklendi. Böylece renksiz, saydam o-metilbenzendiazonyumklorür çözeltisi hazırlanmış oldu.

1-(o-Tolil)-3,5-Difenilformazan Elde Edilmesi: Bu kesimde hazırlanan benzaldehid-fenilhidrazon çözeltisi ile bazik çözelti birbirine karıştırılıp, o-metilbenzendiazonyum klorür çözeltisi ile, kesim 3-1(e) de anlatıldığı şekilde kenetlendirildi. Diazonyum çözeltisi eklendiğinde kırmızı renkli formazan derhal çıktı. Diğerleri gibi kristallendirildi.

E.N=152-154°C (Lit = 154°C) (Verim % 78).

3.3.: 1-(m-TOLİL)-3,5-DİFENİLFORMAZAN SENTEZİ:

0,01 m ile ve kesim 3.2'de 1-(o-tolil)-3,5-difenilformazanın elde edilişi gibi aynı şartım ve koşullarla çalışıldı. Farklı olarak, diazonyum tuzu hazırlarken o-tolil yerine aynı miktarda m-tolil alındı. Sonuçta kırmızı renkli formazan derhal çıktı. E.N = 150°C (Verim % 73)

3.4: 1-(P-TOLİL)-3,5-DİFENİLFORMAZAN SENTEZİ:

0,01 m. ile ve kesim 3.2'de 1-(o-tolil)-3,5-difenilformazanın elde edilişi gibi aynı şartım ve koşullarla çalışıldı. Yalnız diazonyum tuzu hazırlanırken, o-toluidin yerine aynı miktar p-toluidin alındı.

Deney sonunda kırmızı renkli formazan derhal çöktü.
E.N = 154°C. (Lit = 155°C (Verim % 78).

3.5: 1-(o-BROMFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZAN SENTEZİ:

Benzaldahit-fenilhidrazon Çözeltisinin Hazırlanması:

Kesim 3.1(a)'da elde edilen benzaldehit-fenilhidrazon- dan 1,06 gr (0,01 m) alınarak 50 cm² CH₃OH içinde 3.1(b)'de anlatıldığı gibi hazırlandı ve kenetlemeye hazır bekletildi.

Bazik Çözelti Hazırlanması:

2,50 gr. NaOH ile 3,50 gr sodyum asetat 50 cm³ CH₃OH içinde çözündü, 3.1(c) de anlatıldığı gibi hazırlanacak kenet- lemeye hazır bekletildi.

o-Brombenzendiazonyum Klorür Elde Edilmesi:

1,7203 gr (0,01 m) o-Bromanilin bir behere alınarak kesim 3.1(d) de anlatılan benzendiazonyum klorürün elde edilişi gibi çalışıldı. Ancak 2,5 ml HCl eklendiğinde oluşan açık yeşil renkli çökelek (o-Bromanilin hidroklorör) gerekli olan 2,5 ml H₂O da çözünmedi. Hafif ısıtıp karıştırarak çözünene dek su eklendi. Diğer şartımlar ve koşullar kesim 3.1(d) deki gibi tekrarlanarak o-brombenzendiazonyum klorür çözeltisi elde edildi.

1-(o-Bromfenil)-3,5-Difenilformazan Elde Edilişi:

Bu kesimde hazırlanan benzaldehit-fenilhidrazon çözeltisi ile bazik çözelti bir balona alınıp, üzerine o-brombenzendiazonyum klorür çözeltisi eklenerek, kesim, 3.1(e) de anlatıldığı şekilde kenetlendirildi. Diazonyum çözeltisi eklenir eklenmez kırmızı renkli formazan oluştu. Aynı koşullarla kristallendirildi. (E.N = 149°C) (Verim = % 73).

*3.6: 1-(*m*-BROMFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZAN SENTEZİ:*

0.01 m ile ve kesim 3-5 de 1-(o-bromfenil) 3-5 difenilformazanın elde edilişi gibi aynı tartım ve koşullarla çalışıldı. Farklı olarak diazonyum tuzu hazırlanırken o-bromanilin yerine aynı miktar m-bromanilin alındı.

Oluşan formazan kırmızı renkli ve katıdır. E.N = 120-122°C. Verim % 70.

*3.7: 1-(*P*-BROMFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZAN SENTEZİ:*

0.01 m ile ve kesim 3.5'de 1-(o-bromfenil)-3,5-difenilformazanın elde edilişi gibi aynı tartım ve koşullarla çalışıldı. Farklı olarak diazonyum tuzu hazırlarken o-bromanilin yerine p-bromanilin alındı.

Oluşan formazan kırmızı renkli katıdır. E.N = 189-190°C
(Lit = 191°C) (Verim % 74)

*3.8: 1-(*O*-KLOROPENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZAN SENTEZİ:*

Benzaldehit-fenilhidrazon Çözeltisinin Hazırlanması:

Kesim 3.1(a) elde edilen benzaldehit-fenilhidrazondan 1,96 gr (0,01 m) alınarak 50cm³ metanol içinde 3.1(b)'de anlatıldığı gibi hazırlandı ve kenetlenmeye hazır bekletildi.

Bazik Çözelti Hazırlanması:

2,50 gr, NaOH ile 350 gr sodyum asetat, 50 cm³ metanol içinde kesim 3.1.1(c)'de anlatıldığı gibi hazırlanarak kenetlemeye hazır bekletildi.

**o*-Klorbenzendifazonium Klorün Elde Edilmesi:*

1,2757 gram (0,1 m) *o*-kloranilin bir behere alınarak kesim 3.1.'de anlatılan Bezendifazonium klorürün elde edilişi gibi çalışıldı. Ancak 2,5 ml HCl eklendiğinde oluşan çökelek (*o*-klora-

nilinhidro klorür). 2,5 ml H₂O da çözünmedi, karıştırarak çözünenedek su eklendi ve o-klorbenzendifazonium klorür çözeltisi elde edildi.

1-(o-Klorfenil)-3,5-Difenilformazan Elde Edilişi:

Bu kesimde hazırlanan Benzaldehit-fenilhidrazon çözeltisi ile bazik çözelti bir balona alınarak, üstten damlatılan o-klorbenzendifazonium klorür çözeltisi ile, kesim 3.1(e)'de anlatıldığı şekilde kenetlendirildi. Diazonyum çözeltisi eklenir eklenmez kırmızı renkli formazan oluştu. Aynı koşullarda kristallendirildi. (E.N = 142-143°C) (Verim % 76)

3.9: 1-(M-KLORFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZAN SENTEZİ:

0,01 mol ile ve kesim 3.8'de (1-(o-klorfenil)-3,5-difenilformasının elde edilişi gibi aynı şartın ve koşullarla çalışıldı. Farklı olarak diazonyum tuzu hazırlanırken o-kloranilin yerine, aynı şartın m-kloranilin alındı. Oluşan m-kloranilinhidro klorünün 2,5 ml suda çözünmemesi üzerine, karıştırarak çözünenedek su eklendi.

Oluşan formazan katı, kırmızı renklidir. (E.N= 157-158°C, (Verim % 74).

3.10: 1-(P-KLORFENİL)-3,5 -DİFENİLFORMAZAN SENTEZİ:

0,01 m ile ve kesim 3.8'de 1-(o-klorfenil)-3,5-difenilformazanın elde edilişi gibi aynı şartın ve koşullarla çalışıldı. Farklı olarak diazonyum tuzu hazırlarken o-kloranilin yerine, aynı şartın p-kloranilin alındı. Oluşan p-kloranilinhidro klorünün 2,5 ml suda çözünmemesi üzerine karıştırma eşliğinde çözünenedek su eklendi.

Oluşan formazan kırmızı renkli katıdır. E.N= 119°C
(Lit = 117°C) (Verim % 72).

3.11: 1-(O-KARBOKSİFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZAN SENTEZİ:

Benzaldehit-fenilhidrazon çözeltisinin hazırlanması:

Kesim 3.1(a)'da elde edilen benzaldehit-fenilhizra-zondan 1,96 gr (0,01m) alınarak $50 \text{ cm}^3 \text{CH}_3\text{OH}$ içinde, kesim 3.1(b) de anlatıldığı şekilde hazırlandı ve kenetlemeye hazır bekletildi.

Bazik çözeltinin hazırlanması:

2,50 gr NaOH ile 3,50 gr sodyum asetat $50 \text{ cm}^3 \text{CH}_3\text{OH}$ içinde, kesim 3.1(c) de anlatıldığı gibi hazırlandı ve kenetlemeye hazır bekletildi.

o-Karboksibenzendiazonyum klorür Elde Edilişi:

1,3714 gr (0,01 m) o-aminobenzoik asit bir behere alınarak kesim 3.1(d) de anlatılan benzendiazonyum klorürün elde edilişi gibi çalışılarak o-karboksibenzendiazonyum klorür elde edildi. Yalnız o-aminobenzoik aside HCl eklendiğinde oluşan çökeleği çözmek için ısıtılarak ve karıştırılarak çözünene dek su eklemek gerekti. Saydam o-karboksibenzendiazonyum klorür çözeltisi elde edildi.

1-(o-karboksifenil)-3,5-Difenilformazan Elde Edilmesi:

Bu kesimde hazırlanan benzaldehit fenilhidrazon çözeltisi ile bazik çözelti birbirine karıştırılarak, yukarıda hazırlanan o-karboksibenzendiazonyum klorür çözeltisi ile, kesim 3.1(e)'de anlatıldığı şekilde kenetlendirildi. Diazonyum çözeltesi eklendiğinde kırmızı renkli formazan hemen çıktı. Diğerleri gibi kristallendirildi. E.N = 182-183 (Lit= 182). (Verim % 72).

3.12: 1-(m-KARBOKSİFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZAN SENTEZİ:

0.01 m ile ve kesim 3.11'de 1-(o-karboksifenil)-3,5-di-fenilformazanın elde edilişiinde olduğu gibi aynı şartım ve koşullarla çalışıldı. Yalnız diazonyum tuzu hazırlarken

α -aminobenzoik asit yerine aynı tartımda m -aminobenzoik asit alındı. Sonuçta kırmızı renkli formazan derhal çıktı. E.N = $118 \sim 120^\circ\text{C}$ Verim % 70.

3.13: 1- (P-KARBOKSİFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZAN SENTEZİ:

0,01 m ile ve kesim 3.11'de 1-(α -karboksifenil)-3,5 difenilformazanın elde edilişinde olduğu gibi aynı tartım ve koşullarla çalışıldı. Yalnız diazonyum tuzu hazırlanırken α -aminobenzoik asit yerine aynı miktar p -aminobenzoik asit alındı.

Sonuçta kırmızı renkli formazan derhal çıktı.
(E.N = 202°C) (Verim % 73).

3.14: 1-(O-NİTROFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZAN SENTEZİ:

Benzaldehit-fenilhidrazon Çözeltisinin Hazırlanması: Kesim 3.1(a) da elde edilen benzaldehit-fenilhidrazondan 1,96 gr (0,01 m) alınarak $50 \text{ cm}^3 \text{CH}_3\text{OH}$ içinde, 3.1(b) de anlatıldığı şekilde hazırlandı ve kenetlemeye hazır bekletildi.

Bazik Çözelti Hazırlanması: 2,50 gr NaOH ile 3,50 gr sod-yuk asetat 50 cm^3 metanol içinde, kesim 3.1(c) de anlatıldığı gibi hazırlanarak kenetlemeye hazır bekletildi.

α -Nitrobenzendiazonyum Klorür Elde Edilişi: 1,3812 gr (0,01 m) α -nitroanilin bir behere alınarak kesim 3.1(d) de anlatılan benzendiazonyum klorürün elde edilişi gibi çalışıldı. α -nitroaniline HCl eklendiğinde elde edilen çökelek 4-5 ml su ilavesiyle çözündü. Diğer tartım ve koşullar kesim 3.1(d) deki gibidir. Böylece ~~sayıdam~~ α -nitrobenzendiazonyum klorür çözeltisi hazırlanmış oldu.

1-(o-nitrofenil)-3,5-Difenilformazan Elde Edilişi: Bu kesimde hazırlanan benzaldehit-fenilhidrazon çözeltisi ile bazik çözelti birbirine karıştırılıp, o-nitrobenzendiazonyum klorür çözeltisi ile, kesim 3.1(e) de anlatıldığı gibi kenetlendi-rildi. Diazonyum çözeltisi eklendiğinde kırmızı renkli formazan derhal çıktı. Diğerleri gibi kristallendirildi.
(E.N = 147°C. (Lit = 150°C). (Verim % 79).

3.15: 1-(m-NİTROFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZAN SENTEZİ:

0,01 m ile ve kesim 3.14'de 1-(o-nitrofenil)-3,5-difenilformazanın elde edilişinde olduğu gibi aynı şartım ve koşullarla çalışıldı. Yalnız diazonyum klorür elde ederken o-nitroanilin yerine aynı miktar m-nitroanilin kullanıldı. Sonuçta kırmızı renkli formazan derhal çıktı. (E.N= 178-179) (Lit= 180°C)
(Verim % 78).

3.16: 1-(p-NİTROFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZAN SENTEZİ:

0,01 m ile ve kesim 3.14'te 1-(o-nitrofenil)-3,5 -difenilformazanın elde edilişinde olduğu gibi aynı şartım ve koşullarla çalışıldı. Yalnız diazonyum klorür elde ederken o-nitroanilin yerine aynı miktar p-nitroanilin kullanıldı.

Sonuçta kırmızı renkli formazan derhal çıktı. (E.N= 165~170°C) (Lit= 165~170°C) (Verim % 80).

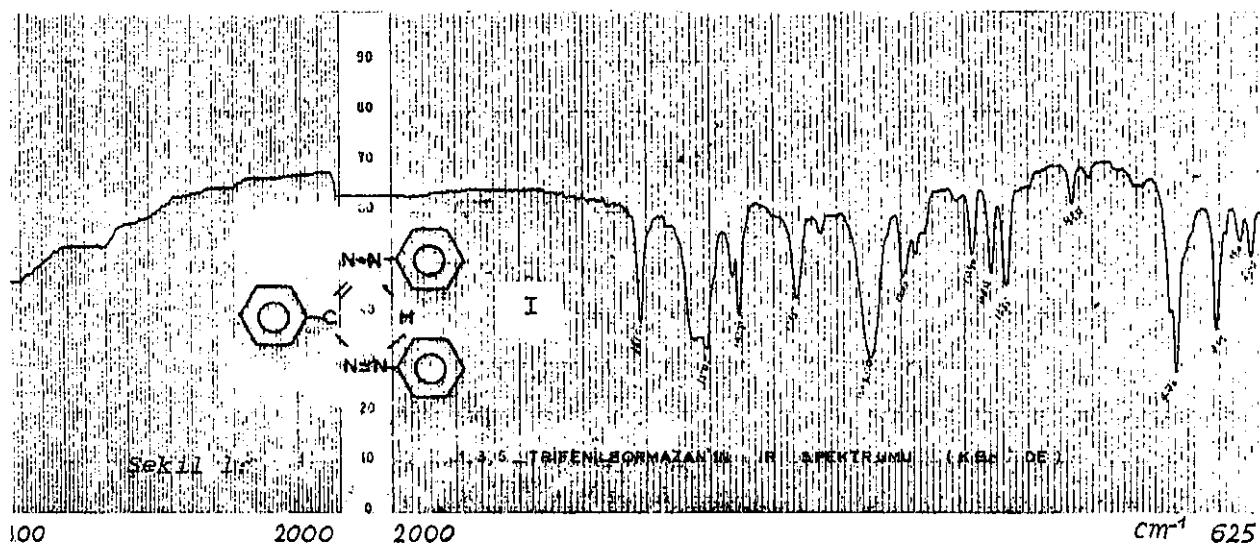
BÖLÜM: IV

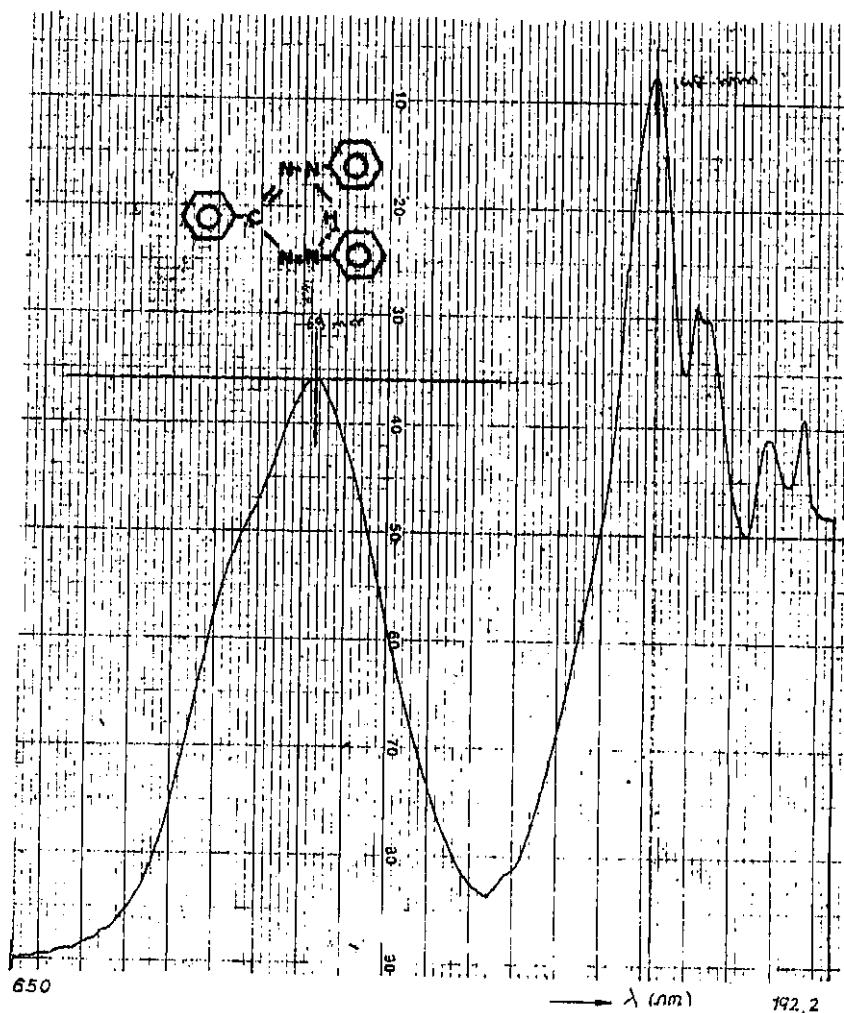
SONUÇ ve TARTIŞMA

Kesim 4.1:

Bu bölümde, bölüm III'de elde edilen tüm formazanların önce IR sonra UV- Görünür Bölge spektrumları açıklanacaktır. Bu açıklama ile hem maddemizin istenen formazan olduğu doğrulanmış olacak hemde özellikle UV- Görünür Bölge spektrumuundaki pik maksimumlarındaki kaymalar belirtilerek tez amacımızın gerçekleşip gerçekleşmediği belirlenmiş olacaktır. Formazanlar elektron salıcılarından çekicilere doğru sıralanarak incelenecaktır.

1.3.5- TRİFENİLFORMAZANIN SPEKTRUMLARI

Şekil-2: 1,3,5-Trifenilformazanın UV-Görünür Bölge
Spektrumu (diethileterde 10^{-4} mol/l)

Şekil (1) de 1,3,5-Trifenilformazanın IR spektrumu
görülmektedir. 1,3,5-triarilformazanlardan beklenen pikler,
bu spektrumda gözlenmektedir.

Sırası ile piklerin yorumunu yaparsak; $3050 \sim 3100 \text{ cm}^{-1}$
arasında gözlenmesi bekelenen aromatik C-H gerilmesi ile

oluşan pik ancak yüksek ayırmalı spektrumlarda görülebilir (63). Aksi halde görülmesi çok güçtür. Bu nedenle 1,3,5-Trifenilformazanın spektrumunda bu bölgede pik belirsiz denecək kadar zayıftır. (cetvel = 1).

ν (N-H), $3022 \sim 3036 \text{ cm}^{-1}$ de gözlenmesi gereken N-H gerilme piki, molekül içi H bağı nedeniyle formazanlarda çoğunlukla gözlenemiyor. Bu pik bazı formazanlarda $1800 \sim 2500 \text{ cm}^{-1}$ de gözlenebilir. Fakat çoğunlukla aromatik bandlarla karışışı için gözlenemeyebilir.

Aromatik (C=C) iskelet gerilmesi (fenil çekirdeği) Piki $1570 \sim 1630 \text{ cm}^{-1}$ de gözlenmesi gereklidir. 1,3,5-Trifenilformazanda bu pik 1610 cm^{-1} de keskin ve şiddetli olarak gözlenmektedir.

$\nu = 1508 \sim 1515 \text{ cm}^{-1}$ de gözlenmesi beklenen (C=N) gerilme piki, 1,3,5-trifenilformazanda 1505 cm^{-1} de şiddetli bir pik olarak gözlenmektedir.

$\nu = 1343 \sim 1350 \text{ cm}^{-1}$ de gözlenmesi beklenen (-N=N-) pik 1,3,5-Trifenilformazanda 1455 cm^{-1} de gözlenmektedir. Pik keskin ve şiddetlidir.

Formazanlara özgü C-N' titreşim pikleri $1314 \sim 1305$ ve $1301 \sim 1291 \text{ cm}^{-1}$ bölgelerinde gözlenmesi beklenir (46). Gerçekten de bu pikler 1,3,5-Trifenilformazanda 1365 cm^{-1} de orta şiddetle ve 1250 cm^{-1} de şiddetli ve keskin pikler olarak gözlenmektedir.

1200 cm^{-1} de orta şiddetle $\text{C}-\text{N}^4$ titreşimi, 1090 cm^{-1} de orta, 1060 ve 1035 cm^{-1} de orta şiddete N_1-N_2 valans titreşimi

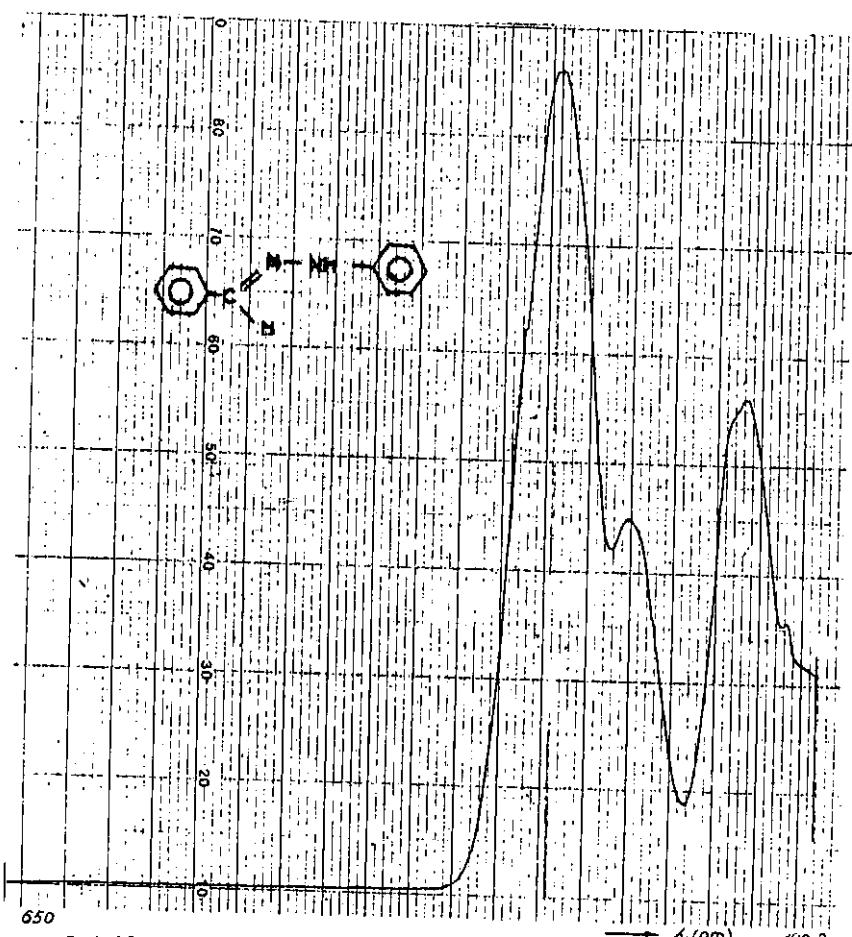
şimi, tipik ardarda. üç pik olarak gözlenmektedir. Üç pik olarak gözlenmesi N_1-N_2 titreşiminin formazanda çelat oluşumu nedeniyle gereğinde N_3-N_4 arasında oluşması nedeniyle pik yarılmaması olarak yorumlanabilir.

Gene formazanlara özgü olan (CNNC) iskelet titreşim pikleri, 1,3,5-Trifenilformazanda iki pik olarak $930_{\text{z}} \text{ cm}^{-1}$ de ve $905_{\text{ç-z}} \text{ cm}^{-1}$ de gözlenmektedir. Bu pik bazı formazanlarda gözlenemez (50).

$\nu = 800 \sim 625 \text{ cm}^{-1}$ arasında ise formazanlara özgü olan aromatik (C-H) düzlem dışı eğilmesinden oluşan pikler gözlenmektedir. Genellikle birbirinin devamı gibi arka arkaya üç tane dirler. Sübstitüente bağımlıdır. Yapı aydınlatmada, diğer piklerle çakıştığı için (örnek; C-Halojen bağlı) güvenilir olmayan bu pikler, formazanlar için karakteristikdir. Bizim çalışmalarımızdaki tüm spektrumlarında bu üç pik şiddetli ve keskin olarak gözlenmektedir. 1,3,5-trifenilformazan spektrumunda 775 , 705 . ve 650 cm^{-1} de gözlenmektedir.

Göründüğü gibi trifenilformazanın molekül yapısından beklenen tüm pikler ilgili spektrumda net olarak gözlenmektedir (cetvel = 1).

Şekil (2)'de: 1,3,5-Trifenilformazanın karakteristik-UV-Görünür Bölge spektrumu görülmektedir. Genelde Triarilformazanların UV-Görünür Bölge spektrumlarında yaklaşık olarak 476 nm, 303 nm 272 nm ve 263 nm dolaylarında olmak üzere dört pik, bazı formazanlarda ise üç pik gözlenmektedir (46). 440 ile 490 nm aralarında gözlenen birinci pik, kendine özgü genişce

Sekil-3: Benzaldehit-fenilhidrazon'un UV-Görünür Bölge Spektrumu.

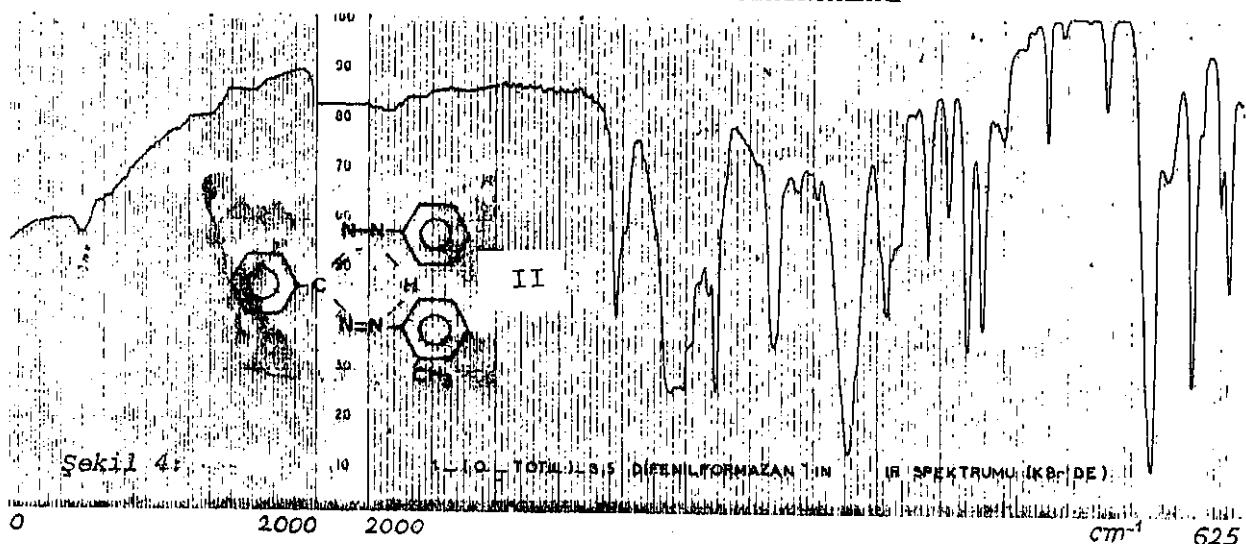
görünümü ile formazan pik ile tanımlanır. Gerçekte de Şekil (3) te görülen benzaldehit-fenilhidrazon spektrumunda bu bölgede böyle bir pikin gözlenmeyışı de bu tanımı doğrular niteliktedir. İkinci pik $-N=N-$ işlevsel grubuna ilişkin $n-\pi^*$ geçisi, üçüncü pik $-C=N-$, grubuna ilişkin $n-\pi^*$ geçisi ve dördüncü pik ise aromatik $-C=C-$ ye ilişkin $\pi-\pi^*$ geçisi ile açıklanır. Bazı hallerde son iki pikin girişerek kalınca iki uçlu bir pik olarak ortaya çıktığı görülür.

Bizim çalışmalarımızdaki tüm spektrumlarda bu pikler tanımlanan bölgelerde iyi bir şekilde gözlenmiştir. 1,3,5-Trifenilformazanın UV spektrumda bu pikler sırası ile birinci pik

482 nm, ikinci pik 290 nm, üçüncü pik 230 nm ve dördüncü pik 215 nm'de gözlenmektedir.

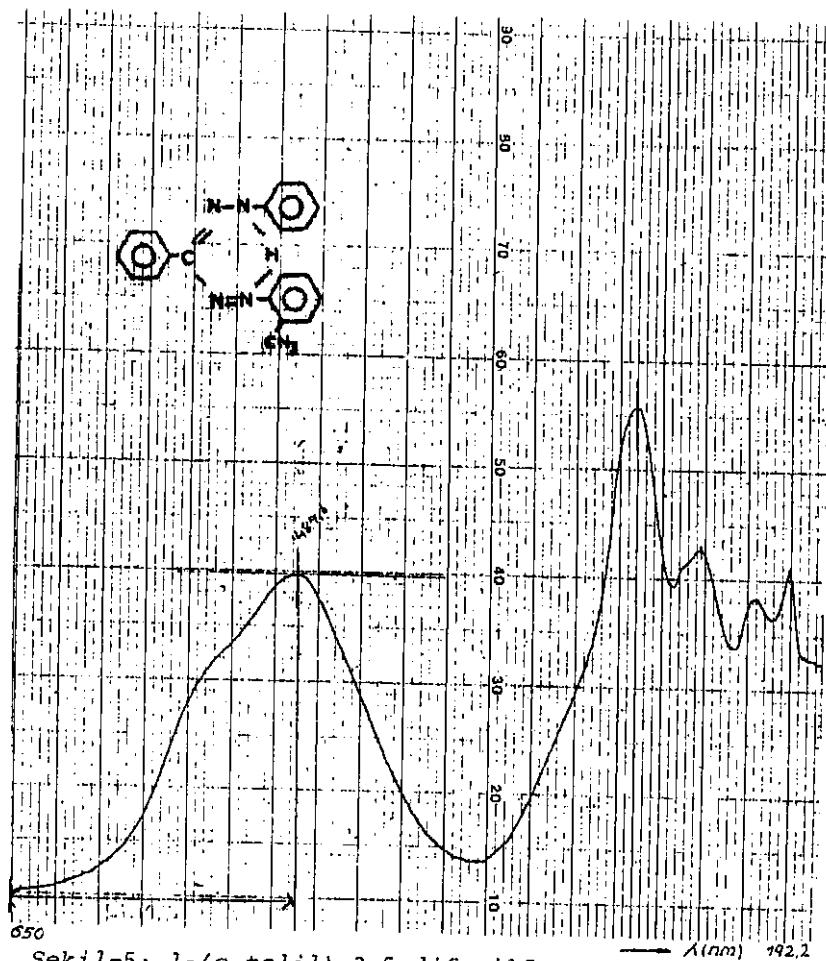
Bundan sonraki karşılaştırma ve tartışmalarımızda 1,3,5-trifenilformazanı kısaca T.F.F. ile, pikleri ise birinci piki λ_{\max_1} , ikinci piki λ_{\max_2} , üçüncü piki λ_{\max_3} , dördüncü piki λ_{\max_4} ile göstereceğiz. T.F.F'ye gruplar bağlandıkça pik maksimumlarındaki kaymayı $\Delta\lambda_{\max_1}$, $\Delta\lambda_{\max_2}$ ile göstereceğiz. Tartışmalarımızda ilk iki piki ve bu piklerdeki kaymaları kullanacağız. Bununla birlikte bazı durumlarda yalnız λ_{\max_1} kullanılacaktır.

1-(O-TOLİL)-3,5-DİFENİLFORMAZANIN SPEKTRÜMLARI

Sekil 4:

Sekil (4) te: 1-(o-tolil)-3,5-difenilformazanın IR spektrumu görülmektedir. Görünüm olarak T.F.F ve diğer formazanların spektrumları gibidir. Yalnız pikler, özellikle $780 \sim 650 \text{ cm}^{-1}$ arasındaki pikler çok keskin ve şiddetlidir. Bu durumu o bölgede görülen C-H düzlem dışı eğilme titreşimleri üzerine 1-fenil halkasının o- köşesine bağlanan (CH_3) grubundaki C-H titreşimlerinin de eklenmesi şeklinde açıklayabiliriz. Gözlenen pikler aşağıdaki gibidir.

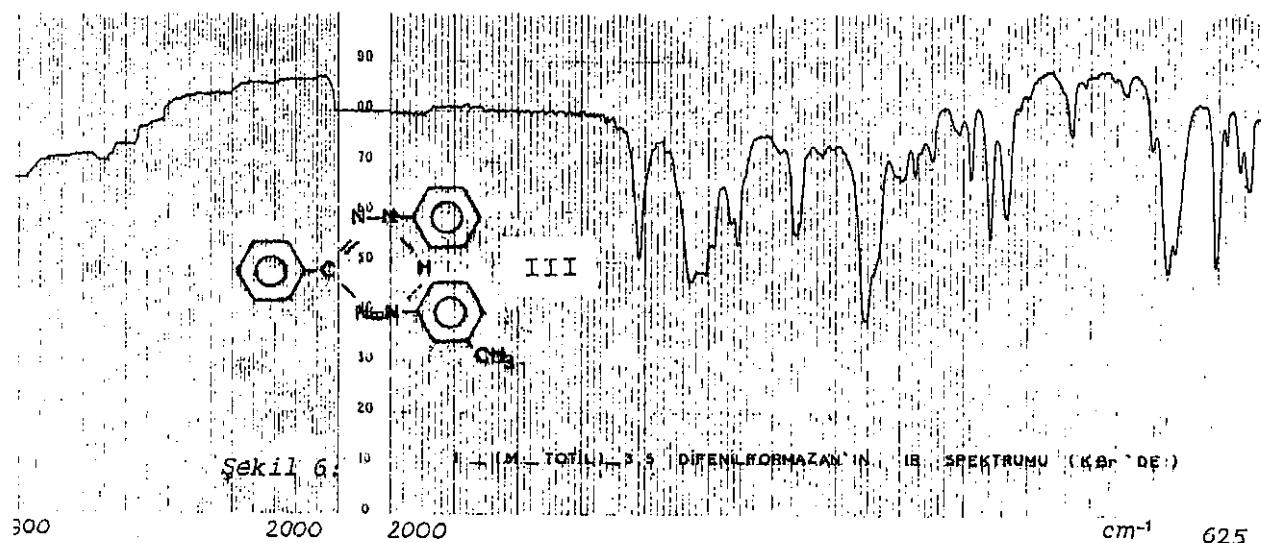
Şekil-5: 1-(o-tolil)-3,5-difenilformazanın UV-Görünür Bölge Spektrumu (diethileterde 10^{-4} mol/lt)

3100 cm^{-1} de çok zayıf aromatik C-H eğilme piki,
 16810 cm^{-1} de şiddetli aromatik C=C piki, 1505 cm^{-1} de şiddetli C=N piki 1455 cm^{-1} de şiddetli N=N piki, 1365 cm^{-1} de şiddetli, 1250 cm^{-1} de çok şiddetli C-N¹ piki, 1190 cm^{-1} de ve 1120 cm^{-1} de orta şiddette C-N⁴ pikleri, 1040 , 1060 ve 1035 cm^{-1} lerde orta şiddette N₁-N₂ valans titresim pikleri, 930 cm^{-1} de orta, 840 cm^{-1} de zayıf olmak üzere CNNC iskelet titresim pikleri, 770 , 705 cm^{-1} lade şiddetli, 650 cm^{-1} de orta şiddette CH eğilme pikleri gözlenmektedir.

Şekil (5) de: 1-(o-tolil)-3,5-difenilformazanın UV-Görünür Bölge spektrumu görülmektedir. Görünümü T.F.F.'nin ve

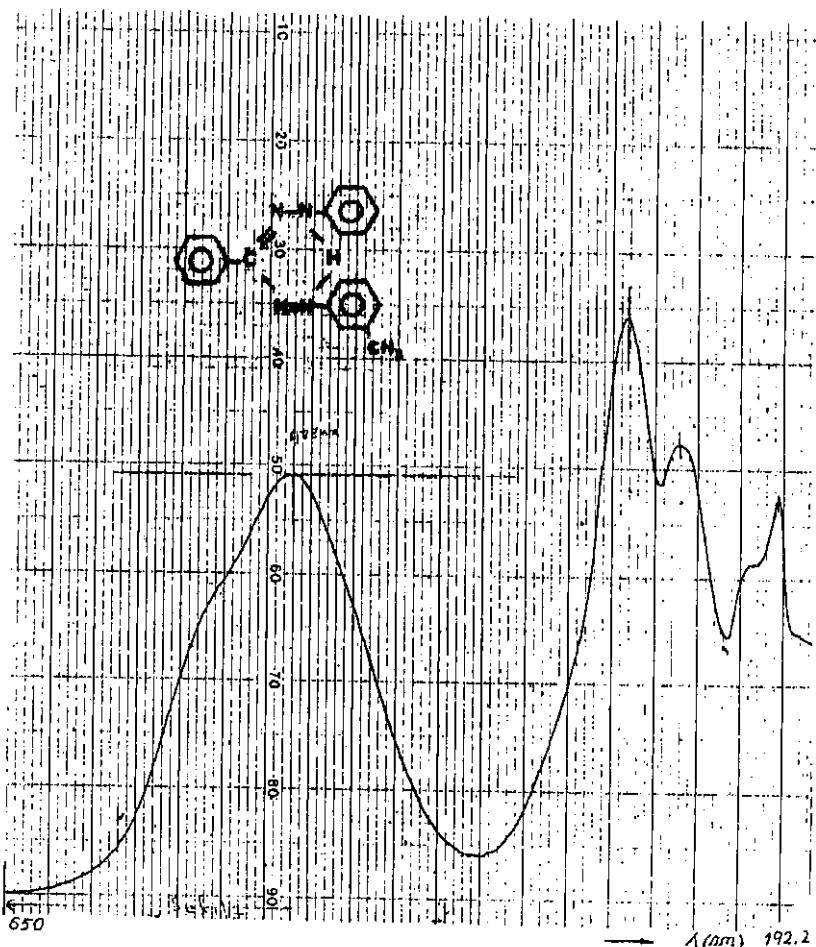
diğer formazan spektrumlarının aynıdır. Pikler sırası ile λ_{\max_1} 489 nm de, λ_{\max_2} 300 nm de, λ_{\max_3} 264 nm de ve λ_{\max_4} 215 nm de gözlenmektedir. Oysa T.F.F.'nin pikleri, λ_{\max_1} 482 nm de λ_{\max_2} 290 nm de gözlenmiştir. O halde T.F.F.'nin 1-fenil halkasının o- köşesine (CH_3) kökü bağlanmakla λ_{\max_1} 482 nm den 489 nm ye λ_{\max_2} yi 290 nm den 300 nm ye kaydırılmıştır. Yani $\Delta\lambda_{\max_1}$ 7 nm $\Delta\lambda_{\max_2}$ 10 nm kadar görünür bölgeye doğru kaydırılmıştır (kırmızıya kayma).

1-(m-TOLİL)-3,5-DİFENİLFORMAZANIN SPEKTRÜMLARI

Şekil (6) da: 1-(m-tolil)-3,5-difenilformazanın IR spektrumu görülmektedir. Spektrumun görünümü T.F.F.'nin ve diğer formazanların aynıdır. Yalnız piklerin şiddeti T.F.F.'nin piklerinden çok az fazlaca, 1-(o-tolil)-3,5-difenilformazanın piklerinden biraz daha az şiddette görülmektedir.

Pikler sırası ile aşağıdaki gibidir.

Şekil-7: 1-(m-tolil)-3,5-difenilformazanın UV-Görünür Bölge

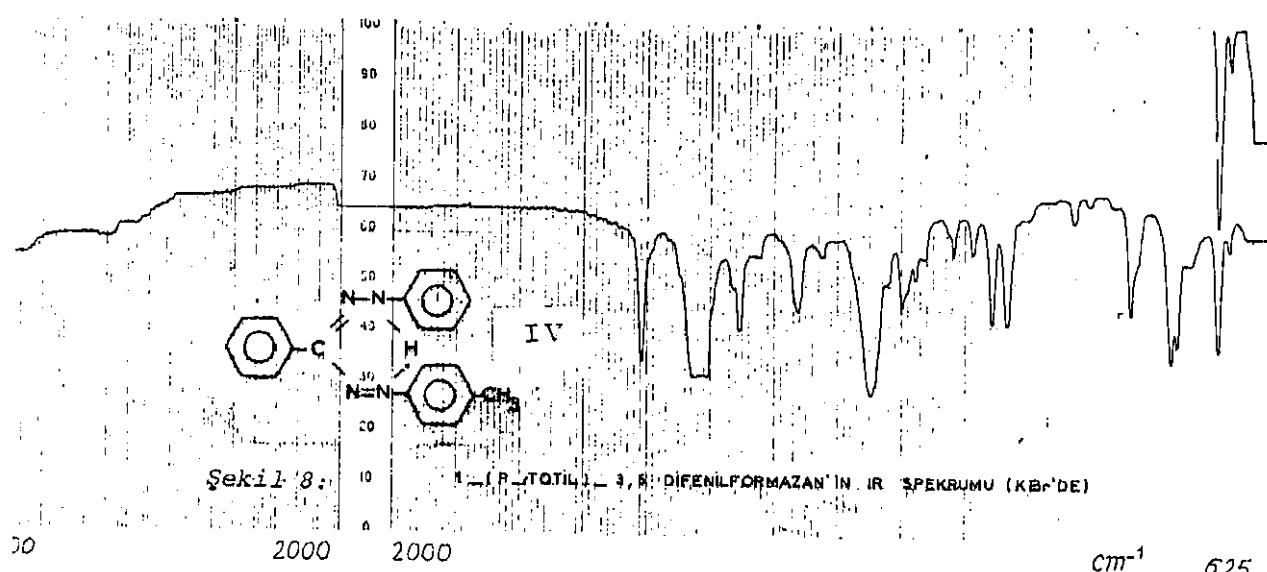
Spektrumu (diketileterde 10^{-4} mol/lt)

3100 cm^{-1} de orta şiddette aromatik CH gerilme, 1610 cm^{-1} de orta şiddette aromatik C=C, 1505 cm^{-1} de orta şiddette C=N, 1455 cm^{-1} de orta şiddette N=N, 1365 cm^{-1} de orta ve 1250 cm^{-1} de zayıf C-N⁴ pikleri 1090 , 1060 ve 1030 cm^{-1} de orta şiddette üç tane N₁-N₂ pikleri, 930 ve 840 cm^{-1} de zayıf iki tane CNNC iskilet titreşim pikleri, 770 , 705 cm^{-1} lerde orta şiddette iki pikle 650 cm^{-1} de zayıf şiddette bir pik te C-H düzlem dışı eğilme pikleri olarak gözlenmektedir.

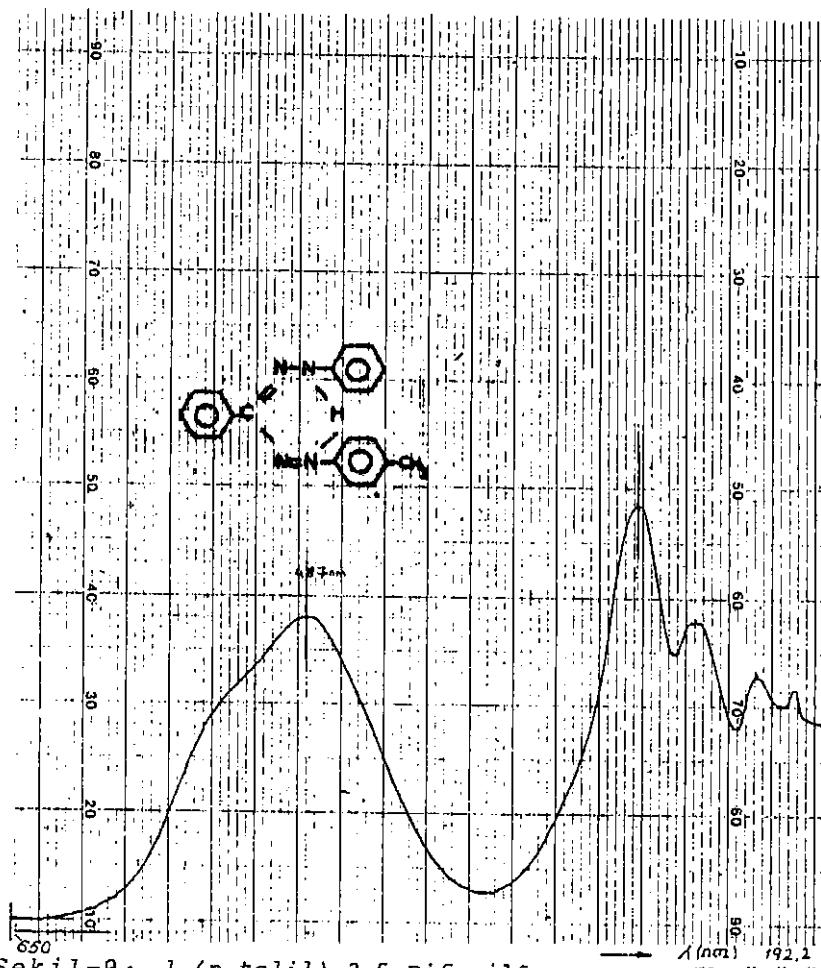
Şekil (7) de: 1-(m-tolil)-3,5-difenilformazanın UV-Görünür Bölge spektrumu görülmektedir. Spektrumun görünümü T.F.F.'nin ve diğer formazanların spektrumlarının görü-

nümündedir. Gözlenen pikler sırası ile şöyledir: λ_{\max_1} 488 nm de, λ_{\max_2} 300 nmde, λ_{\max_3} 271 nm de ve λ_{\max_4} 215 nm de gözlenmektedir. Oysa T.F.F.'nin λ_{\max_1} i 482 nm de λ_{\max_2} 'si 290 nm de gözlenmişti. O halde T.F.F.'nin 1-fenil halkasının m-köşesine (CH_3) kökü bağlanmakla 482 nm de gözle-, ; nen birinci pik 488 nm ye 290 nm de gözlenen ikinci pik ise 300 nm ye kaymıştır. Yani $\Delta\lambda_{\max_1}$ 6 nm kadar, $\Delta\lambda_{\max_2}$ ise 10 nm kadar görünür bölgeye doğru kaymıştır. O halde zayıf ta olsa elektron salıcı olan (CH_3) grupları, fenil halkasına bağlan- makla UV-Görünür bölge spektrumudaki sözkonusu pikleri görünür bölgeye doğru kaydirmiştir.

1-(P-TOLIL)-3,5-DIFENİLFORMAZANIN SPEKTRUMLARI:

Sekil (8) de: 1-(p-tolil)-3,5-difenilformazanın IR spekt- rumu görülmektedir. Görünümü T.F.F.'nin ve diğer formazan spekt- rumlarının aynıdır. Yalnız pikler 1-(o-tolil)-3,5-difenilforma- zandan biraz zayıf, 1-(m-tolil)-3,5-difenilformazaninki ile hemen hemen aynıdır. Gözlenen pikler aşağıdaki gibidir (cetvel=1):

Şekil-9: 1-(p-tolil)-3,5-Difenilformazanın UV-Görünür Bölge

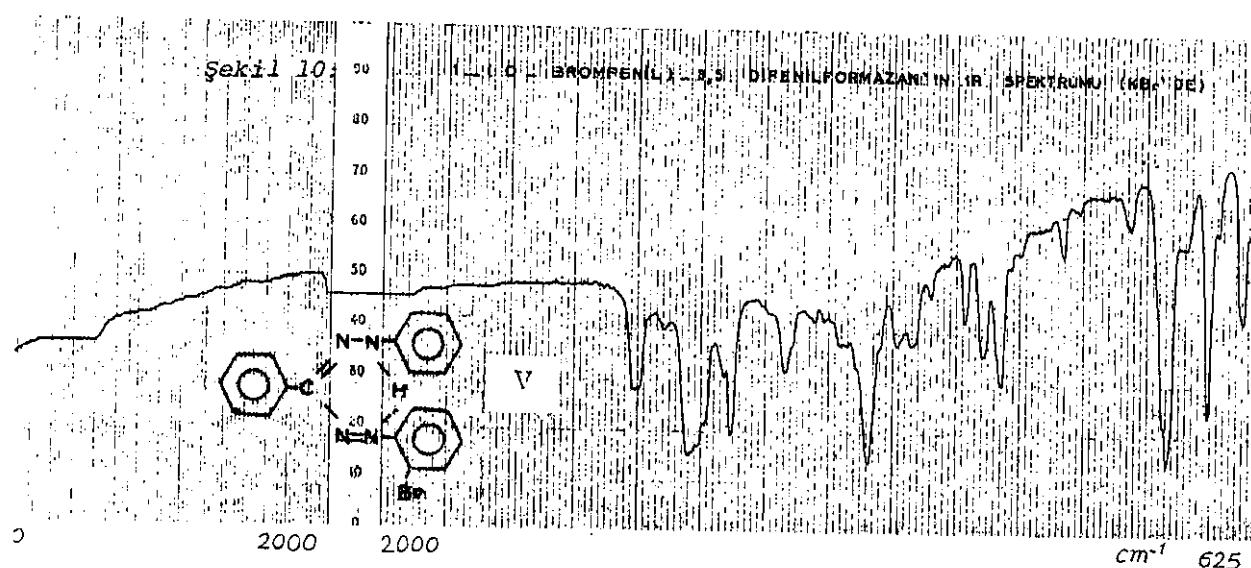
Spektrumu (dietileterde 10^{-4} mol/lt)

1610 cm^{-1} de orta şiddette aromatik C=C piki 1505 cm^{-1} de orta şiddette C=N piki, 1455 cm^{-1} de orta şiddette N=N piki, 1365 cm^{-1} de orta ve 1250 cm^{-1} de şiddetli C=N⁴ pikleri, 1200 ve 1120 cm^{-1} de zayıf iki tane C-N⁴ pikleri, 1090 , 1060 , 1030 cm^{-1} lerde orta şiddette üç tane N₁-N₂ valans titreşim pikleri, 930 905 cm^{-1} lerde zayıf, 840 cm^{-1} de orta şiddette CNNC iskelet titreşim pikleri, 770 , 705 cm^{-1} lerde orta, ve 650 cm^{-1} de zayıf şiddette CH düzlem dışı eğilme pikleri gözlenmektedir.

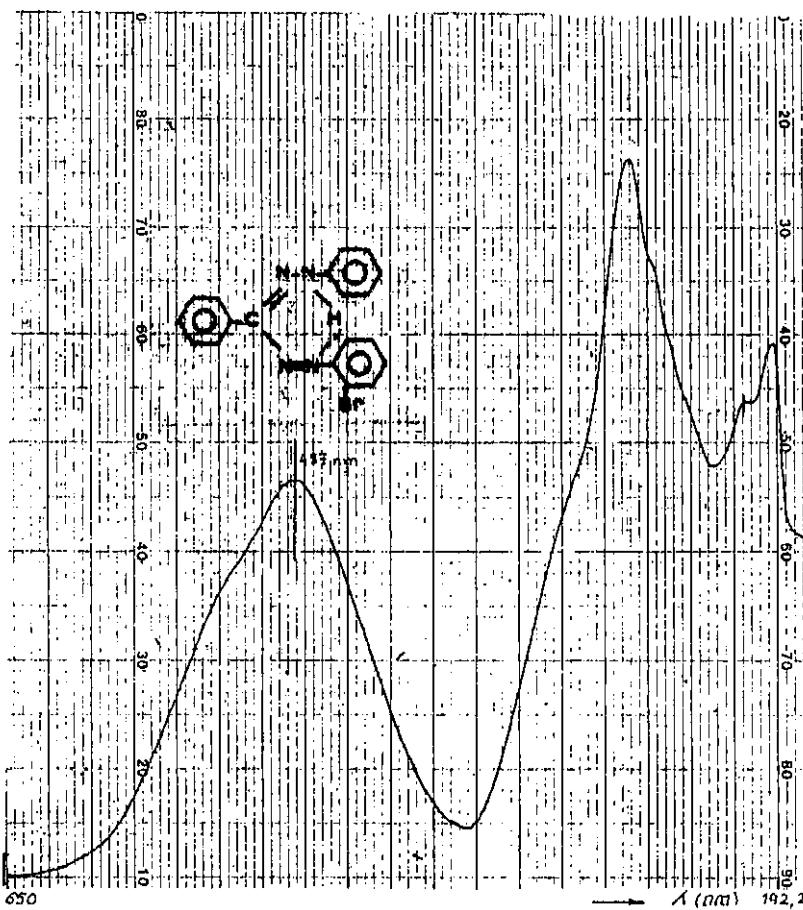
Şekil (9) da: 1-(p-tolil)-3,5-difenilformazanın UV-Görünür Bölge spektrumu görülmektedir. Görünümü gerek T.F.F.'nin

gerekse diğer formazanların UV-Görünür Bölge spektrumları ile aynıdır. Spektrumda birinci pik λ_{\max_1} 487 nm'de, ikinci pik λ_{\max_2} 300 nm'de, üçüncü pik λ_{\max_3} 266 nm'de ve dördüncü pik λ_{\max_4} 213 nm'de gözlenmektedir. Oysa T.F.F.'nin λ_{\max_1} 'i 482 nm'de, λ_{\max_2} 'si 290 nm'de gözlenmiştir. Öyleyse T.F.F.'nin 1-fenil halkasının p-köşesine (CH_3) grubu bağlanmakla, 482 nm'de gözlenen pik 487 nm'ye, 290 nm'de gözlenen pik ise 300 nm'ye kaydırılmıştır. Yani metil kökü, formazana bağlanmakta $\Delta\lambda_{\max_1}$ 5 nm, $\Delta\lambda_{\max_2}$ 10 nm kadar görünür bölgeye doğru kaydırılmıştır. (kırmızıya kayma)

1-(O-BROMFENİL)-3,5-DIFENİLFORMAZANIN SPEKTRUMLARI

Şekil(10) da: 1-(o-bromfenil)-3,5-difenilformazanın IR spektrumu görülmektedir spektrumun görünümü T.F.F.'nin ve diğer formazanların spektrumları ile aynıdır. Yalnız pik şiddetleri klor bağlı formazanlara göre çok az bir farkla daha az şiddetlidir denilebilinir. Gözlenen pikler sırası ile aşağıdaki gibidir:

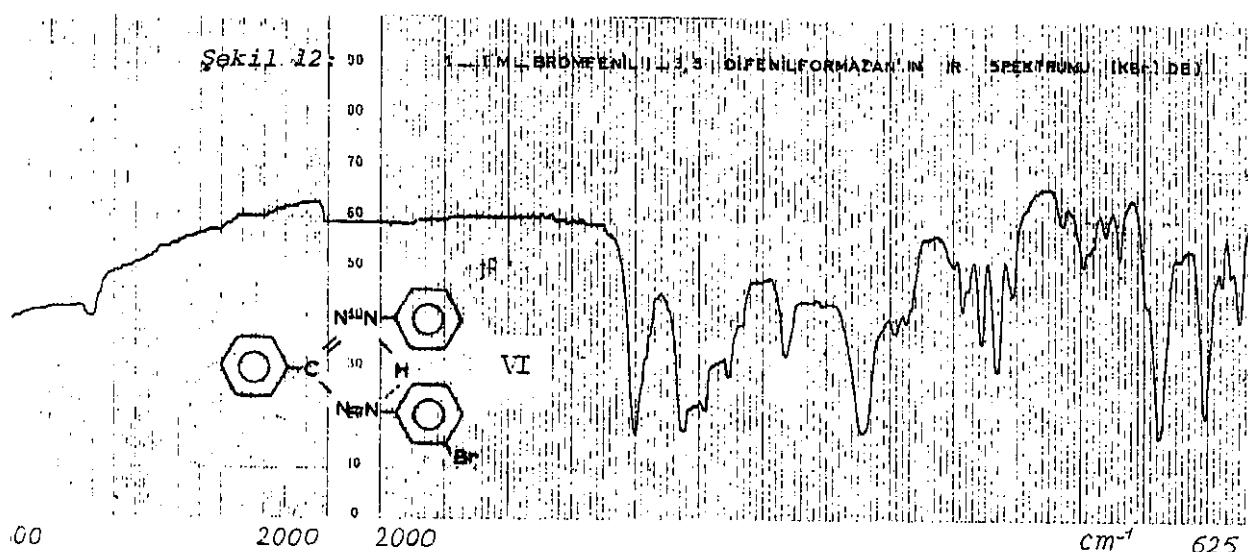
Şekil-11: 1-(o-bromfenil)-3,5-difenilformazanın UV-Görünür Bölge Spektrumu (dietileterde 10^{-4} mol/lit)

1610 cm^{-1} de orta şiddette aromatik C=C piki 1520 cm^{-1} de şiddetli C=N piki, 1455 cm^{-1} de N=N piki 1370 cm^{-1} de orta şiddette ve 1240 cm^{-1} de şiddetli C-N₁⁻¹ pikleri, 1195 cm^{-1} ve 1170 cm^{-1} de orta şiddette C-N₄ pikleri, 1090 cm^{-1} ve 1060 cm^{-1} de orta ve 1030 cm^{-1} de daha şiddetlice N₁-N₂ valans titresim pikleri 930 cm^{-1} ve 825 cm^{-1} de zayıf iki tane CNNC iskelet titresim pikleri, 770 cm^{-1} 705 cm^{-1} de şiddetli, 650 cm^{-1} de daha az şiddetli tipik aromatik düzlem dişî eğilme pikleri gözlenmektedir. Formazanlardan beklenen NH piki dışında tüm pikler umulan bölgede gözlenmiştir.

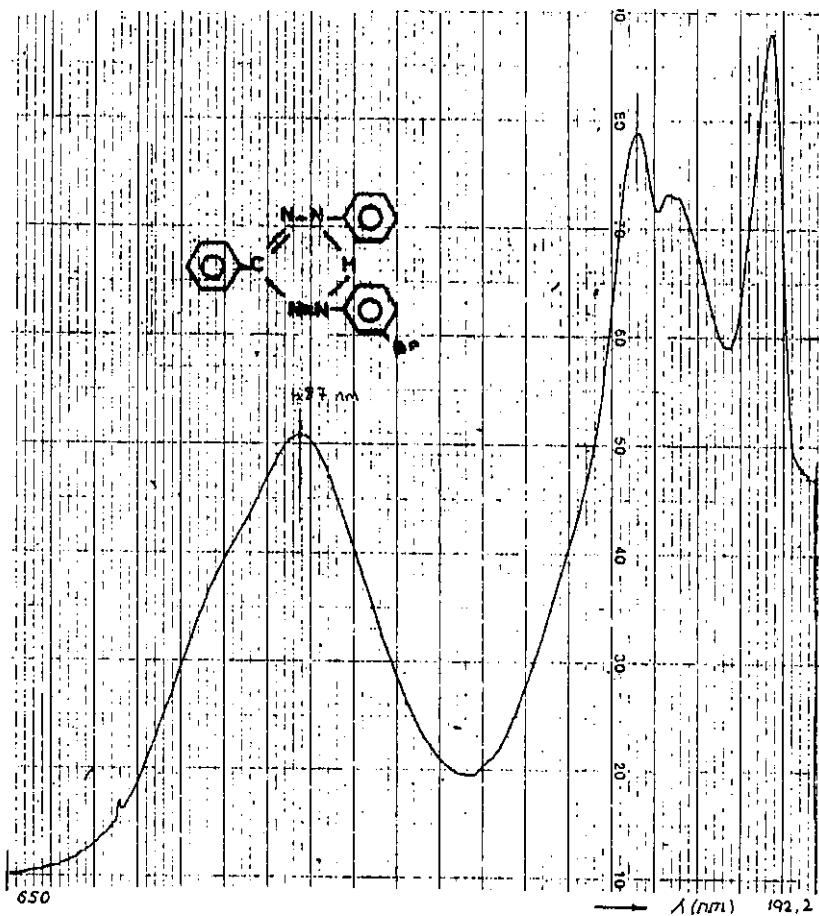
T.F.F.'ye göre $625\sim800\text{ cm}^{-1}$ arasında gözlenen piklerin daha şiddetli olması, 1-fenil halkasına brom bağlanması ile oluşan C-Br bağıının titreşim pikinin de bu bölgede olması ve bu pike binmesi ile açıklanabilir.

Şekil (11) de: 1-(o-bromfenil)-3,5-difenil formazanın UV-Görünür Bölge Spektrumu görülmektedir. Spektrumda pikler sırası ile λ_{\max_1} 487 nm, λ_{\max_2} 298 nm, λ_{\max_3} 232 nm ve λ_{\max_4} 215 nm de gözlenmektedir. Oysa T.F.F.'nin UV-Görünür Bölge spektrumda (şekil 2) λ_{\max_1} 482 nm de λ_{\max_2} ise 290 nm de gözlenmiştir. O halde, T.F.F.'nin 1-fenil halkasının o-kögesine brom atomu bağlanmakla, λ_{\max_1} i 482 nm den 487 nm ye, λ_{\max_2} yi ise 290 nm den 298 nm ye kaydırılmıştır. Yani λ_{\max_1} 5 nm, λ_{\max_2} 8 nm kadar büyük dalga boyuna doğru (kırmızıya kayma) kaydırılmıştır. Bu sonuç, verilen teorik kurallarla uyumludur (63).

1-(m-BROMFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZANIN SPEKTRÜMLARI

Şekil (12) de: 1-(m-bromfenil)-3,5-difenilformazanın IR spektrumu görülmektedir. Spektrumun görünümü aynı T.F.F.

Şekil-13: 1-(*m*-bromfenil)-3,5-Difenilformazanın UV-Görünür

Bölge Spektrumu (dietileterde 10^{-4} mol/lt)

ve klorlu T.F.F gibidir. Pikler aynı bölgelerde gözlenmiştir. Gözlenen pikler sırası ile aşağıdaki gibidir (cetvel=l)

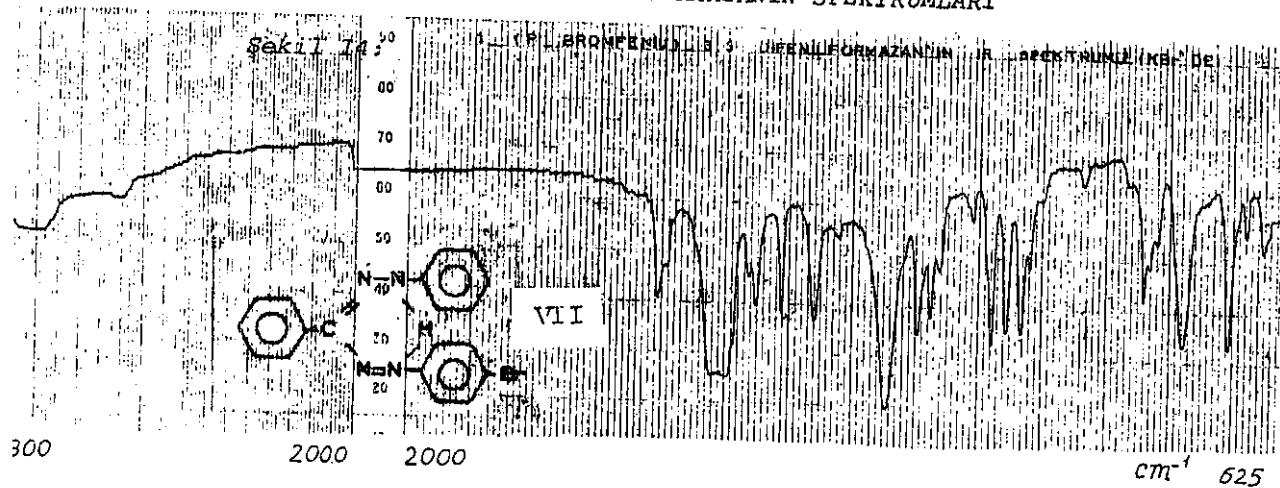
3100 cm^{-1} de çok zayıf ta olsa beklenen aromatik C-H gerilme piki, 1610 cm^{-1} de aromatik C=C piki 1520 cm^{-1} de şiddetli C≡N piki, 1455 cm^{-1} de şiddetli N=N piki, 1370 cm^{-1} de ve 1240 cm^{-1} de şiddetli C-N¹ pikleri, 1195 ve 1170 cm^{-1} de orta şiddette iki tane C-N⁴ pikler 1090 , 1060 ve 1030 cm^{-1} lerde sıra ile orta şiddette N₁-N₂ valans titreşim pikleri, 900 , 860 ve 840 cm^{-1} lerde üç tane zayıf CNNC iskelet titre-

Şim pikleri, 750 , 705 cm^{-1} de şiddetli, 650 cm^{-1} de daha az şiddetli aromatik C-H düzlem dışı eğilme pikleri gözlenmektedir.

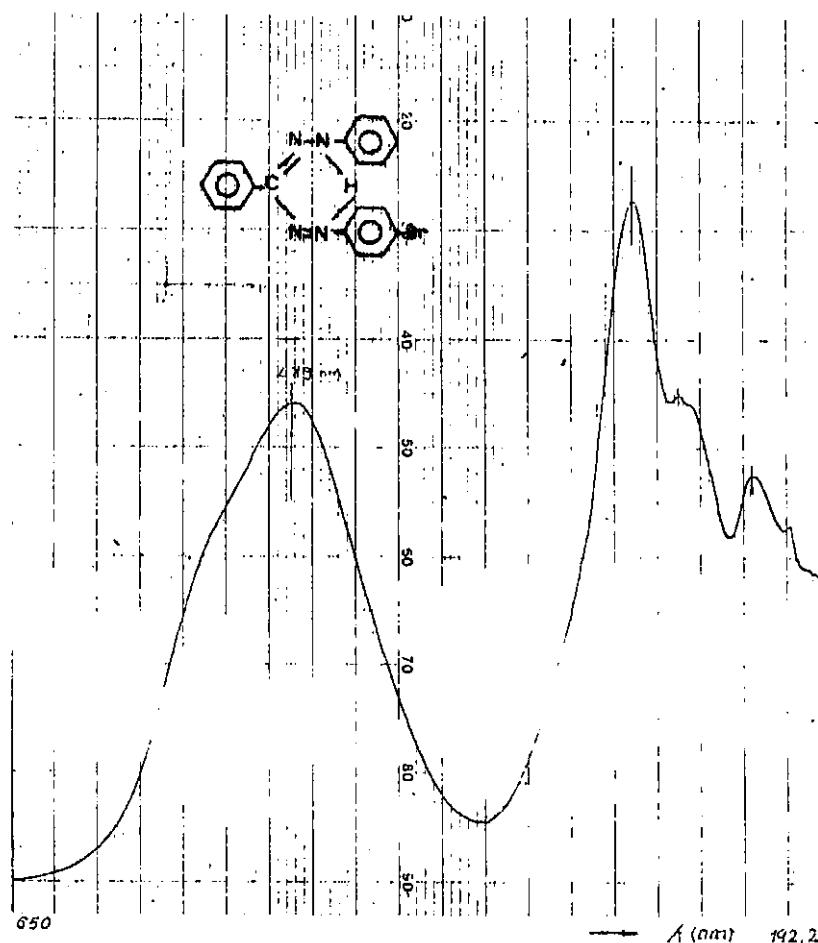
$750\sim650\text{ cm}^{-1}$ arasındaki üç pikin şiddetinin T.F.F'ye göre fazla oluşu, bu bölgede beklenen C-Br bağı titreşiminin de bu pike binmesi ile açıklanabilir.

Şekil (13) de: 1-(m-bromfenil)-3,5-difenilformazanın UV-Görünür Bölge spektrumu görülmektedir. Spektrumda pikler sırası ile $\lambda_{max_1} 487\text{ nm}$, $\lambda_{max_2} 298\text{ nm}$, $\lambda_{max_3} 276\text{ nm}$ ve $\lambda_{max_4} 215\text{ nm}$ de gözlenmektedir. Oysa T.F.F.'nin UV-Görünür Bölge spektrumunda $\lambda_{max_1} 482\text{ nm}$ de, λ_{max_2} ise 290 nm de gözlenmiştir. Öyleyse T.F.F.'nin 1-fenil halkasının m-kösesine brom atomu bağlanmakla 482 nm de gözlenen birinci piki 487 nm ye ve 290 nm de gözlenen ikinci piki 298 nm ye kaydırılmıştır. Yani $\Delta\lambda_{max_1} 5\text{ nm}$, $\Delta\lambda_{max_2} 8\text{ nm}$ kadar görünürlük bölgeye doğru kaymıştır (kızılıya kayma) ($Cetvel=3$). Bu da beklenen bir durumdur.

1-(P-BROMFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZANIN SPEKTRUMLARI

Şekil (14) de: 1-(p-bromfenil)-3,5-difenilformazanın IR spektrumu görülmektedir. Spektrumun görünümü, T.F.F.'nin ve diğerlerinin aynıdır. Gözlenen pikler sırası ile aşağıdaki gibidir ($cetvel=1$): 3100 cm^{-1} de çok zayıfta olsa C-H

Sekil-15: 1-(*p*-bromfenil)-3,5-Difenilformazanın UV-Görünür

Bölge Spektrumu (dietileterde 10^{-4} mol/lt)

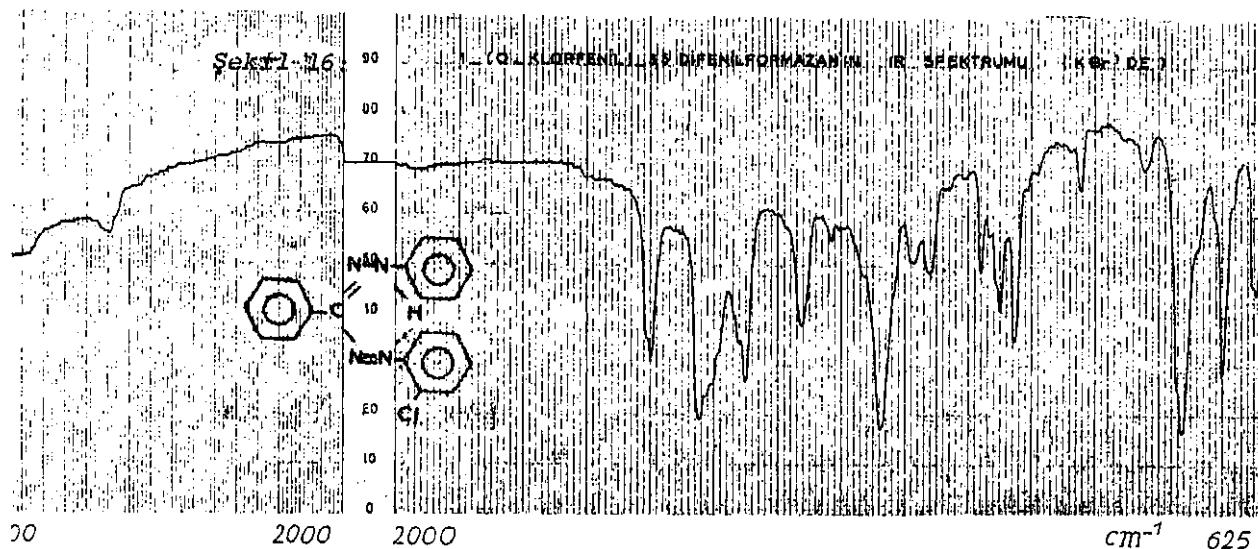
gerilme pik, 1605 cm^{-1} de orta şiddette aromatik C=C pik, $1520, 1500\text{ cm}^{-1}$ lerde C=N gerilme pikleri, 1360 cm^{-1} de orta şiddette ve 1245 cm^{-1} de şiddetli C-N¹ gerilme pikleri, 1200 cm^{-1} ve 1180 cm^{-1} de orta şiddette C-N⁴ pikleri, $1080, 1055, 1030\text{ cm}^{-1}$ lerde orta şiddette N₁-N₂ valans titresim pikleri, 935 cm^{-1} de zayıf, 840 cm^{-1} de orta şiddette CNNC iskelet titresimi pikleri ve 780 cm^{-1} de 705 cm^{-1} de şiddetli, 650 cm^{-1} de orta şiddette olmak üzere üç tane C-H düzlemleri eşiği eğilme pikleri gözlenmektedir.

$780 \sim 650\text{ cm}^{-1}$ arasındaki üç pikin C-Br bağ titresimi ile çakışlığı ve şiddetlerinin bu nedenle arttığı düşünülebilir.

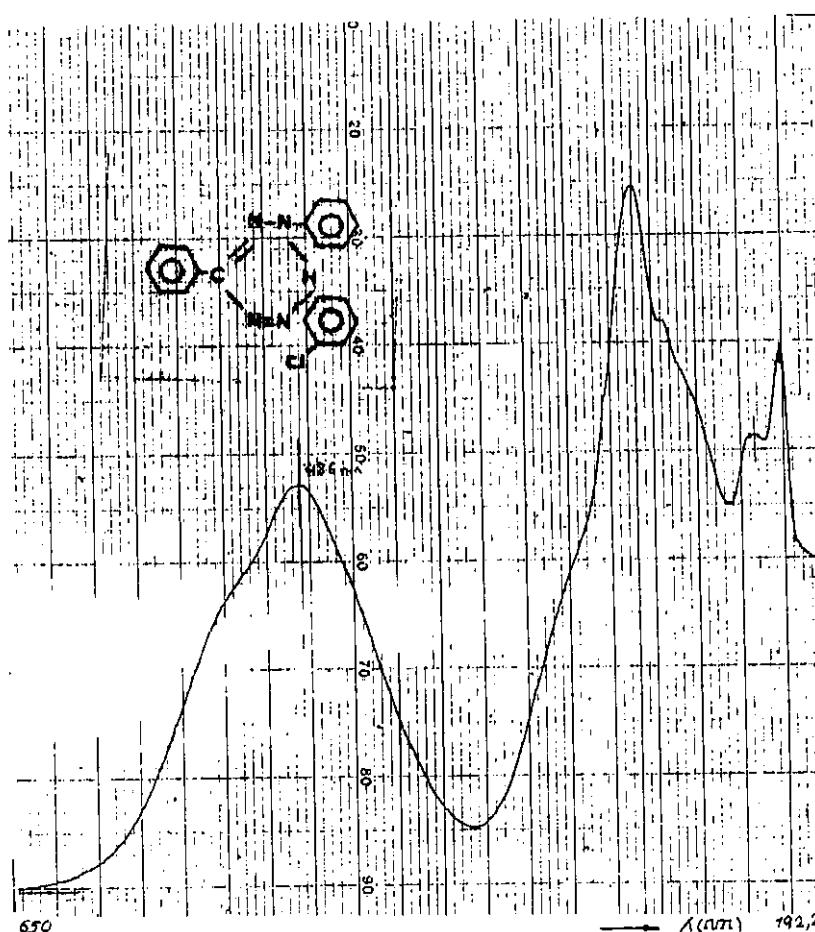
Şekil (15) te: 1-(p-bromfenil)-3,5-difenilformazanın UV-Görünür Bölge sepktrumu görülmektedir. Görünümü diğer formazan spektrumlarının aynıdır. Spektrumda pikler sırası ile λ_{\max_1} 489 nm de, λ_{\max_2} 300 nm de, λ_{\max_3} 230 nm de ve λ_{\max_4} 215 nm de gözlenmektedir. Oysa T.F.F.'nin UV-Görünür Bölge spektrumunda λ_{\max_1} 482 nm de, λ_{\max_2} 290 nm de gözlenmiştir. Öyleyse, 1,3,5-trifenilformazanın 1-fenil halkasının p-köşesine brom atomu bağlanmakla λ_{\max_1} 'i 482 nm den 489 nm ye, λ_{\max_2} yi 290 nm den 300 nm ye kaydırılmıştır. Yani $\Delta\lambda_{\max_1}$ 7 nm $\Delta\lambda_{\max_2}$ 10 nm kadar görünürlük bölgeye doğru kaymıştır (kırmızıya kayma).

O halde 1,3,5-trifenilformazanın 1-fenil halkasının o-, veya m- ya da p- köşesine brom bağlanması halinde λ_{\max_1} ve λ_{\max_2} , az da olsa görünürlük bölgeye doğru kaymaktadır.

1-(o-KLORFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZANIN SPEKTRUMLARI

Şekil (16) da 1-(o-klorfenil)-3,5-difenilformazan'ın IR spektrumu görülmektedir. Görünümü T.T.F.'nin IR spektrumunun aynı olmakla birlikte pikler çok daha keskin ve şiddetlidir. Bu da yapısından beklenen bir durumdur. Çünkü formazanın elek-

Şekil-17: 1-(o-klorfenil)-3,5-Difenilformazanın UV-Görünür Bölge

Spektrumu (diktilerde 10^{-4} mol/lt)

tron yük yoğunluğu değişmiştir. Ayrıca T.F.F.'nin spektrumunda gözlenmeyen aromatik (CH) gerilme titresimi, bu spektrumda zayıf ta olsa gözlenebilmektedir. Pikler sırası ile söyledir:

3095 cm^{-1} de çok zayıf aromatik CH gerilme titresim piki, 1600 cm^{-1} de şiddetli aromatik ($\text{C}=\text{C}$) iskelet gerilmesi piki, 1525 cm^{-1} de şiddetli ve kalın $\text{C}=\text{N}$ gerilmesi piki, 1450 cm^{-1} de şiddetli $\text{N}=\text{N}$ piki, 1365 cm^{-1} de orta şiddette, 1240 cm^{-1} de çok şiddetli C-N gerilme pikleri, 1190 cm^{-1} de ve 1160 cm^{-1} de zayıf iki C-N⁴ piki, $10,80\text{ cm}^{-1}$ de zayıf 1050 cm^{-1} de

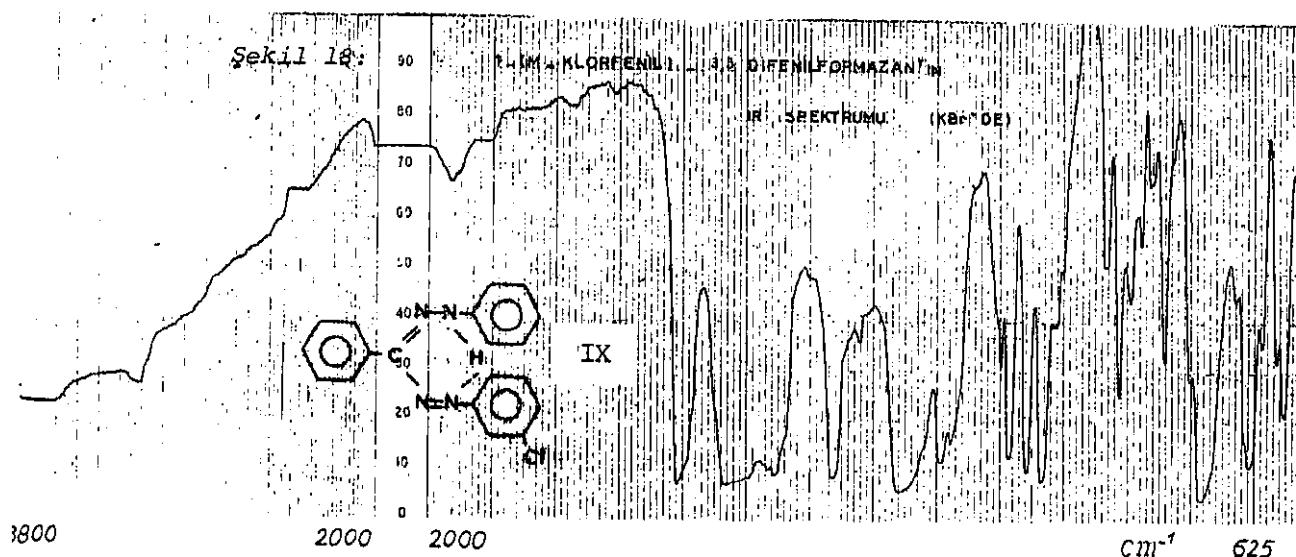
orta ve 1030 cm^{-1} de orta şiddette N_1-N_2 valans titresimi piki, 925 cm^{-1} ve 825 cm^{-1} de zayıf iki tane CNNC iskelet titresimi piki ve 775 cm^{-1} de çok şiddetli, 770 cm^{-1} de şiddetli ve 645 cm^{-1} te de orta şiddette üç pik gözlenmektedir.

Sekil (17) te: 1-(o-klorfenil)-3,5-difenilformazanın UV-Görünür Bölge spektrumu görülmektedir. $\lambda_{\max_1} 486\text{ nm}$, $\lambda_{\max_2} 295\text{ nm}$, $\lambda_{\max_3} 230\text{ nm}$ ve $\lambda_{\max_4} 215\text{ nm}$ de gözlenmektedir.

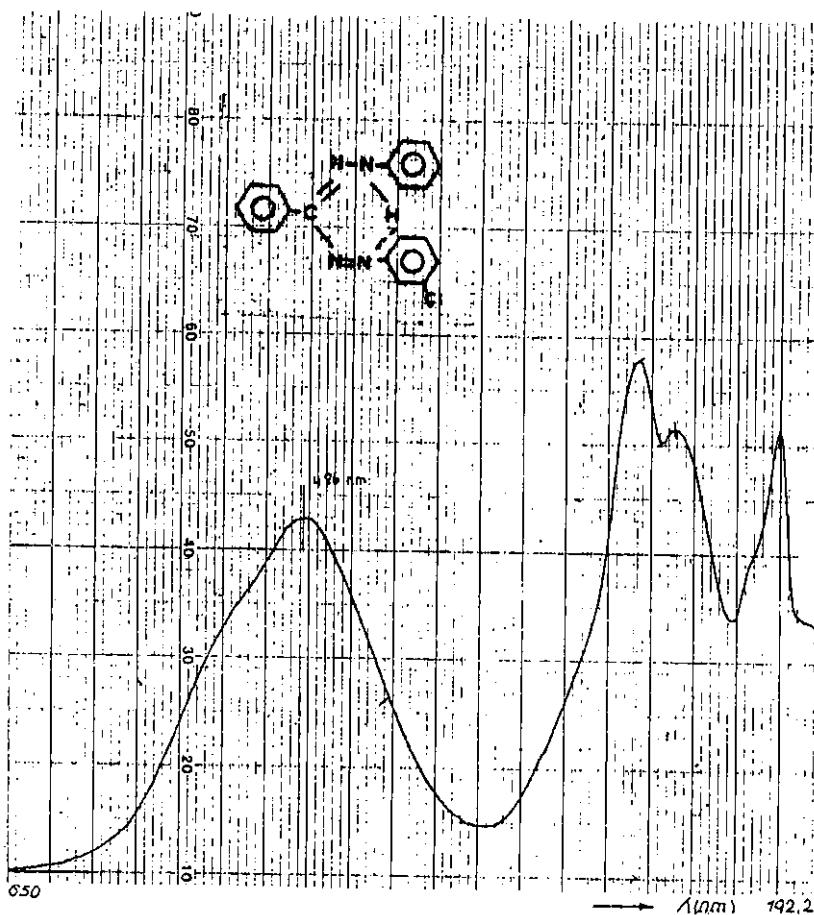
Öyleyse, Sekil (2) de görülen T.F.F.'nin UV-Görünür Bölge spektrumunda $\lambda_{\max_1} 482\text{ nm}$ de ve $\lambda_{\max_2} 290\text{ nm}$ de gözlenen pikleri, molekülün 1-fenil halkasının o- köşesine klor atomu bağlanması ile sekil (17) te görüldüğü gibi $\lambda_{\max_1} 486\text{ nm}$ ye ve $\lambda_{\max_2} 295\text{ nm}$ ye kaymıştır.

O halde klor atomu T.F.F.'nin 1-fenil halkasının o-köşesine bağlanmakla, UV-Görünür Bölge pikleri $\Delta\lambda_1 4\text{ nm}$ ve $\Delta\lambda_2 5\text{ nm}$ kadar Görünür Bölgeye doğru (kırmızıya) kaymıştır.

1-(m-KLORFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZANIN SPEKTRUMLARI

Sekil (18) da: 1-(m-klorfenil)-3,5-difenilformazanın IR spektrumu görülmektedir. Görünümü tamamen T.F.F.'nin ve 1-(o-klorfenil)-3,5-difenilformazanın IR spektrumları gibidir. Yalnız pikler daha da şiddetlidir. Ayrıca T.F.F.'nin ve

Şekil-19: 1-(*m*-klorfenil)-3,5-Difenilformazanın UV-Görünür Bölge Spektrumu (*dietileterde* 10^{-4} mol/lt)

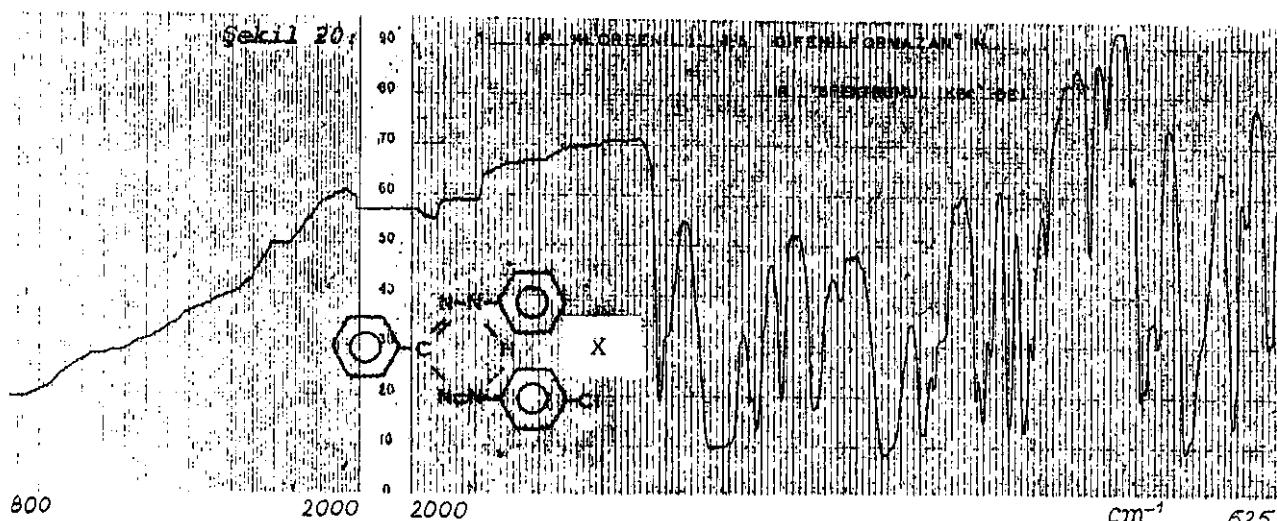
1- (*o*-klorfenil)-3,5-difenilformazanın IR spektrumlarında gözlenmeyen NH titreşim piki 1965 cm^{-1} de zayıf ta olsa görülebilmektedir. Pikler sırası ile aşağıdaki gibidir.

3100 cm^{-1} de çok zayıf aromatik CH gerilme piki 1965 cm^{-1} de zayıf bir NH gerilme titreşim piki, 1600 cm^{-1} de çok şiddetli aromatik C=C iskelet gerilme piki, 1535 cm^{-1} de çok şiddetli C=N piki 1455 cm^{-1} de çok şiddetli (N=N) piki, 1370 cm^{-1} de ve 1260 cm^{-1} de çok şiddetli CN¹ pikleri 1200 cm^{-1} de çok şiddetli C-N⁴ piki, 1085 , 1060 , 1035 cm^{-1} lerde çok şiddetli 3 tane N₁-N₂ valans titreşim pikleri, 910 cm^{-1} de orta, 895 cm^{-1} ve 840 cm^{-1} lerde çok şiddetli (CN=NC) iskelet titresimi

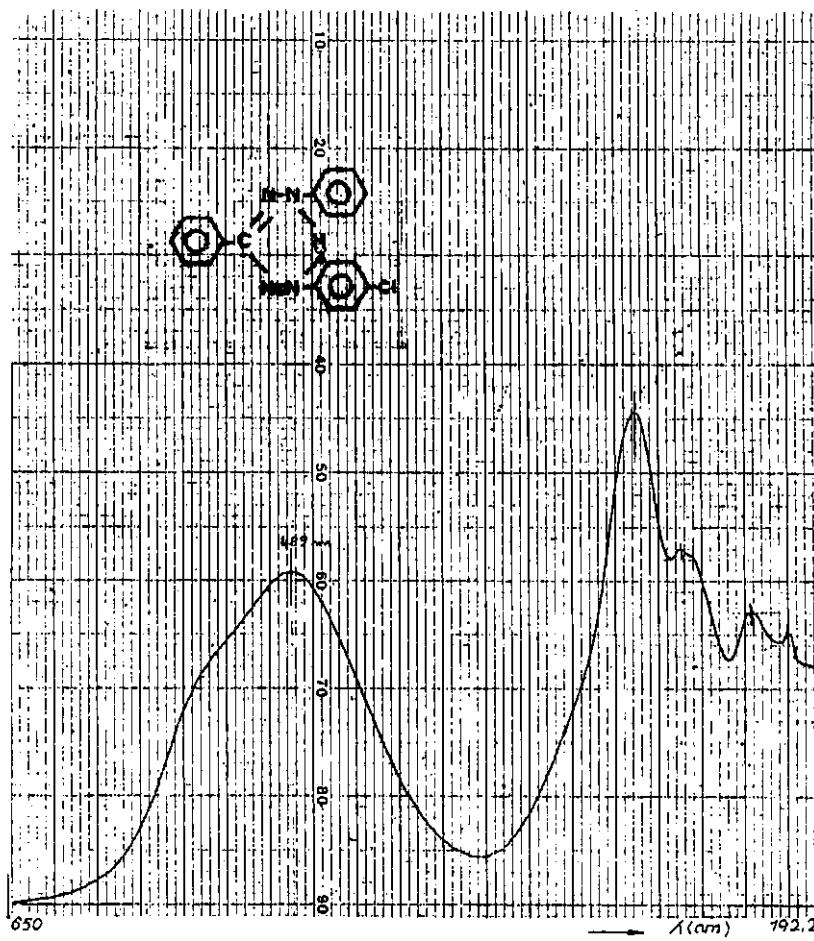
pikleri, 785 , 710 cm^{-1} de çok şiddetli ve 650 cm^{-1} de şiddetli aromatik (C-H) eğilme pikleri gözlenmektedir.

Şekil (19) de: 1-(m-klorfenil)-3,5-difenilformazanın UV-Görünür Bölge spektrumu görülmektedir. Spektruma λ_{\max_1} 486 nm , λ_{\max_2} 295 nm , λ_{\max_3} 271 nm ve λ_{\max_4} 215 nm de pikler gözlenmektedir. Oysa T.F.F.'nin spektrumunda λ_{\max_1} 482 nm de, λ_{\max_2} 290 nm de gözlenmişti. Öyleyse 1,3,5-Trifenilformazanın, 1-fenil halkasının m-köşesine klor atomu bağlanmakla λ_{\max_1} 'ı 482 nm den 486 nm ye, λ_{\max_2} yi 290 nm den 295 nm ye kaydırılmıştır. Yani λ_{\max_1} 4nm, λ_{\max_2} 5 nm kadar Görünür Bölgeye doğru kaydırılmıştır.¹ (kirmiziya kayma)

1-(P-KLORFENİL)-3,5-DIFENİLFORMAZANIN SPEKTRUMLARI

Şekil (20) de: 1-(p-klorfenil)-3,5-difenilformazanın IR spektrumu görülmektedir. Görünümü aynı T.F.F.'nin ve diğer formazanların IR spektrumlar gibidir. Aynı karakteristik pikler yaklaşık aynı bölgelerde gözlenmektedir. Pik yükseklikleri de hemen hemen 1-(m-klorfenil)-3,5-difenilformaza-

Şekil-21: 1-(*p*-klorfenil)-3,5-Difenilformazanın UV-Görünür Bölge Spektrumu (*dietileterde* 10^{-4} mol/lt)

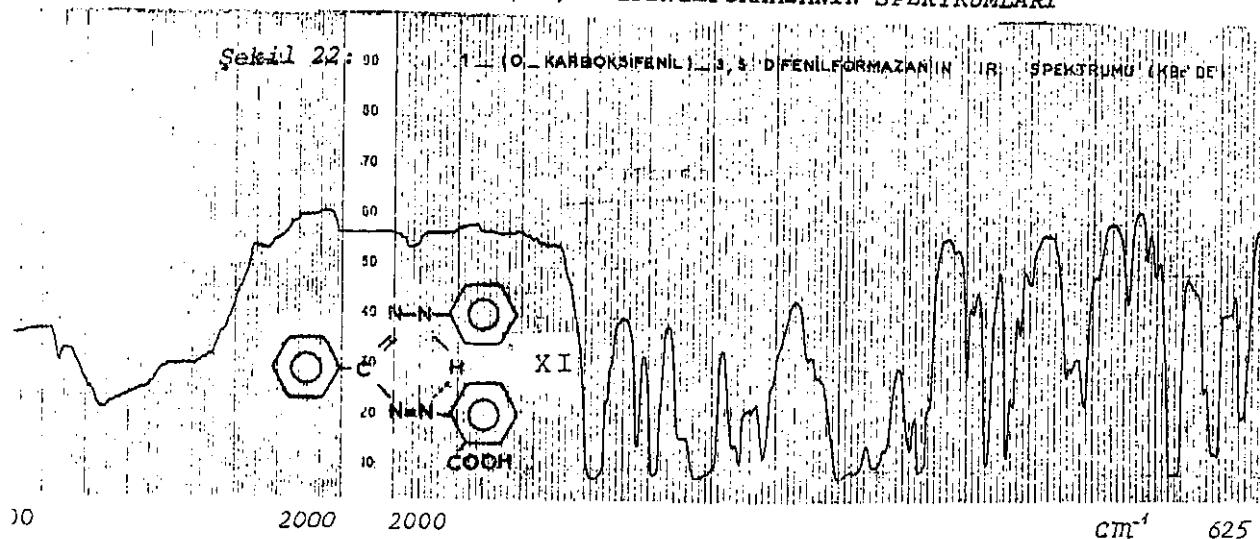
nin aynıdır. Pikler sırası ile söyledir::

1970 cm^{-1} de zayıf NH pikini, 1610 cm^{-1} de şiddetli aromatik C=C pikini, 1530 cm^{-1} de çok şiddetli C=N pikini, 1455 cm^{-1} de şiddetli N=N pikini, 1420 cm^{-1} , 1370 cm^{-1} ve 1260 cm^{-1} de şiddetli C-N¹ piklerini, 1200 cm^{-1} de çok şiddetli (C-N⁴) pikini, 1100 cm^{-1} , 1060 cm^{-1} de çok şiddetli N₁-N₂ piklerini, 930 , 910 , 850 cm^{-1} de gittikçe şiddetlenen tipik CNNC iskelet titreşim piklerinin ve 780 cm^{-1} , 750 cm^{-1} de çok şiddetli, 650 cm^{-1} de şiddetli, tipik aromatiklik ve CH girişim piklerini gözlemekteyiz.

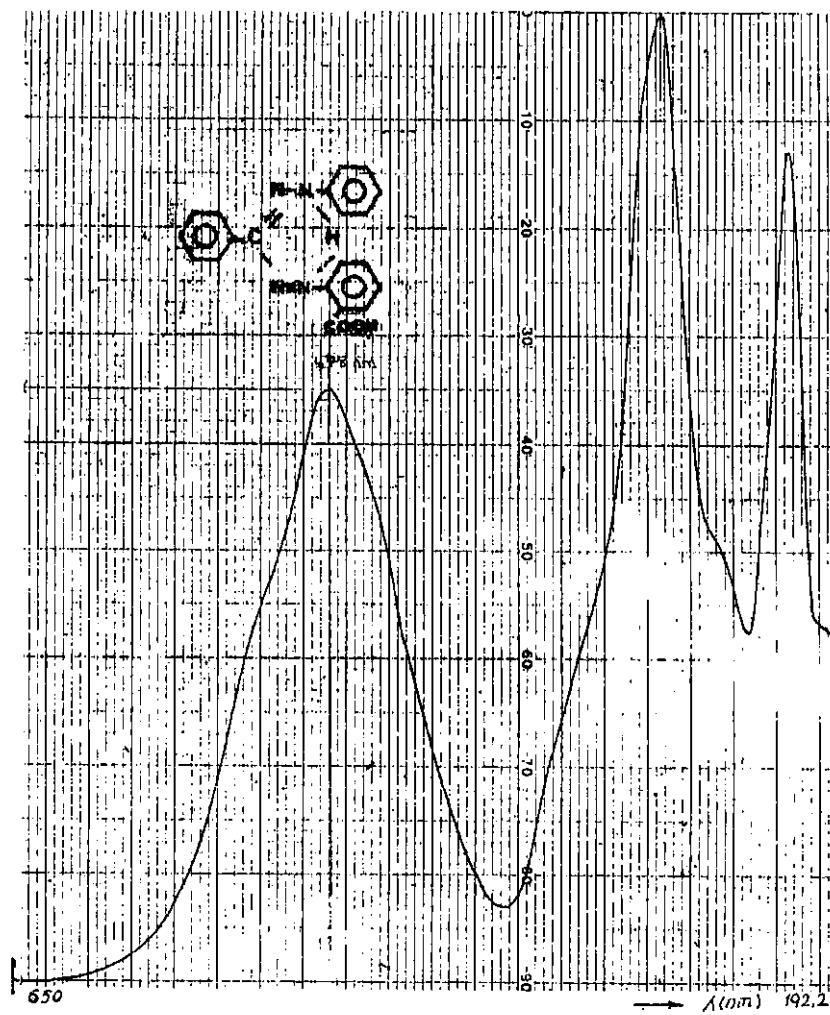
780 cm^{-1} ile 650 cm^{-1} arasında gözlenen karakteristik üç pikin, T.F.F.'ye göre daha şiddetli olması, bu bölgede gözlenmesi beklenen C-Cl soğurma pikleri ile çalıkmazı şeklinde yorumlanabilir.

Şekil (21) da: 1-(p-klorfenil)-3,5-difenilformazanın UV-Görünür Bölge spektrumu görülmektedir. Spektrumda pikler sırası ile $\lambda_{\max_1} 489\text{ nm}$, $\lambda_{\max_2} 300\text{ nm}$, $\lambda_{\max_3} 232\text{ nm}$ ve $\lambda_{\max_4} 215\text{ nm}$ de gözlenmektedir. Oysa T.F.F.'nin UV-Görünür Bölge spektrumunda $\lambda_{\max_1} 482\text{ nm}$ de, $\lambda_{\max_2} 290\text{ nm}$ de gözlenmektediydi. O halde T.F.F.'nin 1-fenil halkasının p-kösesine klor atomu bağlanmakla λ_{\max_1} 'i 489 nm den 482 nm ye λ_{\max_2} yi 290 nm den 300 nm ye kaydırılmıştır. Yani $\Delta\lambda_{\max_1} 7\text{ nm}$, $\Delta\lambda_{\max_2} 10\text{ nm}$ kadar görünür bölgeye doğru kaydırılmıştır. (kirmiziya kayma). Bu sonuç, fenil halkasına değişik grupların bağlı olması durumunda UV-Görünür Bölge spektrumlarında λ_{\max} ların hesaplanması için verilen kurallarla uyumludur(63).

1-(O-KARBOKSİFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZANIN SPEKTRÜMLARI

Şekil (22) de: 1-(o-karboksifenil)-3,5-difenilformazanın IR spektrumu görülmektedir. Spektrumun görünümü, T.F.F. nin ve diğer formazanların IR spektrumları ile aynıdır. Yalnız

Sekil-23: 1-(o-karboksifenil)-3,5-Difenilformazanın UV-Görünür Bölge Spektrumu (10^{-4} mol/lt)

800 cm^{-1} ile 999 cm^{-1} ler arasında gözlenen CNNC iskelet titreşim pikleri daha şiddetlidir. Ayrıca yalnız 1-(m ve p-klorfenil)-3,5-difenilformazanlarda çok zayıf olarak gözlenen 1965 , 1970 cm^{-1} lerdeki (NH) piki burada daha belirgin olarak gözlenmektedir. Diğer bir fark ta 1960 cm^{-1} de şiddetli bir pik görülmektedir. Bu pik aromatik halkaya (COOH) grubu bağlanması ile $1680\sim 1700\text{ cm}^{-1}$ ve $1710\sim 1730\text{ cm}^{-1}$ ler arasında gözlenmesi gereken (63) C=O gerilme

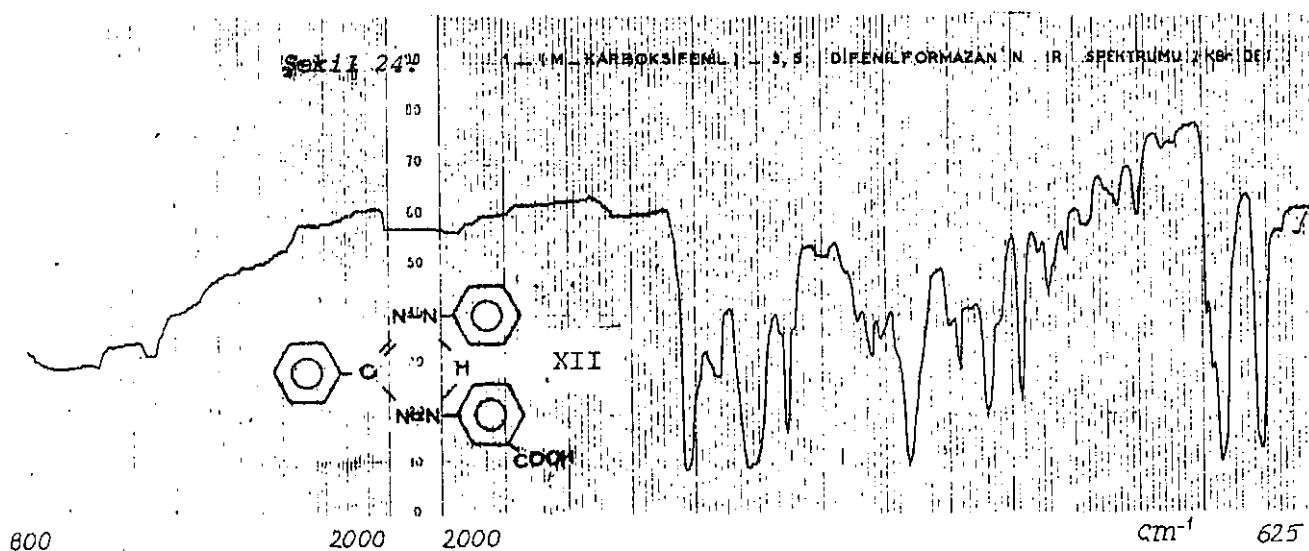
piki olmalıdır. Diğer pikler bölge ve görünüm olarak diğer formazanlardaki gibidir:

3120 cm^{-1} de çok zayıf aromatik CH gerilme piki, 1970 cm^{-1} de çok zayıf NH piki 1690 cm^{-1} de çok şiddetli aromatik COOH piki, 1620 ve 1590 cm^{-1} deki aromatik ($\text{C}=\text{C}$) olabileceği gibi COOH etkisi ile de olabilir. 1590 cm^{-1} deki ise COOH etkiyle küçük frekansa (yüksek dalga boyuna) kaydırılmış aromatik $\text{C}=\text{C}$ piki olmalıdır. 1530 cm^{-1} de gözlenen şiddetli $\text{C}=\text{N}$ piki, 1416 ve 1420 cm^{-1} lerde gözlenen şiddetli $\text{N}=\text{N}$ piki 1300 ve 1245 cm^{-1} lerde şiddetli, $\text{C}-\text{N}^1$ piki, 1190 cm^{-1} de şiddetli ve 1175 cm^{-1} de çok şiddetli $\text{C}-\text{N}^4$ pikleri, 1100 cm^{-1} de orta, 1070 ve 1035 cm^{-1} lerde şiddetli N_1-N_2 pikleri, 940 cm^{-1} de orta, 915 cm^{-1} de şiddetli, 845 cm^{-1} de orta şiddette CNNC iskelet titreşim pikleri, 780 , 705 , 670 cm^{-1} lerde gözlenen çok şiddetli aromatik C-H pikleri gözlenmektedir.

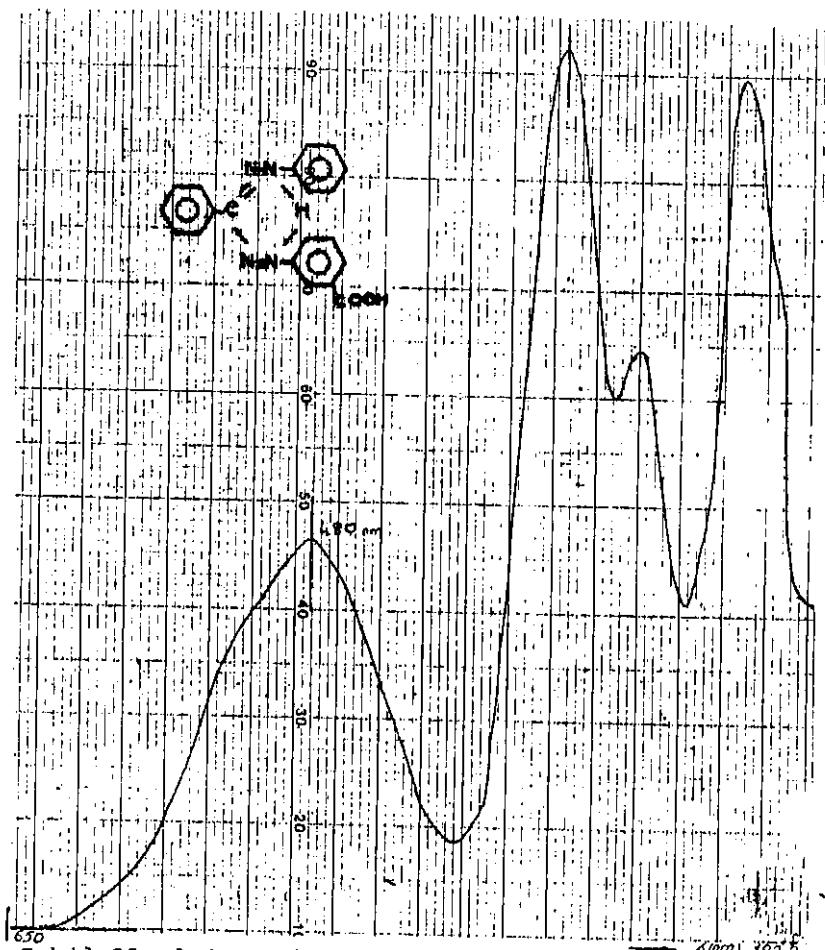
Şekil (23) de: 1-(o-karboksifenil)-3,5-difenilformazanın UV-Görünür Bölge spektrumu görülmektedir. Spektrumun görünümü ise diğer formazan pikleri gibidir. Ancak üç tane esas pik vardır. Birinci pik $\lambda_{\max_1} : 478 \text{ nm}$ de, ikinci pik $\lambda_{\max_2} : 288 \text{ nm}$ de, üçüncü pik ise $\lambda_{\max_3} : 215 \text{ nm}$ de gözlenmektedir. Burada $\text{N}=\text{N}$ piki ile $\text{C}=\text{N}$ pikleri, karboksil grubların etkisi ile girişim yapmıştır. T.F.F.'nin spektrumunda $\lambda_{\max_1} : 482 \text{ nm}$, $\lambda_{\max_2} : 290 \text{ nm}$ de gözlenmişti. Öyleyse T.F.F.'nin I-fenil halkasının o-köşesine COOH grubu bağlanması ile oluşan formazanda $\lambda_{\max_1} : 482 \text{ nm}$ den 478 nm ye, $\lambda_{\max_2} : 290 \text{ nm}$ den 288 nm ye kaymıştır.

Yani $\Delta\lambda_{\max_1}$ 4 nm, $\Delta\lambda_{\max_2}$ 2 nm kadar UV bölgесine doğru kaymıştır. (Maviye kayma). Elektron çekici bir grup olan (COOH) grubu, λ_{\max_1} de, gene elektron çekici grubu olan NO_2 grubu gibi etkimiş ve λ_{\max_1} 'i maviye kaydirmıştır.

1-(*m*-KARBOKSİFENİL)-3,5-DIFENİLFORMAZANIN SPEKTRUMLARI

Şekil (24) de: 1-(*m*-karboksifenil)-3,5-difenilformazanın IR spektrumu görülmektedir. Spektrumun görünümü diğer formazan spektrumları gibidir. Ancak, 1-(*o* ve *p* karboksifenil)-3,5-difenilformazanlarda görülen ve aromatik (COOH) ipiki olarak yorumladığımız 1690 ve 1700 cm⁻¹ lerdeki pik bölgelerinde bu spektrumda belirgin bir pike rastlanmamaktadır. Ancak 1615 cm⁻¹ deki aromatik (C=C) pikinin beklenenden daha şiddetli oluşu, aromatik C=C ile konjugé olan C=O pikinin üst

Şekil 25: 1-(m-Karboksifenil)-3,5-Difenilformazanın UV-Görünür Bölge Spektrumu (dietetlerde 10^{-4} mol/lit)

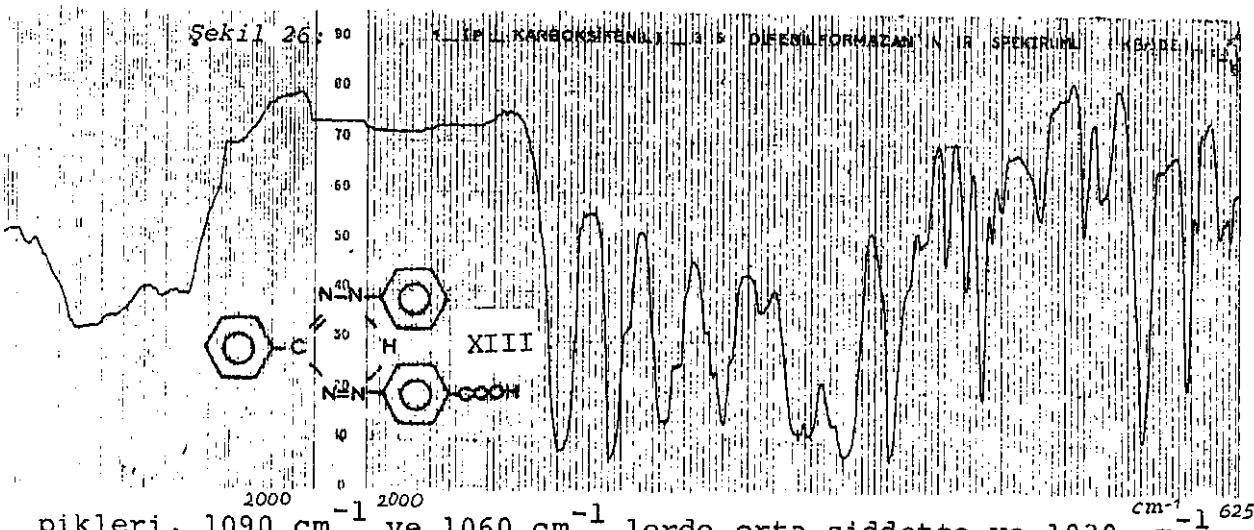
üste çakışılığı düşündür. Spektrumda gözlenen piker Cetvel 1'deki gibidir.

Şekil (25) de: 1-(m-karboksifenil)-3,5-difenilformazanın UV-Görünür Bölge spektrumu görülmektedir. Görünümü diğer formazanlardan da çok, 1-(o-karboksifenil)-3,5-difenilformazana benzemektedir. Spektrumda λ_{\max_1} 480 nm de, λ_{\max_2} 295 nm de, λ_{\max_3} ise 232 nm de gözlenmektedir. Oysa T.F.F.'nin birinci piki λ_{\max_1} 482 nm de, λ_{\max_2} 290 nm de gözlenmişti. Öyleyse T.F.F.'nin 1-fenil halkasının meta köşesine COOH grubunun bağlanması ile birinci pik λ_{\max_1} 482 nm den 480 nm'ye λ_{\max_2} ise 290 nm'den 295 nm ye koymuştur. Yani $\Delta\lambda_{\max_1}$ 2 nm kadar UV-Bölgesine doğru (maviye kayma), λ_{\max_2} ise 5 nm kadar görünürlük bölgeye doğru kaymıştır (kırmızıya kayma).

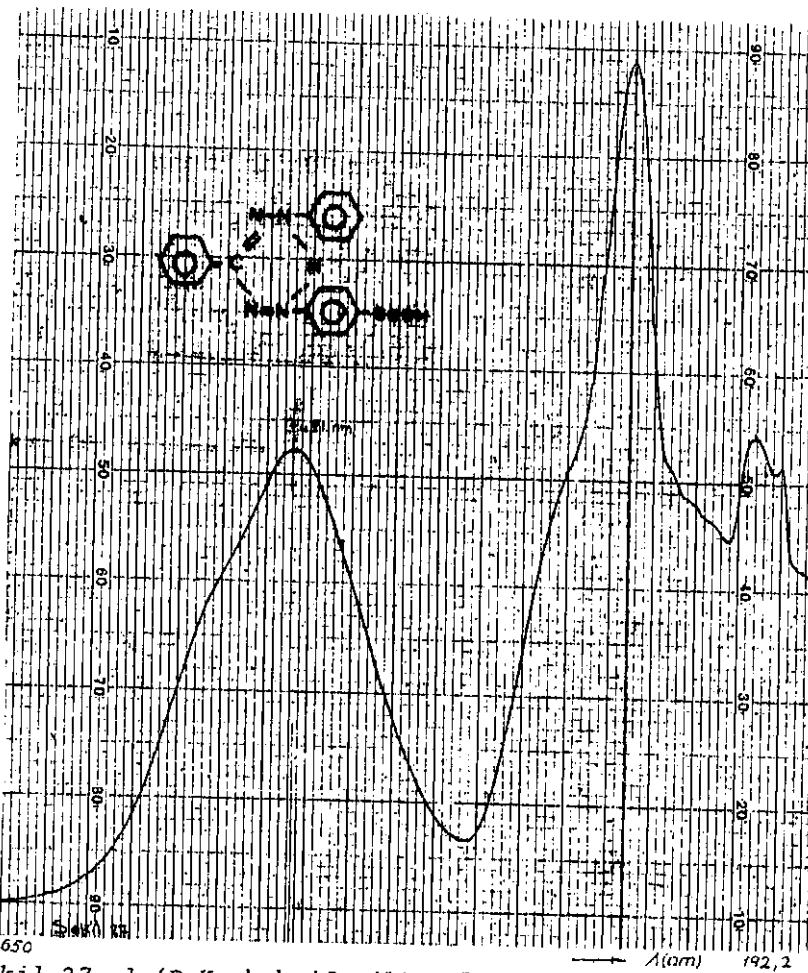
1-p-KARBOKSİFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZANIN SPEKTRUMLARI

Şekil (26) de: 1-(p-karboksifenil)-3,5-difenilformazanın IR spektrumu görülmektedir. Görünümü diğer formazan spektrumları gibidir. Özellikle 1-(o-karboksifenil)-3,5-difenilformazan spektrumu ile hemen hemen aynıdır. Gözlenen pikler sırası ile aşağıdaki gibidir:

3110 cm^{-1} de çok zayıf aromatik CH piki, 1700 cm^{-1} de çok şiddetli COOH grubuna ilişkin C=O gerilme piki, 1620 cm^{-1} de çok şiddetli aromatik C=C piki, 1530 cm^{-1} de şiddetli C=N piki, 1440 cm^{-1} de şiddetli N=N piki 1320 ve 1305 cm^{-1} de şiddetli C-N⁴ pikleri, 1250 ve 1180 cm^{-1} lerde çok şiddetli C-N⁴

pikleri, 1090 cm^{-1} ve 1060 cm^{-1} lerde orta şiddette ve 1030 cm^{-1} de şiddetli N₁-N₂ pikleri, 940 , 840 cm^{-1} lerde zayıf ve 870 cm^{-1} de orta şiddette CNNC iskelet titreşim pikleri ve 780 , 705 cm^{-1} lerde şiddetli, 780 cm^{-1} de orta şiddette aromatik CH düzlem dışı eğilme pikleri gözlenmektedir.

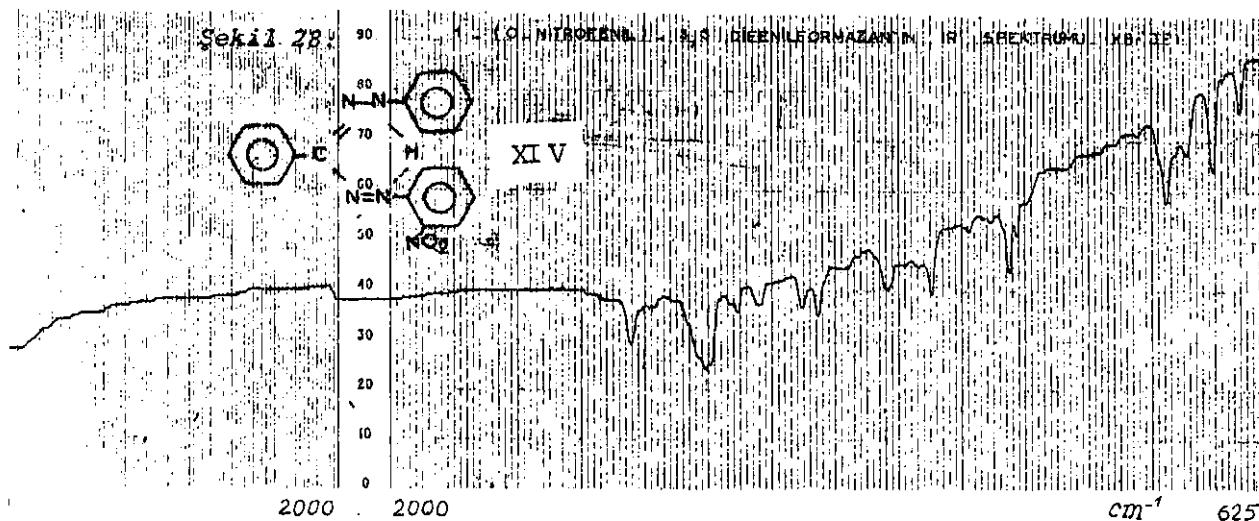
Şekil-27: 1-(P-Karboksifenil)-3,5-Difenilformazanın UV-Görünür Bölge Spektrumu (diethileterde 10^{-4} mol/l)

Şekil (27) te: 1-(karboksifenil) -3,5-difenilformazanın UV - Görünür bölge spektumu görülmektedir. Görünümü diğer formazanlarındaki gibidir. λ_{max_1} 481 nm de, λ_{max_2} 300 nm de λ_{max_3} 230 nm de λ_{max_4} 215 nm de olmak üzere dört pik gözlenir. T.F.F'nin UV-Görünür bölge spekturmunda λ_{max_1} 482 nm de λ_{max_2} 290 de gözlenmiştir. (Şekil 2) Öyleyse T.F.F nin 1-fenil halkasının ρ -köşesine COOH gurubu bağlanmakta λ_{max_1} 482 nm den 481 nm ye, λ_{max_2} ise 290 nm den 300 nm ye kaymıştır. Yani COOH grubu T.F.F nin birinci formazana özgü pikini $\Delta\lambda_{max_1}$ 1 nm kadar UV bölgesinde doğru (maviye kayma), ikinci pikini ise diğer tüm gruplarda olduğu gibi $\Delta\lambda_{max_2}$ 10 nm kadar görünürlüğe doğru (kırmızıya) kaydırılmıştır (Cetvel 3).

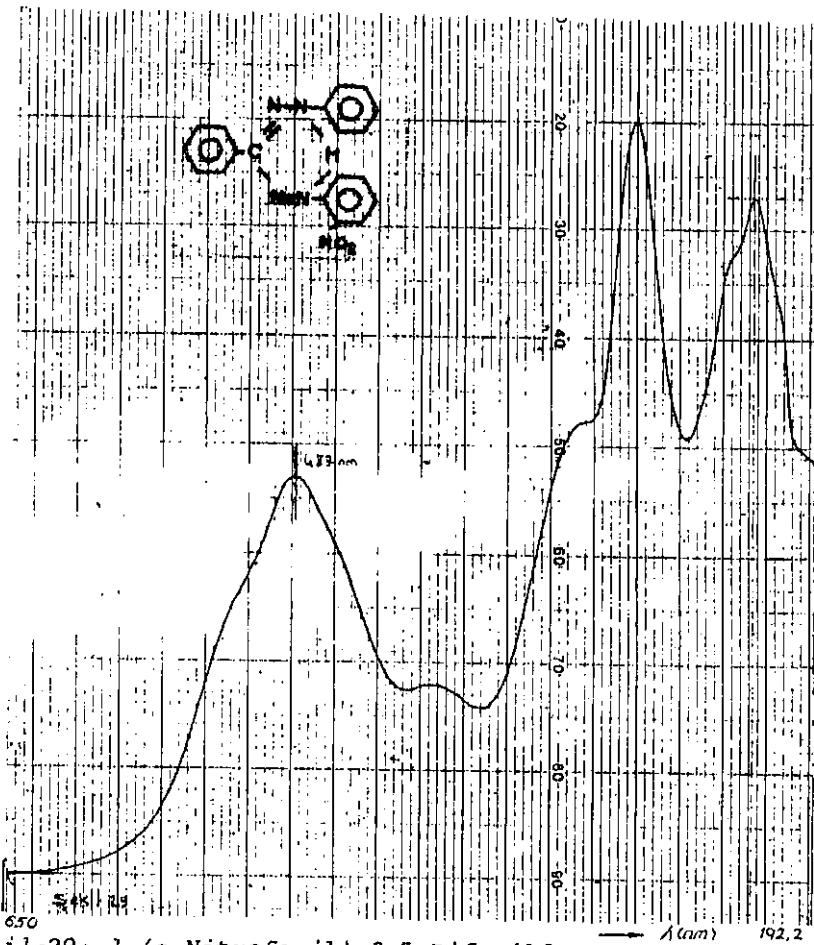
1-(O-NİTROFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZANIN SPEKTRUMLARI

Şekil (28) de: 1-(o-nitrofenil)-3,5-difenilformazanın IR spektrumu görülmektedir. Spektrumun görünümü T.F.F.'nin ve diğer formazan spektrumlarının benzeridir. Gözlenen pikler sırası ile aşağıdaki gibidir.

1620 cm^{-1} de zayıf aromatik C=C iskelet gerilmesi, 1505 cm^{-1} de C≡N gerilmesi 1450 cm^{-1} de zayıf N=N ve 1355, 1325 cm^{-1} lerde zayıf C-N¹ gerilmesi, 1220 cm^{-1} de C-N¹ 1150, 1025 ve 1010 cm^{-1} de zayıf N₁-N₂ valans titresim pikleri gözlenmektedir. 999 ila 850 cm^{-1} arasında gözlenmesi gereken CNNC iskelet titresimi bu spektrumda gözlenmemektedir. 780 cm^{-1} , 705 cm^{-1} ve 660 cm^{-1} lerde üç tane aromatik C-H düzlem dışı eğilme pikleri gözlenmektedir.

Şekil (29) da: 1-(o-nitrofenil)-3,5-difenilformazanın UV-Görünür Bölge spektrumu görülmektedir. Görünümü T.F.F. ve diğer formazan spektrumlarının aynıdır. Spetrumda λ_{\max_1} 487 nm de, λ_{\max_2} 295 nm de, λ_{\max_3} 230 nm de gözlen-

Şekil-29: 1-(o-Nitrofenil)-3,5-Difenilformazanın UV-Görünür

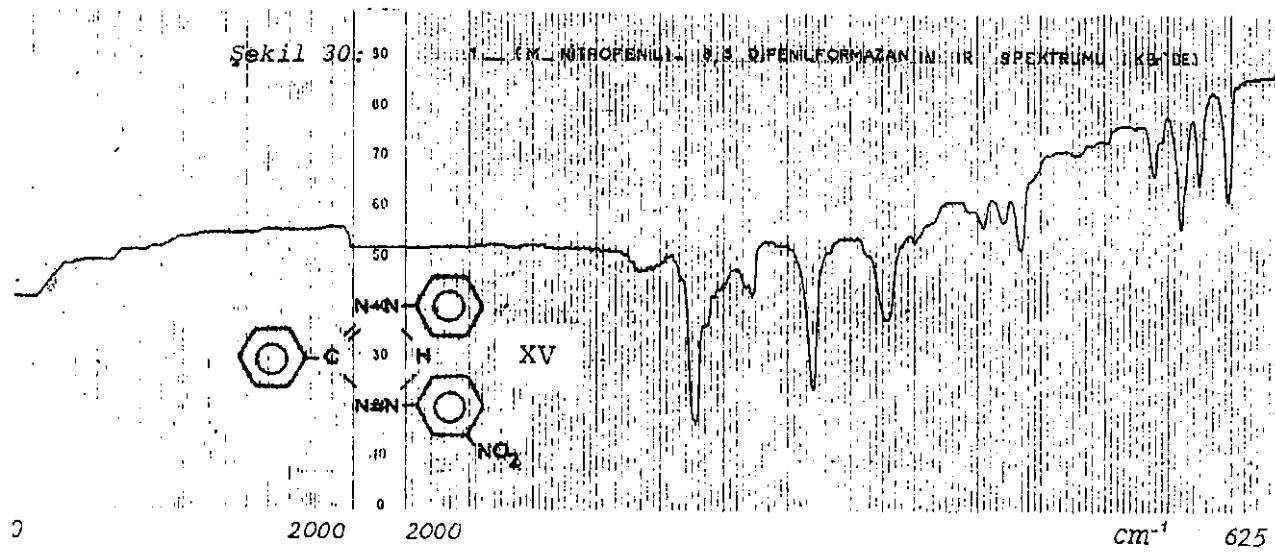
Bölge Spektrumu (dietileterde 10^{-4} mol/dt)

mektedir. Dördüncü pik net değildir. Oysa T.F.F.'nin UV-Görünür Bölge spektrumunda birinci pik λ_{\max_1} 482 nm ve ikinci pik λ_{\max_2} 290 nm de gözlenmiştir. Öyleyse NO₂ grubu, T.F.F.-nin 1-fenil halkasının o-kösesine bağlanmakla 1.piki λ_{\max_1} 482 nm den 487 nm ye ikinci pik ise λ_{\max_2} 290 nm den 295 nm ye kadırmıştır. Yani $\Delta\lambda_{\max_1}$ 5 nm $\Delta\lambda_{\max_2}$ 5 nm kadar Görünür Bölgeye kaydırmış (kırmızıya kayma), elektron çekici bir grup-olmasıha karşın, ileride kesim 4-2 (B) de açıklanacağı üzere elektron salıcı gibi davranışmıştır.

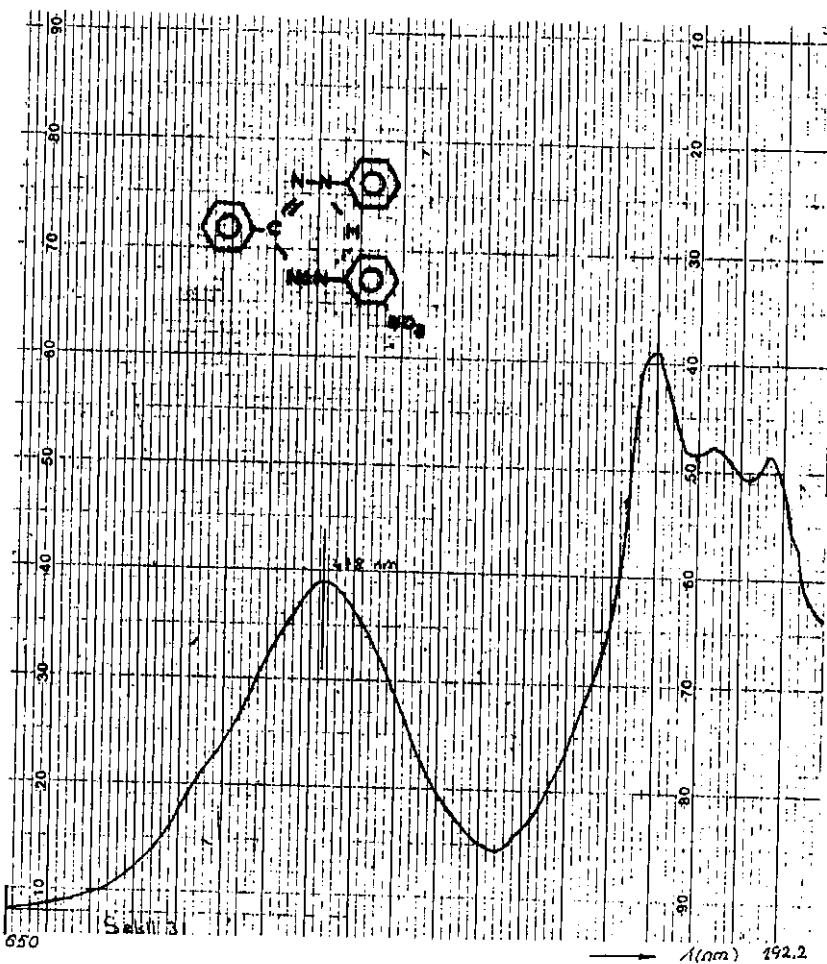
1-(*m*-NİTROFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZANIN SPEKTRÜMLARI

Şekil (30) da: 1-(*m*-nitrofenil)-3,5-difenilformazanın IR spektrumu görülmektedir. Görünümü diğer spektrumlara ve daha çok 1-(*o*-nitrofenil)-3,5-difenilformazanın spektrumuna benzemektedir. Gözlenen karakteristik pikler sırası ile aşağıdaki gibidir:

1630 cm^{-1} da zayıf aromatik C=C piki 1545 cm^{-1} de şiddetli C=N piki, 1455 cm^{-1} de zayıf N=N piki, 1360 cm^{-1} de şiddetli ve 1240 cm^{-1} de orta şiddette C-N¹ pikleri. 1200 cm^{-1} de çok zayıf C-N⁴ piki, 1090, 1060 cm^{-1} lerde zayıf 1030 cm^{-1} de orta şiddette N₁-N₂ valans titreşim pikleri 825 cm^{-1} de orta şiddette CNNC iskelet titreşim piki ve 780 cm^{-1} , 750 cm^{-1} 705 cm^{-1} lerde şiddetli aromatik C-H düzlem dışı eğilme pikleri gözlenmektedir. 1545 cm^{-1} deki pikin diğer piklerden çok daha keskin ve şiddetli oluşu 1520~1550 cm^{-1} arasında beklenen NO₂

eğilme titreşimi pikinin C=N pikine binmesi ile açıklanabilir. 1502~1550 cm^{-1} de gözlenmesi gereken NO₂ eğilme piki konjuge olduğunda küçülür. Yani daha büyük dalga boyuna, Görünür Bölgeye doğru kaydırır.

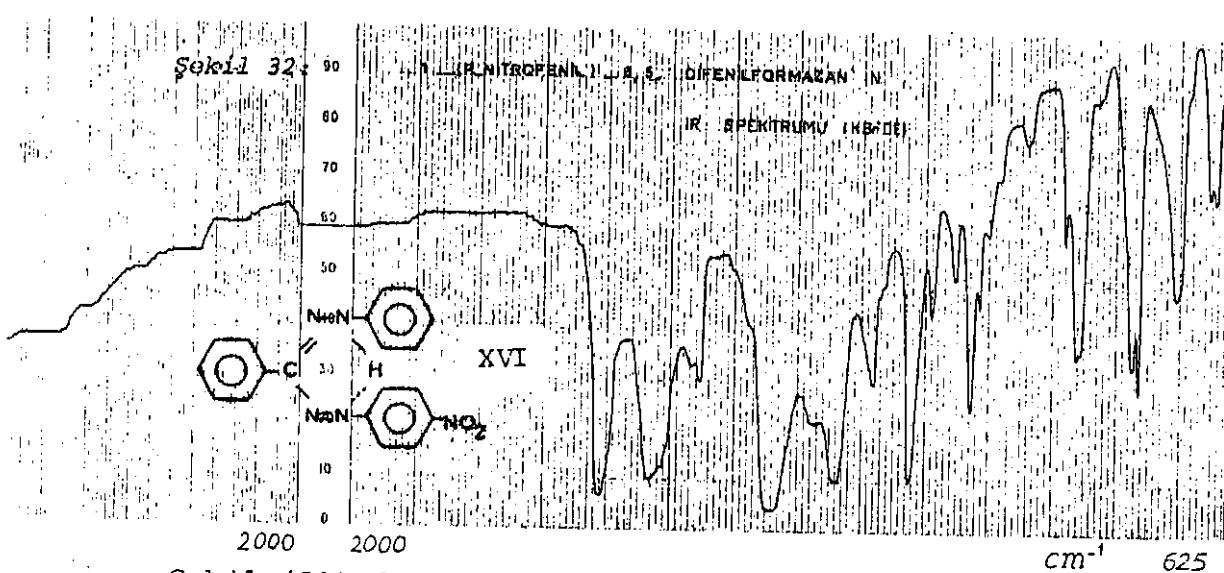
Şekil-31: 1-(m-nitrofenil)-3,5-Difenilformazanın UV-Görünür Bölge Spektrumu (dietileterde 10^{-4} mol/l)

Şekil (31) te: 1-(m-nitrofenil)-3,5- difenilformazanın UV-Görünür Bölge spektrumu görülmektedir. Görünüm olarak diğerlerinin aynıdır. Spektrumda pikler sırası ile λ_{max}_1 478 nm de, λ_{max}_2 299 nm de, λ_{max}_3 254 nm de ve λ_{max}_4 ise 220 nm de gözlenmektedir. Oysa T.F.F.'nin UV spektrumunda birinci pik, λ_{max}_1 482 nm da, λ_{max}_2 290 nm de gözlenmişti. Öyleyse, 1,3,5-trifenilformazanın 1-fenil halkasının m-köşesine NO_2 gruplarının bağlanması ile UV-Görünür Bölge spektrumdaki birinci pik λ_{max}_1 482 nm den 487 nm ye ikinci pik

ise λ_{max_2} 290 nm den 299 nm ye kaymıştır. Yani $\Delta\lambda_{max_1}^{max_2}$ 4 nm kadar UV bölgesine doğru (maviye) kaymıştır. $\Delta\lambda_{max_2}^{max_1}$ 9 nm kadar görünürlük bölgeye doğru (kırmızıya) kaymıştır.

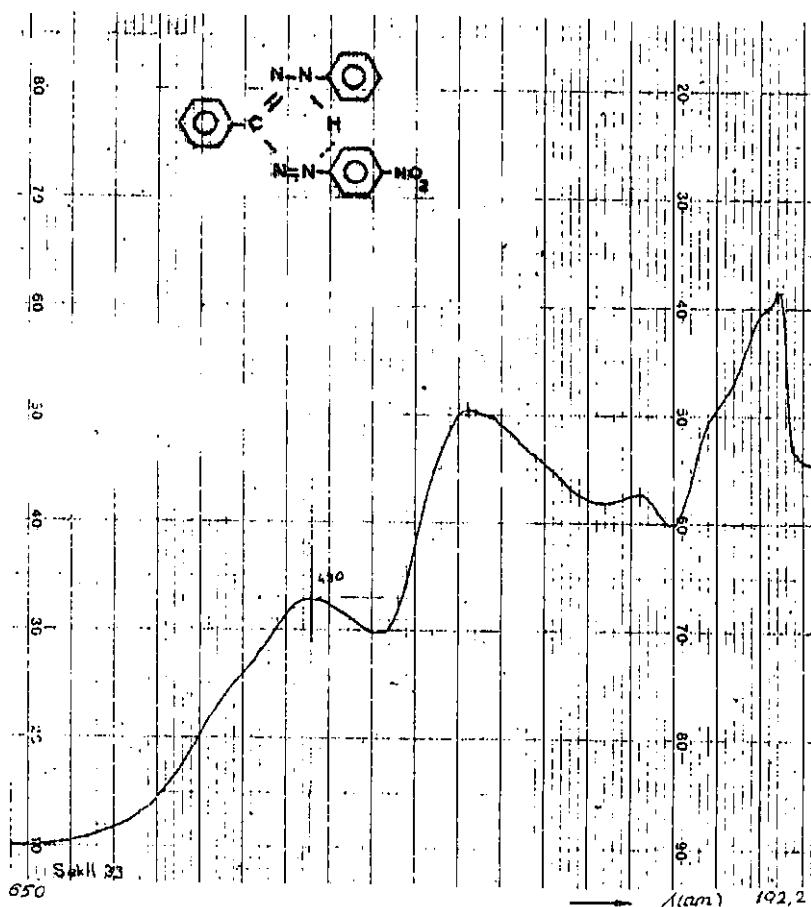
Sonuç olarak söyleyebiliriz ki güçlü bir elektron çekici olan NO₂ grubu, T.F.F.'nin 1-fenil halkasının meta köşesine bağlanmakla, formazana özgü birinci piki UV bölgesine doğru kaydırılmıştır. (maviye kayma) İkinci pike etkisi diğer substituentlerde olduğu gibi görünürlük bölgeye doğrudur. (kırmızıya kayma)

1-(p-NITROFENİL)-3,5-DİFENİLFORMAZANIN SPEKTRÜMLARI

Şekil (32) da: 1-(p-nitrofenil)-3,5-difenilformazanın IR spektrumu görülmektedir. Spektrumun görünümü diğer formazanlarınki gibidir. Pikler nitro grubunun o- ve m- köşelerine bağlı olması durumlarına göre daha şiddetli ve keskindir. Pikler sırası ile aşağıdaki gibidir:

1610 cm⁻¹ de çok şiddetli aromatik C=C piki, 1530 cm⁻¹ de çok şiddetli C=N piki (ve muhtemelen 1550-1530 arasında gözlenmesi beklenen -NO₂ piki), 1455 cm⁻¹ de orta şiddete

Şekil-33: 1-(p-nitrofenil)-3,5-Difenilformazanın UV-Görünür

Bölge Spektrumu (dietileterde 10^{-4} mol/lt)

N=N piki, 1350 cm^{-1} de çok şiddetli ve 1240 cm^{-1} de şiddetli C-N¹ pikleri 1180 cm^{-1} de orta, 1125 cm^{-1} de çok şiddetli C-N⁴ pikleri, 1090 , 1060 cm^{-1} lerde zayıf ve 1030 cm^{-1} de orta şiddette N₁-N₂ piki, 940 cm^{-1} de zayıf 860 cm^{-1} de çok şiddetli CNNC iskelet titresimi piki ve şiddette ri gittikçe azalmak üzere 765 , 705 , 645 cm^{-1} lerde özel aromatik C-H pikleri gözlenmektedir.

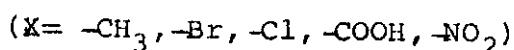
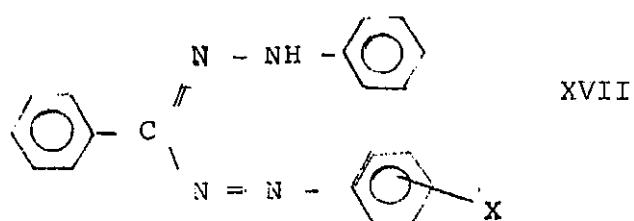
Şekil (33) de: 1-(p-nitrofenil)-3,5-difenilformazanın UV-Görünür Bölge spektrumu görülmektedir. Spektrumun görünümü, diğer formazanların UV-Görünür Bölge spektrumla-

rının aynıdır. Pikleri, λ_{\max_1} 480 nm de λ_{\max_2} 292 nm de, λ_{\max_3} 256 nm de ve λ_{\max_4} ise 217 nm de gözlenmektedir. Oysa T.F.F.'nin birinci piki λ_{\max_1} 482 nm de, ikinci piki ise λ_{\max_2} 290 nm de gözlenmişti. Öyleyse NO₂ grubu, T.F.F.'nin l-fenil halkasının p-kösesine bağlanmakla, λ_{\max_1} i 482 nm den 480 nm ye, ikinci piki ise 290 nm den 292 nm ye kaydırılmıştır. Yani $\Delta\lambda_{\max_1}$ i 2 nm kadar maviye (UV bölgесine doğru), λ_{\max_2} 2 nm kadar kırmızıya (Görünüm Bölgeye) kaymıştır.

Sonuç olarak, NO₂ grubunun T.F.F.'nin l-fenil halkasının p-kösesine bağlanması ile, formazan'a özgü birinci pik UV bölgесine doğru kaymıştır. İkinci pike etkisi ise diğer gruplar gibi görünür bölgeye doğrudur.

Kesim. 4.2:

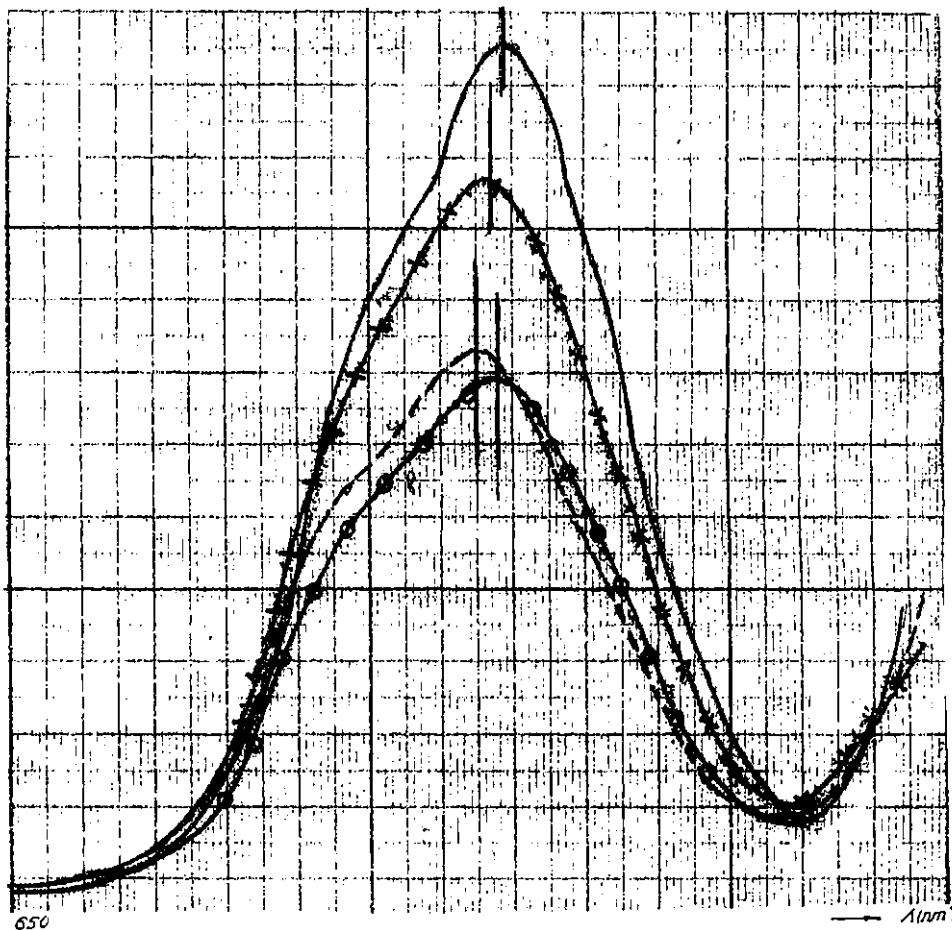
Kesim 4.1'deki tartışmalardan anlaşılabileceği üzere 1,3,5-trifenilformazanın 1-fenil halkasının o-, m- ve p- köşelerine çeşitli gruplar bağlandığında (XVII) UV-Görünür Bölge spektrumlarındaki pik maksimumları değişmektedir. Bu değişim grubun türüne ve bağlılığı konuma bağlılıdır. Değişimleri iki başlıkta toplayabiliyoruz.

A) Bir ve aynı gurubun, T.F.F.'nin o-, m- ve p- köşelerine bağlanması ile UV-Görünür Bölge spektrumundaki λ_{max_1} üzerine etkileri.

B) Değişik grupların elektron salıcı yada çekici olmalarına göre UV-Görünür Bölge spektrumundaki λ_{max_1} üzerine etkileri.

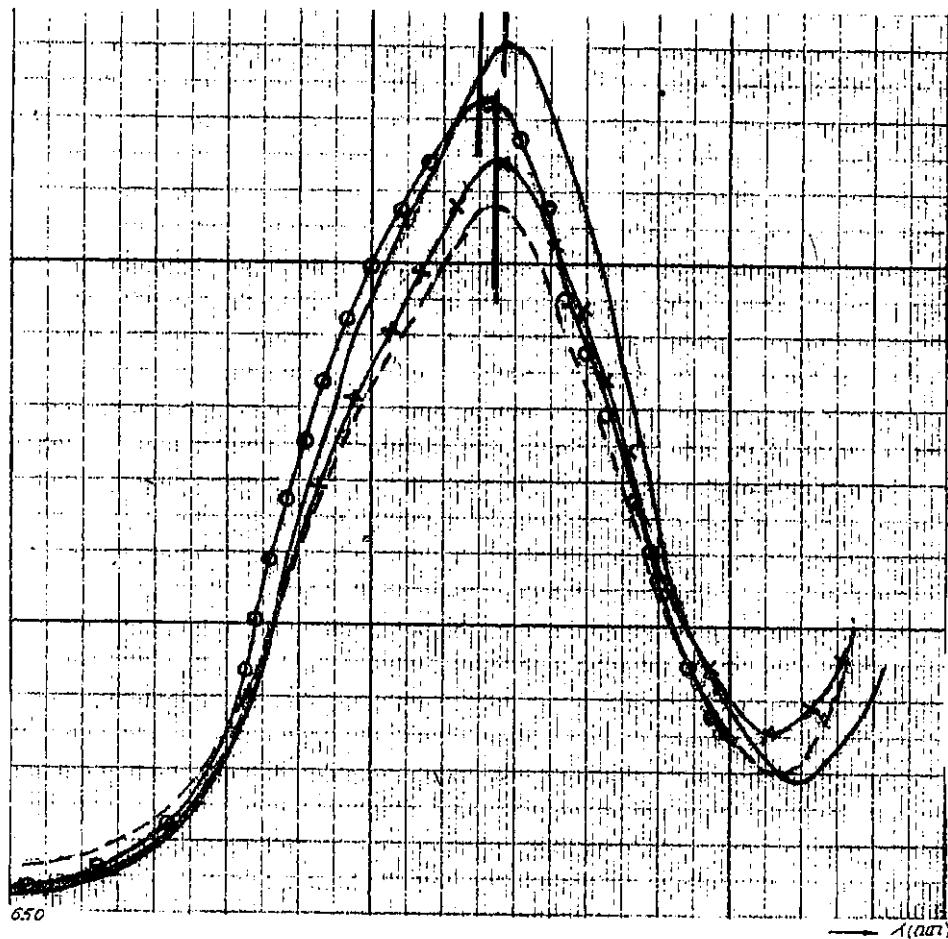
A- Bir ve aynı gurubun, T.F.F. nin 1-fenil halkasının o-, m- ve p- köşelerine bağlanması durumunda beliren değişimleri aşağıdaki gibi toparlayabiliriz.

Şekil 94: T.F.F ve 1-(o-, m-, p- tolil)-3,5-difenilformazanların
UV-Görünür Bölge spektrümleri

- T.F.F
- - - 1-(o-tolil) -3,5-difenilformazan
- ★ ★ 1-(m-tolil) -3,5-difenilformazan
- 1-(p-tolil) -3,5-difenilformazan

T.F.F. nin UV-Görünür Bölge spektrumunda λ_{\max_1} 482 nm de gözlenirken, CH_3 gurubunun 1-fenil halkasının o-köşesine bağlanması ile (formül II) 489 nm ye, m- köşesine bağlanması ile (formül III) 488 nm ye, p- köşesine bağlanması ile (formül IV) 487 nm ye kaymıştır. O halde CH_3 grubu T.F.F nin 1-fenil halkasının hangi köşesine bağlanırsa bağlılsın T.F.F nin λ_{\max_1} ini görünür bölgeye doğru (kırmızıya) kaydırılmıştır.

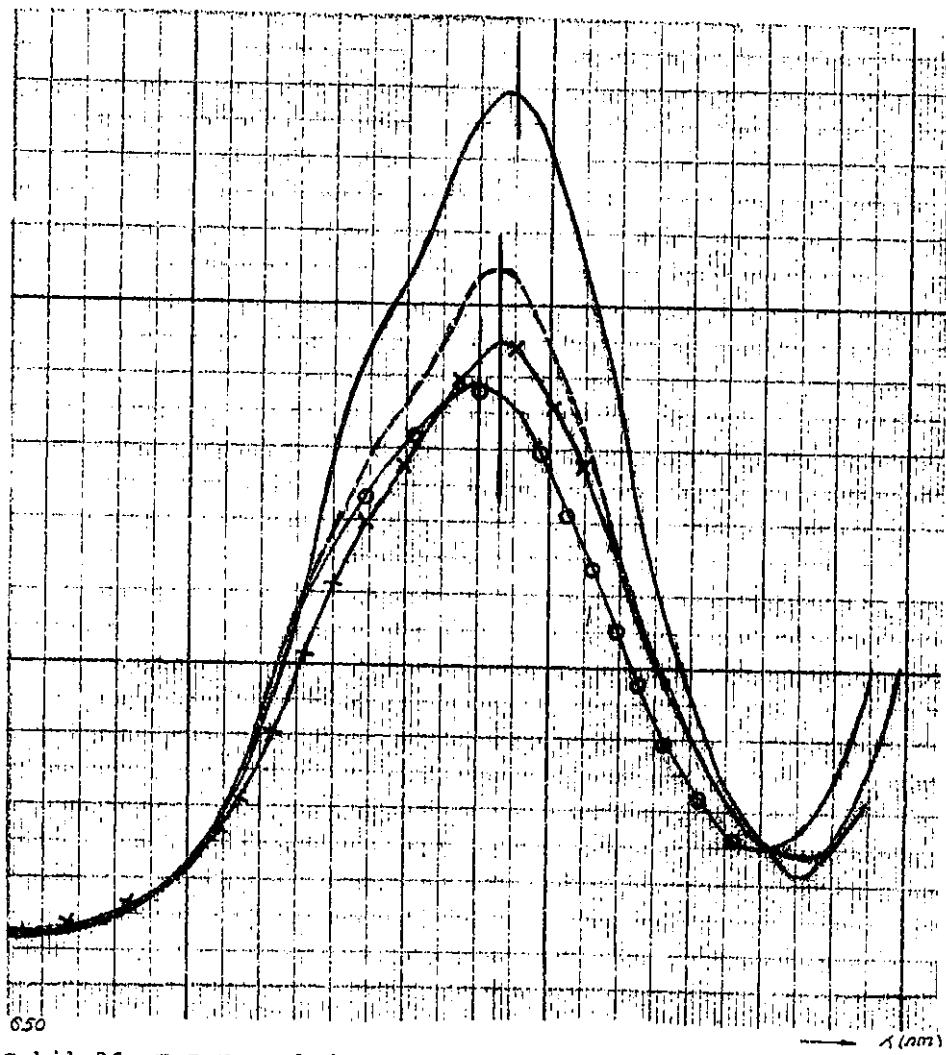

Şekil 35: T.F.F ve (*o*-,*m*-,*p*- bromfenil) -3,5-difenilformazanların UV- Bölgelerin Spektrumları

— T.F.F
--- 1-(*o*-bromfenil) -3,5-difenilformazan
★★★ 1-(*m*-bromfenil) -3,5-difenilformazan
oooo 1-(*p*-bromfenil) -3,5-difenilformazan

CH_3 bağlı bu üç formazanı, birbiri arasında karşılaştırırsak, en büyük kaymayı *o*-köşesine bağlanması durumunda göstermiş, *m*- ve *p*- köselerine bağlandığında bu etki tedricen azalmıştır. Sonucu, spektrumları üst üste alarak daha iyi görebiliriz (Şekil 34).

T.F.F nin UV- Görünür Bölge Spektrumunda λ_{\max} 482 nm de gözlenirken brom atomunun 1-fenil halkasının *o*-köşesine bağlanması ile (formül V) 487 nm ye, *m*-köşesine bağlanması ile

Şekil 36: T.F.F ve 1-(o-, m-, p- klorfenil) -3,5-difenilformazan-
ların UV - Görünür Bölge spektrumları

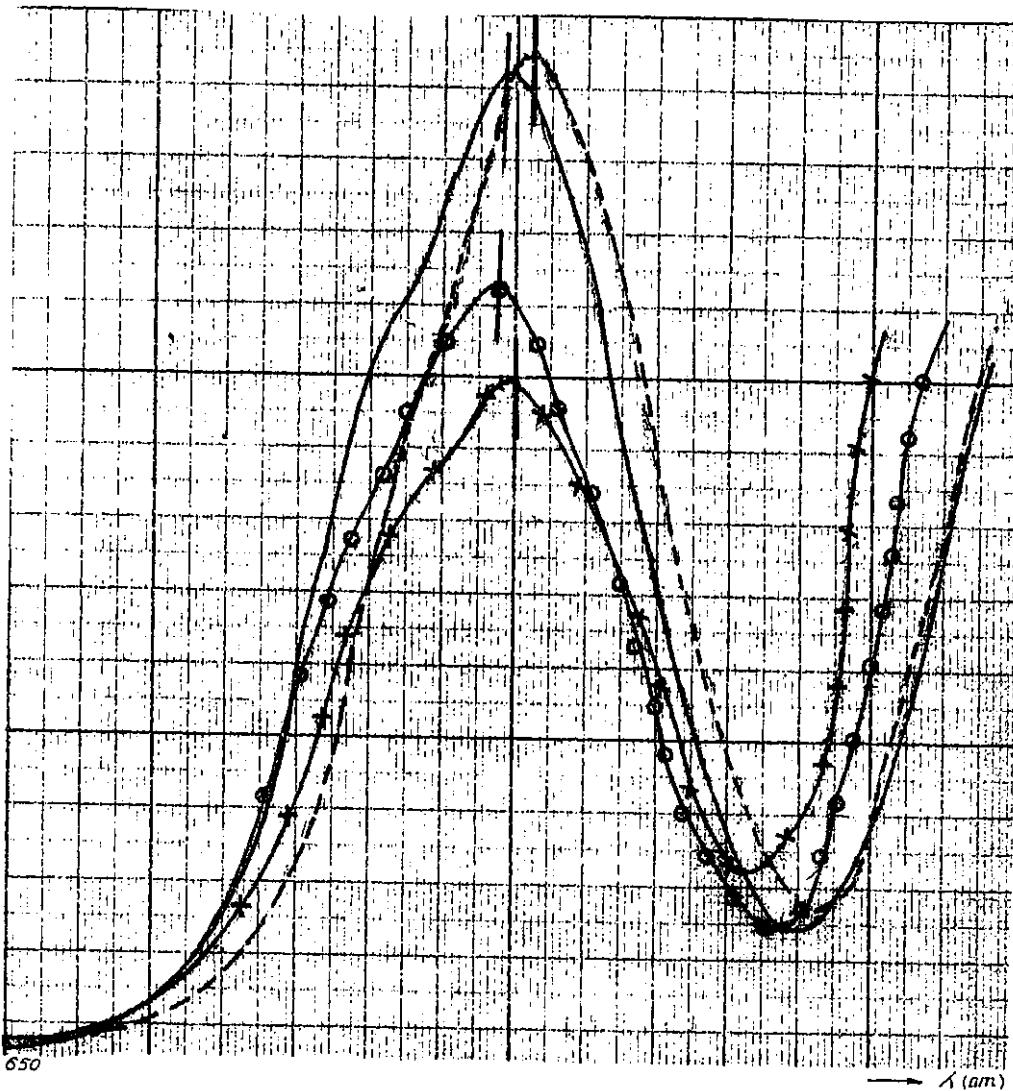
— T.F.F.
--- 1-(o-klorfenil) -3,5-difenilformazan
★★★ 1-(m-klorfenil) -3,5-difenilformazan
oooo 1-(p-klorfenil) -3,5-difenilformazan

(formül VI) o- ile aynı dalga boyuna ve p- köşesine bağlanması ile de (formül VII) 489 nm ye kazandırılmıştır. O halde brom atomu T.F.F. nin 1- fenil halkasının hangi köşesine bağlanırsa bağlılsın, λ_{max}_1 ini görünür bölgeye doğru (kırmızıya) kaydırmıştır.

Brom bağlı bu üç formazanı birbiri ile karşılaştırırsak, en büyük kaymayı p-köşesine bağlanmakla göstermiştir, o- ve m- da birbirine eşit fakat p- durumundan daha az bir kayma gözlenmiştir. Sonucu spektrumlarını üst üste alarak görelim. (şekil 35)

T.F.F. nin UV - Görünüm Bölge spektrumunda λ_{\max_1} 482 nm de gözlenen pik, l-fenil halkasının o- köşesine klor bağlanmakla (formül VIII) 486 nm ye, m- köşesine bağlanmakla (formül IX) o-durumu ile aynı dalga boyuna ve p- köşesine bağlanmakla (formül X) 489 nm ye kaymıştır. O halde klor atom T.F.F. nin l-fenil halkasının hangi köşesine bağlanırsa bağlınsın λ_{\max_1} 'lerini büyük dalga boyuna, yani görünür bölgeye doğru kaydirmıştır. Bu üç formazanı birbiri ile karşılaştırırsak, klor, o- ve m- köşelerine bağlanmakla yaklaşık aynı etkiyi göstermiş, para yerine bağlanmakla bunlara göre biraz daha fazla kaymaya neden olmuştur. Sonucu, spektrumlarını üst üste alarak daha iyi görebiliriz (Şekil 36).

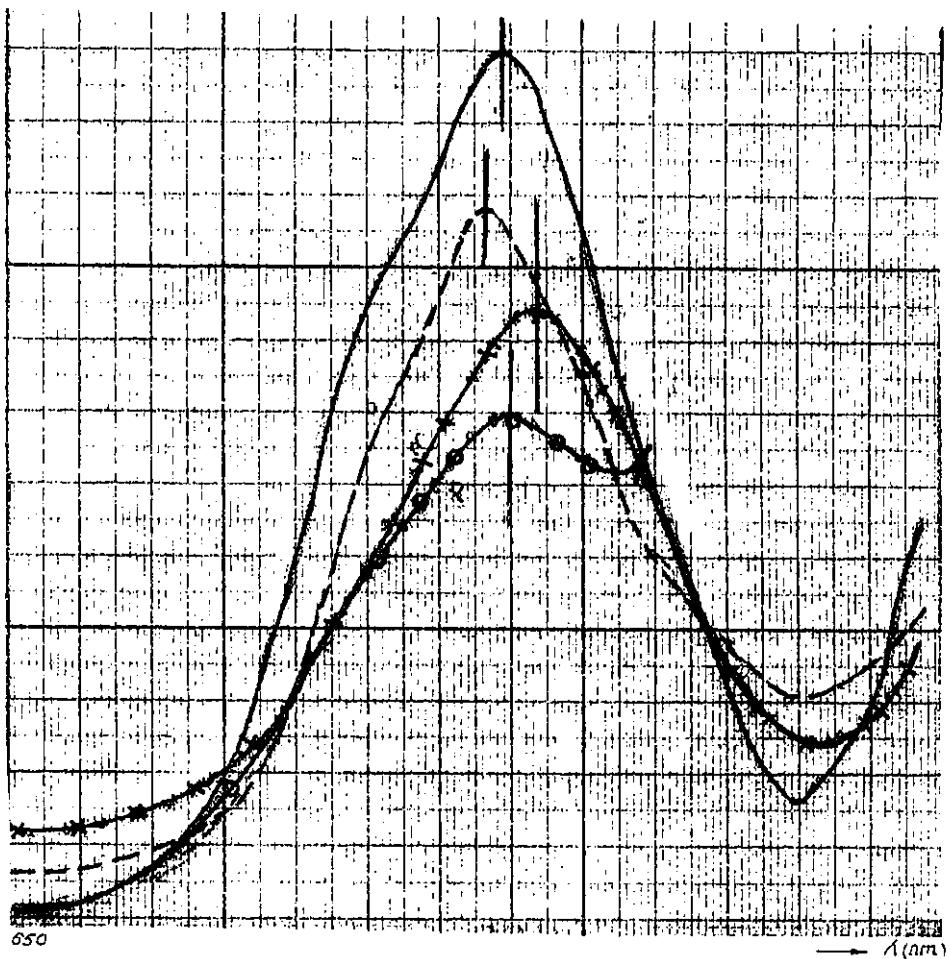
T.F.F. 'nin UV- Görünür bölge spektrumunda, λ_{\max_1} 482 nm de gözlenen pik, (COOH) gurubunun, T.F.F. nin l- fenil halkasının o-köşesine bağlanması ile oluşan formazanda (formül XI) 478 nm ye, m- köşesine bağlanması ile oluşan formazanda (formül XII), 480 nm ye ve p- köşesine bağlanması ile oluşan formazanda ise (formül XIII) 481 nm ye kaydirmıştır. O halde (COOH) gurubu, T.F.F. nin l- fenil halkasının hangi köşesine bağlanırsa bağlınsın, gözlenen birinci pikin (formazan piki) λ_{\max} 'unu UV bölgesindene doğru yani maviye kaydirmıştır. Bu etki o- dan p-ya doğru azalmıştır. COOH gurubunun bağlı olduğu bu üç formazanı COOH gurubunun bağlı olduğu köşelere göre birbiri ile karşılaştırırsak, o- köşesine bağlı olması durumunda en belirgin kayma gözlemediğini, diğerlerinde m- ve p sırasına göre etkinin azaldığını görmekteyiz. Sonucu, spektrumlarını üst üste alarak daha iyi görebiliriz (Şekil 37).

Şekil.37: T.F.F. ve (1-o-, m-, p- karboksifenil) -3,5-difenil formazanların UV- Görünür Bölge Spektrumları

— T.F.F.
---- 1-(o-karboksifenil) -3,5-difenilzormazan
★★★ 1-(m-karboksifenil) -3,5-difenilzormazan.
oooo 1-(p-karboksifenil) -3,5-difenilzormazan.

T.F.F.'nin UV- Görünür Bölge spektrumunda, λ_{max}^1 482 nm de gözlenen pik, (NO_2) gurubunun, T.F.F. nin 1-fenil halkasının o- köşesine Bağlanması ile oluşan formazanda (formül XIV) 487 nm ye, m- köşesine bağlanması (formül XV) 487 nm ye ve p- köşesine bağlanması ile (formül XVI) 480 nm ye kaymıştır. O halde NO_2 grubu, T.F.F nin, 1-fenil halkasına

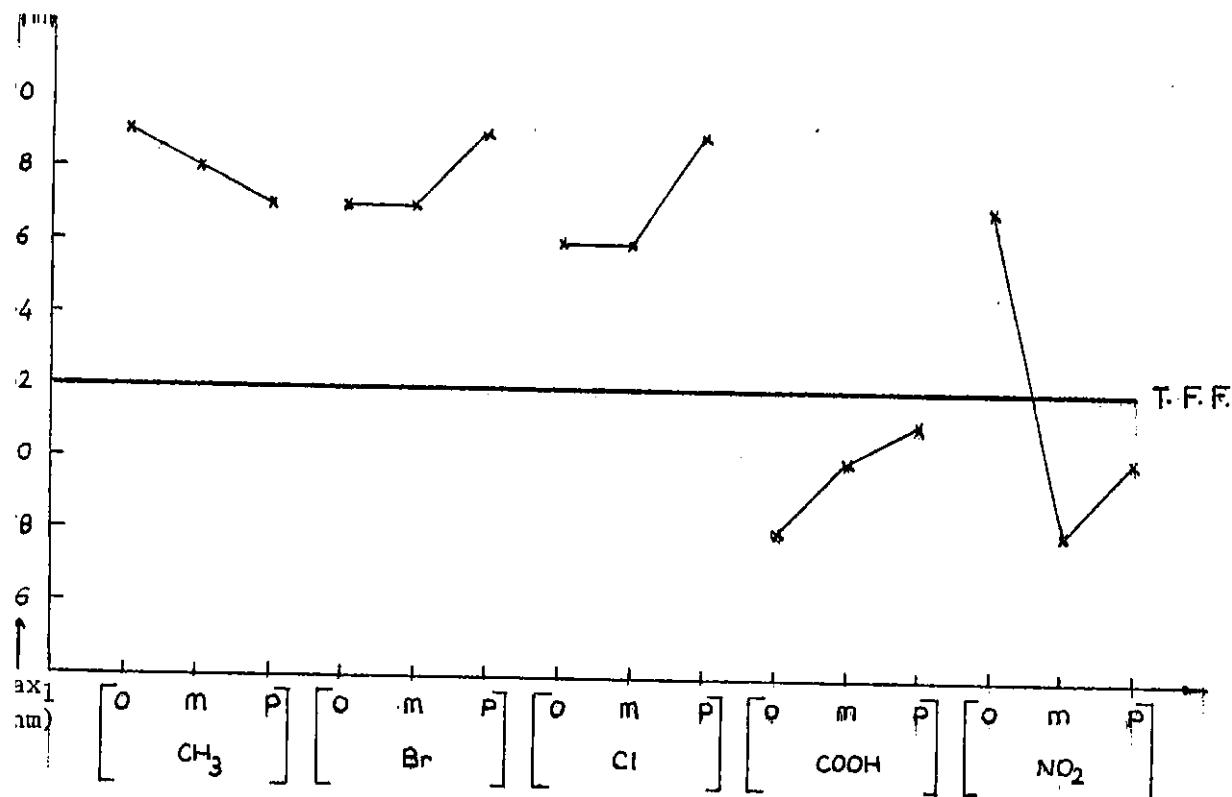

Sekil 38: T.F.F ve 1-(o-, m-, p- nitrofenil) -3,5- difenilformazanların UV-Görünür Bölge Spektrumları

- T.F.F.
- 1-(o-nitrofenil) -3,5-difenilformazan
- ★★★ 1-(m-nitrofenil) -3,5 difenilformazan
- oooo 1-(p-nitrofenil) -3,5 difenilformazan

bağlandığında (o-kösesi kural dışı bırakılırsa) formazanın λ_{max} 'larını, UV-bölgeye doğru yanı "MAVİYE" kaydırmıştır.

NO_2 gurubunun bağlı olduğu bu üç formazanı NO_2 grubunun bağlı olduğu köşelere göre birbiri ile karşılaştırırsak, NO_2 grubunun o- kösesine bağlanması ile $\lambda_{\text{max},1}$ kırmızıyla, m- ve p- köşelerine bağlanması ile maviye kayma gözlenmiştir, maviye kayma m- kösesine bağlılığı takdirde, p- kösesine göre daha fazla olduğu gözlenmiştir. Sonucu spektrumlarını üst üste alarak görelim (Şekil 38).

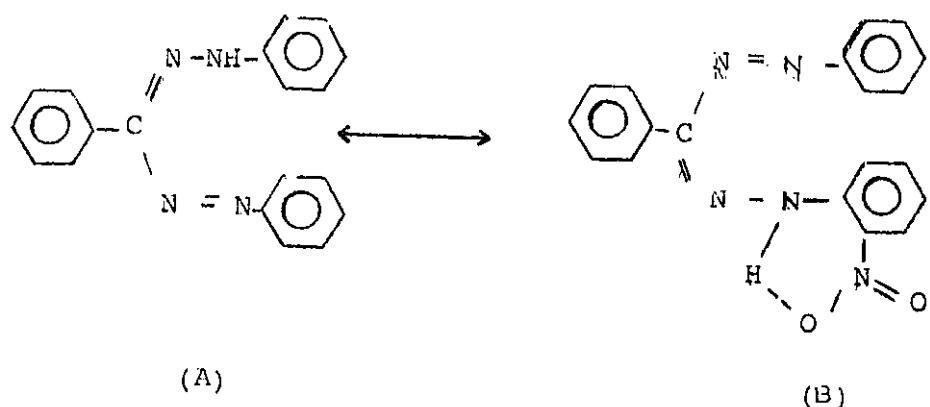

Şekil 39: 1- Sübstitüefenil- 3,5 - difenilformazanların UV- Görünür Bölge λ_{max} 'lerinin grafikle gösterimi

B) Trifenilformazanın 1-fenil halkasının o-, m- ve p-köşelerine elektron salıcı gurup olan CH_3 ün bağlanması halinde UV - Görünür Bölge spektrumunda λ_{max} 'lerinin büyük dalga boyuna (kırmızıya) kaydığını, aksine elektron çekici olan NO_2 ve COOH guruplarının bağlanması halinde küçük dalga boyuna (maviye) doğru kaydığını sonucuna varılır.

Ayrıca indüktif olarak elektron çekici fakat mezomerik olarak elektron verici olan klor ve brom atomlarının ise λ_{max} 'i büyük dalga boyuna (kırmızıya) kaydığını gözlenmiştir. Bu durum, UV-Görünür Bölge soğurmalarında rezonans etkisinin indüktif etkiye baskın olduğu şeklinde açıklanabilir. Tüm bu sonuçlar Şekil 39'da topluca görülmektedir.

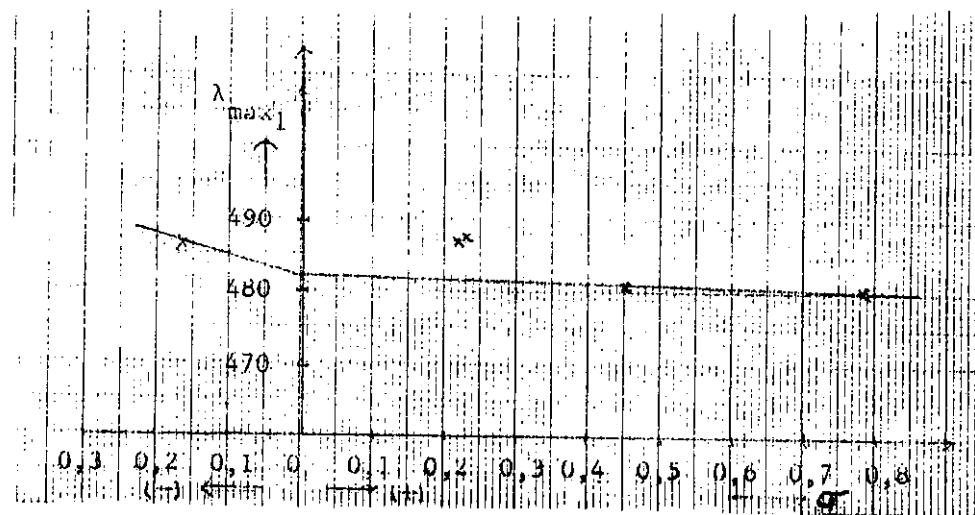
T.F.F.'nin l-fenil halkasının o- köşesine NO_2 bağlanması ile, UV- Görünür Bölge spektrumundaki λ_{max}^1 e etkisi yukarıda verilen kurala ters düşmektedir. Bu durum, o- köşesindeki NO_2 'nın oksijen atomları ile hidrazo azotundaki hidrojenin, H bağı yapması ile açıklanabilir (formül A, B).

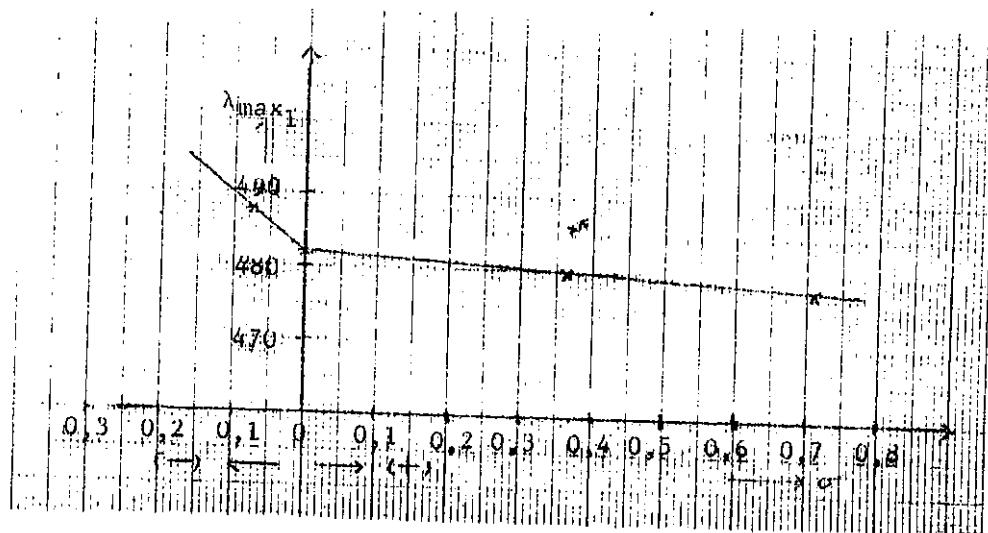
Kesim.4.3.:

UV- Görünür bölge spektrumundaki λ_{max_1} değerleri ile σ - Hammett sübstitüent sabitleri arasında ilişki olup olmadığını araştırmak amacıyla λ_{max_1} değerleri, σ -sabitlerine (cetvel 4) karşı grafiğe getirilmiştir (Şekil 40, 41).

Şekil 40 ve 41 den de görüldüğü gibi gerek m- gerekse p- sübstitüe formazanlarda, σ -sabitleri ile λ_{max_1} değerleri arasında çizgisel bir bağıntı gözlenmektedir. Bu durum, substitüent etkileri üzerine yapılan daha önceki araştırma (80) ile uyum halindedir. Yalnız klor ve brom türevlerinde biraz sapma görülmektedir. Bu da kesim 4.2 de açıkladığımız gibi üzerinde çalışılan bileşiklerde, klor ve bromun mezomerik etkisinin indüktif etkisinden baskın gelmesi şeklindeki yorumu doğrular niteliktedir.

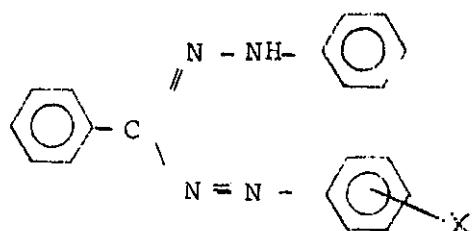
Şekil 40:1-(p-Sübstitüefenil)-3,5-difenilformazanların λ_{max_1} 'le σ -sabitine karşı grafiği

Şekil 41: 1-(*m*-Sübstitüefenil)-3,5-difenilformazanların $\lambda_{\text{max}1}$ 'le-
rinin - sabitine karşı grafiği

Ö Z E T

Çalışmalarımızda T.F.F'nin 1-fenil halkasının o-, m- ve p- köşelerine $X = -CH_3, -Br, -Cl, -COOH$ ve $-NO_2$ guruplarını bağlayarak, aşağıda gösterilen yapıda onbeş çeşit formazan sentez edildi. Her bir formazanın UV- Görünür bölge ve 1R spektrumları alındı.

Amacımız T.F.F'nin 1-fenil halkasının o-, m- ve p-köşelerine yukarıda gösterilen sübstiyentler bağlandığında UV- Görünür bölge spektrumuna etkilerini incelemektir. Spektrumların değerlendirilmelerinden çıkarılan sonuca göre;

a) Elektron salıcı gurupların, 1-fenil halkasının hangi kösesine bağlanırsa, bağlansın UV- Görünür Bölge spektrumlarının daki λ_{max} 'i görünür bölgeye doğru (kırmızıya), elektron çekici grupların bağlanması halinde ise tersine UV bölgesinde doğru (maviye) kaydiği gözlenmektedir. İndüktif olarak elektron çekici fakat mezomerik olarak elektron salıcı olan klor ve brom da görünür bölgeye doğru kaydırırlar. Bu durum klor ve bromun, formazanların yapısı gereği UV- Görünümü bölge soğumalarında indüktif etkisinin değil mezomerik etkisinin baskın geldiği şeklinde yorumlanır. Bu yorumun doğruluğu

kesim 4.3'ün sonucu ile de desteklenmiştir.

b) Bir ve aynı grubun, l-fenil halkasının o-, m-, ve p- köşelerine bağlanması halinde λ_{\max_1} leri gurubun türüne özgü kaymalar göstermektedir.

Ayrıca λ_{\max_1} değerleri, σ-Hammet sübstitüent sabiti-ne karşı grafiğe geçirildi. Düzgün ve çizgisel bir değişim gözlandı. Öyleyse, çalışma sonuçlarımız "UV- Görünür Bölge spektrumlarına sübstitüent etkileri, üzerine yapılan daha önceki başka bir çalışmaya (80) da uyum içindedir.

KAYNAKÇA

- Bamberger, E., and Whcelwright, E.W.: Ber.25, 3201 (1892)
- Pechmann H.Von: Ber.25,3175 (1892)
- Mitchell, A.D: British Chemical Nomenclature. E.Arnold Co.,London (1948)
- Nomenclature Report, Chem. Abstracts 39, 5964 (1945)
- A.W.NINEHAM: Research Lab. May Baker Utd., Dagenham, Eng.(1954)
- Rapoport,H., and Bonner, R.M.: J.Am.Chem.Soc.72, 2783 (1950)
- Pechmann, H. Von: Ber.27, 1679 (1894)
- Pechmann, H.Von, and Runge, P.: Ber.27,1693 (1894)
- Fichter, F.R., and Schiess, E.: Ber 33, 752 (1900)
- Busch,M., and Schmidt, R.: J.Prakt. Chem.(2) 131, 182 (1931)
- Sapworth, A.: J. Chem. Soc.83, 1125 (1903)
- Hunter, L., and Roberts, C.B.: J.Chem.Soc. 820,822 (1941)
- Kuhn, R., and Jerchel, D.: Ber.74, 941, 949 (1941)
- Ragno,M., and Oreste,D.: Gaiz. Chim.Ital.78,228 (1948)
- Iausser,I., Jerchel, D., and Kuhn, R.: Chem. Ber.84, 651(1951)
- Iausser,I., Jerchel, D., and Kuhn,R.: Chem.Ber.82, 515(1949)
- Kuhn,R.,and Weitz, H.M.: Chem.Ber.86, 1199(1953)
- Ried,W.Von: Angew.Chem.14,392 (1952)
- Fries,p.: Ber.8, (1875)
- Claisen.L: Ber.25, 747, (1882)
- Busch, M., and Pfeiffer,H.: Ber.59, 1162 (1926)
- Hauptmann. H., and Perisse A.C.De.M.: Experientia,10,60.(1954)
- Vinehan,A.W: To be published.
- Mattson. A.M, Jensen C.O. and Dutcher R.A: AM.Chem.Soc.70,1284 (1948)
- Smith,F.E: Science, 113, 751 (1951)
- Seligman A.M and Rutenburg A.M. Science,113, 317,(1951)
- Jerchel.D, and Möhle W:Ber.77.D,591-601 (1944)
- Brewer H,E: Science, 110,451(1949)
- Atkinson,E, Melvin.S.and Fox,S,W.: Science,111,385 (1950)
- Mattson. A.M, and Jensen C,O: Anal. Chem.22,182 (1950)

- Wood. R.M: Science. 112, 86, (1950)
- Stein.J.R. and Gerarde H.W: Science 111, 691, (1950)
- Mattson A.M., Jensen c.o, and Dutcher R.A: T.Am. Chem.Soc.70, 1284, (1948)
- Delepine M.M; Grammaticaku M.P,: Academic Des Sciences,16. 684 (1947)
- Ostroyeskaya V.M., Pryanishnikov A.A: Raikhlin N.T. Byal.izobret 19, 21, (1963)
- Bushmarin N.I., Klimova E.I., Kotova V.I; Viokov. Chemical Plant 167, 712 (1965)
- Moekel P. and Staerk. z:Chem. Abs.66, 9820 (1967)
- Jecerek, Bretislax: Czech. 147, 890 (Cl.C.07d) (1973)- Chem. Abs. 79, 368 (1973)
- Irmakova, M.I., Vorontsova L.N., Tarakhtii, E.A., Lapin, B.N (USSR). Mr.Inst.Khim: Ural. Nauchn Tsentr, Akad, Nauk SSSR 37, 4758 (Russ) (1978)
- Eyhan M.: Chem.Ber.88, 1455 (1955)
- Eyhan_M.and Sargin,N.: Chem.Ber.99, 2072-2074 (1966)
- Eyhan,M;and Ocakçioğlu B., Mh.Chem.Bel 101, 829 (1970)
- Eyhan M.and Kaban Ş.; Mh.Chem 107,1185 (1976)
- Ekaroğlu Ö., Dikman E., Yüksel Ü.: İst Tech.Univ.Bulletin,30.101 (1977)
- Eharoğlu,O.,and Güvencoğlu,A.Ü İst.Tech.Univ.Bulletin, 33, 128-138 (1980)
- Üksel Ü.; Ege Ün.Fen.Fak.(Doçentlik Tezi)(1981)
- Rice R., J.Chem Soc. A,21, 3379, (1971)
- Mulikov, Yu.M.; Yakushkina, E.P.; Bunt,M.Ya. (Moscow, USSR) Chem. bs,91, 566, (1979)
- Vrinenko, G.V.; Lapshin, S.G., Stepanov, B.I.(Mosk. USSR 1974)
- Physical Org.Chem:87,4918 (1977).
- chiele Von,C.: Ber.69 (Nr.4) 308-318 (1965)
- Irving, H., and Bell, C.F.: J.Chem.Soc.3538 (1953)
- Iiyakowa, Masayoshi; Kawrase, Akira (Nutl: Res.Inst.Met.Tokyo-apon, Bunseki Kapaku (1972) 21 (2), 244-51

Zalichenko S.L; Ustrovskaya V.M, zh And, Khim (1975) 30(12)
2311-15 (Russ)

Lipunova B,N., Gulemina N.N; Mertsalov S.L: Zh.Anal.Khim.
1977) 32(10) 1908-12

Lazarev A.I; Lazarev. V.I; Kharlamov, I.P; Inst.Nov.Khim.Protol.
Chernogolovka, Zayod Lab.(1980) 46(u) 291-3
Avramenko, G.V; Stepanov, B.I (USSR). zh.Obshch. Khim.(1974),
14 (6), 1298-302 (Russ)

Iatanabe N; Mistumoto I.; Aral K.; Kano K: o
Tokyo Natl, Tech. Coll, Japon (1981) 13, 67-70

ilyuey N,A; Karayeeva E.S: Zhilnikov V.G:
'ses-Nayeho-Uuled Inst. Antibiot Moscow (USSR) (1981)

ohson P,R; Thornton D.A: Spektrosc. Letter (1974) 7 (7)
93 - 301 Cape Town.

Üzün,C: Organik Kimya I,II

Üzün,C: Aromatik Bilerikler

Üzün,C: Organik Reaksiyonlar.

enel Organik Kimya: A.Ü.F.F. Org.Kim.Araç.Enstitüsü (1978)

yar T,: Organik Kimyada Temel Kavramlar

rdik E: Organik Kimyada Spektroskopik Yöntemler (Doktora
ers notları)

ann F.G. and Saunders B.C: Practical Organic Chemistry.

.L. Finar: Organic Chemistry Vol.I, Vol.2, Fifth Edition 197,
eprinted 1977, 1981, 1983)

andbook of Chemistry and Physics (both Edition 1979-1980) CRC

,Utermark - W.Schicke: Melting point Tables of organic compounds

oberts Stewart- Caserio: Organic Chemistry.

V.I Rappoport: Handbook of Tables for Organic Compound
dentification (3rd edition)

üksekışık N:Organik Kalitatif Analiz

heronis; Entrikin; Hodnett: Semimicro Qualitative Organic
nalysis (1965)

,W. Ewing: Instrumental Methods of Chemical Analysis

Mann and Saunders: Practical Organic Chemistry (1964)

Sykes: A Guidebook to Mechanism in Organic Chemistry (1975)

Williams and Fleming: Spectroscopic Methods in Organic Chemistry (1966)

March J.: Advanced Organic Chemistry.

Dskay.E.: Organik Kimya

Suzuki S.Rebati C.D., Harada K and Stoyanovis: Bull.Chem.Soc.Spn;
13 2666-2670 Vol.53 (1980)

Tablo D-11 - 3,5-difentilformazanların IR'de Önemli Ahsorbsiyon pik Makasimomları

	ν_2 (NH) cm^{-1}	Aromatik ν_4 (C=N) cm^{-1}	ν_5 (N=N) cm^{-1}	$\nu(C-N)$ cm^{-1}	$\nu(C-N)$ cm^{-1}	$\nu(N_1-N_2)$ cm^{-1}	$\nu(C-N)$ cm^{-1}	$\nu(C-N)$ cm^{-1}	$\nu(C-H)$ cm^{-1}	Bilgi	
	ν_1 (CH) cm^{-1}	ν_3 (C=C) cm^{-1}	ν_6 (cm ⁻¹)	ν_7 (cm ⁻¹)	ν_8 (cm ⁻¹)	ν_9 (cm ⁻¹)	ν_{10} (cm ⁻¹)	ν_{11} (cm ⁻¹)	ν_{12} (cm ⁻¹)	Dalgıç eği	
	1100~1050	2500~1800	1610~1570	1515~1508	1350~1343	1314~1305	1201~1291	1234~1226	1140 cm ⁻¹	999~850 cm ⁻¹	mo
	-	-	1610 _z	1505 _q	1455 _q	1365 _o	1250 _q	1200 _o	1090 _z	775 _z	
	-	-	1610 _q	1505 _q	1455 _q	1365 _o	1250 _q	1190 _o 1120 _o	1060 _o	705 _o	
	-	-	1610 _o	1505 _o	1455 _o	1365 _o	1250 _q	1200 _z 1150 _z	1035 _o	650 _o	
	-	-	1610 _o	1505 _o	1455 _o	1365 _o	1250 _q	1200 _z 1020 _z	1090 _o	770 _o	
	-	-	1610 _o	1505 _o	1455 _o	1365 _o	1250 _q	1200 _z 1180 _o	1030 _o	705 _o	
(I)-3,5-	-	-	1610 _o	1520 _q	1455 _q	1270 _o	1240 _q	1195 _o 1170 _o	1090 _o	770 _o	
(I)-3,5-	-	-	1610 _o	1520 _q	1455 _q	1370 _o	1240 _q	1195 _o 1170 _o	1060 _o	705 _o	
(I)-3,5-	-	-	1610 _o	1520~1500	1450 _o 1410 _o	1360 _o	1245 _q	1200 _o 1180 _o	1030 _o	650 _o	
(II)-3,5-	-	-	1610 _q	1525 _q	1450 _q	1365 _o	1240 _q	1190 _z 1160 _z	1080 _o	775 _o	
(II)-3,5-	-	-	1610 _q	1525 _q	1450 _q	1365 _o	1240 _q	1190 _z 1160 _z	1050 _o	705 _o	
(II)-3,5-	-	-	1610 _q	1525 _q	1450 _q	1365 _o	1240 _q	1190 _z 1160 _z	1030 _o	645 _o	
(II)-3,5-	-	-	1610 _z	1965 _z	1600 _q	1535 _q	1455 _q	1370 _q	1260 _q	1085 _o	785 _o
(II)-3,5-	-	-	1610 _z	1965 _z	1600 _q	1535 _q	1455 _q	1370 _q	1260 _q	1060 _q	810 _o
(II)-3,5-	-	-	1610 _z	1970 _z	1610 _q	1530 _q	1455 _q	1420 _q 1370 _q	1260 _q	1100 _o	780 _o
(Tentil)-	-	-	1610 _z	1970 _z 1690 _q	1620 _q 1590 _q	1530 _q	1416 _q 1420 _q	1300 _q	1245 _q	1190 _q 1175 _q	1060 _o
(Tentil)-	-	-	1610 _z	1970 _z 1690 _q	1620 _q 1590 _q	1530 _q	1416 _q 1420 _q	1300 _q	1245 _q	1190 _q 1175 _q	1035 _q
(Tentil)-	-	-	1610 _z	1970 _z	1620 _q	1530 _q	1455 _q	1320 _q	1260 _q	1185 _o	770 _o
(Tentil)-	-	-	1610 _z	1970 _z	1620 _q	1530 _q	1455 _q	1320 _q	1260 _q	1185 _o	710 _o
(Tentil)-	-	-	1610 _z	1970 _z	1620 _q	1530 _q	1440 _q	1320 _q	1305 _q	1090 _o	780 _o
(Tentil)-	-	-	1610 _z	1970 _z	1620 _q	1530 _q	1440 _q	1320 _q	1305 _q	1060 _o	705 _o
(Tentil)-	-	-	1610 _z	1970 _z	1620 _q	1530 _q	1440 _q	1320 _q	1305 _q	1030 _o	780 _o
(II)-3,5-	-	-	1620 _z	1050 _o	1450 _z	1355 _z 1325 _z	-	1220 _z	1150 _z	-	780 _o
(II)-3,5-	-	-	1620 _z	1050 _o	1450 _z	1355 _z 1325 _z	-	1220 _z	1025 _z	-	705 _o
(II)-3,5-	-	-	1620 _z	1050 _o	1450 _z	1355 _z 1325 _z	-	1220 _z	1010 _z	-	660 _o
(II)-3,5-	-	-	1610 _z	1545 _q	1455 _z	1360 _q	1240 _o	1200 _z	1090 _z	825 _o	780 _o
(II)-3,5-	-	-	1610 _z	1545 _q	1455 _z	1360 _q	1240 _o	1200 _z	1060 _z	825 _o	750 _o
(II)-3,5-	-	-	1610 _z	1545 _q	1455 _z	1360 _q	1240 _o	1200 _z	1030 _z	825 _o	705 _o
(II)-3,5-	-	-	1610 _q	1510 _q	1455 _o	1350 _q	1240 _q	1180 _o 1125 _q	1090 _q	940 _z 860 _q	765 _o
(II)-3,5-	-	-	1610 _q	1510 _q	1455 _o	1350 _q	1240 _q	1180 _o 1125 _q	1055 _q	940 _z 860 _q	705 _o
(II)-3,5-	-	-	1610 _q	1510 _q	1455 _o	1350 _q	1240 _q	1180 _o 1125 _q	1010 _q	940 _z 860 _q	645 _o

el : 2

ibstitüdefenil- 3,5- Difenilformazanların Önemli UV-
örünür Bölge Pik Maksimumları (nm)

ormazanın Adı	λ _{max} (nm) 1	λ _{max} (nm) 2	λ _{max} (nm) 3	λ _{max} (nm) 4
T ₄ F ₂ F ₂	482	290	230	215
-tolil)-3,5- difenil ormazan	489	300	264	215
-tolil)-3,5 difenil ormazan	488	300	271	215
-tolil)- 3,5 difenil formazan	487	300	266	213
-Bromfenil)- 3,5 difenil ormazan	487	298	232	215
-Bromfenil)- 3,5 difenil ormazan	487	298	276	215
-Bromfenil)- 3,5 difenil ormazan	489	300	230	215
-Klorfenil)- 3,5 difenil ormazan	486	295	230	215
m-Klorfenil)- 3,5 difenil formazan	486	295	271	215
p-Klorfenil)- 3,5 difenil formazan	489	300	232	215
o-karboksifenil)-3,5 difenilformazan	478	288	-	215
m-karboksifenil)-3,5 difenilformazan	480	295	232	-
o-karboksifenil)- 3,5 ifenilformazan	481	300	230	215
-Nitrofenil)-3,5 ifenilformazan	487	295	230	-
.nitrofenil)- 3,5 fenilformazan	478	299	254	220
-Nitrofenil)-3,5 ifenilformazan	480	292	256	217

:3 l-(o,m,p- Sübstitüefenil)- 3,5-difenilformazan-
ların UV- Görünür Bölge λ_{max} , λ_{max} ve Kaymaları
1 2

mazanın Adı	λ_{max_1} nm	$\Delta\lambda_{max_1}$ nm	λ_{max_2} nm	$\Delta\lambda_{max_2}$ nm
.F,	482		290	
ɔlil)-3,5 difenilformazan	489	7	300	10
tolil)-3,5 difenilformazan	488	6	300	10
tolil)- 3,5 difenilformazan	487	5	300	10
bromfenil)- 3,5 difenil rmaza	487	5	298	8
Bromfenil)-3,5 difenil nazan	487	5	298	8
bromfenil)- 3,5 difenil nazan	489	7	300	10
klorfenil)- 3,5 difenil nazan	486	4	295	5
klorfenil)- 3,5 difenil nazan	486	4	295	5
klorfenil)- 3,5 difenil nazan	489	7	300	10
karboksifenil)- 3,5 difenil nazan	478	-4	288	-2
karboksifenil)- 3,5 difenil nazan	480	-2	295	5
karboksifenil)- 3,5 difenil nazan	481	-1	300	10
nitrofenil)- 3,5 difenil nazan	487	5	295	5
nitrofenil)- 3,5 difenil nazan	478	-4	299	9
-nitrofenil)- 3,5 difenil nazan	480	-2	292	2

el 4: 1-(o,m,p- sübstüefenil)- 3,5- difenilformazanların
UV- görünürBölge absorpsiyon λ maximumları(ve σ sabiti)

İk No.,	Sübstüent	Sübstüent Sabiti (σ)	λ_{max}^1 (nm)
	-H		482
	p-CH ₃	-0,17	487
	p-Br	+0,23	489
	p-Cl	+0,22	489
	p-C OH	+0,45	481
	p-NO ₂	+0,78	480
	m-CH ₃	-0,07	488
	m-Br	+0,39	487
	m-Cl	+0,373	486
	m-COOH	+0,37	480
	m-NO ₂	+0,71	478
	o-CH ₃	-	489
	o-Br	-	487
	o-Cl	-	486
	o-COOH	-	478
	o-NO ₂	-	487